AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

KULTURNÍ CENTRA NA BLÍZKÉM VÝCHODĚ

Praha, 2018 Markéta Dietzová

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Studijní program: Hudební umění

Studijní obor: Hudební produkce

DIPLOMOVÁ PRÁCE

KULTURNÍ CENTRA NA BLÍZKÉM VÝCHODĚ

Markéta Dietzová

Vedoucí práce: PhDr. Ingeborg Radok Žádná

Oponent práce: Ing. Roman Bělor

Datum obhajoby: 14. 6. 2018

Přidělovaný akademický titul: Magistr umění

Praha, 2018

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Study programme: Music Art

Field of study: Music Production

MASTER'S THESIS

THE CULTURAL CENTERS IN THE MIDDLE EAST

Markéta Dietzová

Leader: PhDr. Ingeborg Radok Žádná

Examiner: Ing. Roman Bělor

Date of graduate: 14. 6. 2018

Title: Master of Arts

Prague, 2018

P r o h l á š e n í

Prohlašuji, že jsem bakalářskou/magisterskou/disertační práci na téma

Kulturní centra na Blízkém východě

vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne ....

podpis diplomanta

Evidenční list

Uživatel stvrzuje svým podpisem, že tuto práci použil pouze ke studijním účelům a prohlašuje, že jí vždy řádně uvede mezi použitými prameny.

Jméno	Instituce	Datum	Podpis

Poděkování

Děkuji PhDr. Ingeborg Radok Žádné za pomoc při vedení diplomové práce.

Děkuji MA. Robertu Bartneckovi za pomoc při zadávání dotazníku v Německu a za informace přispívající k výzkumu.

Děkuji Dr. Mosaabu A. O. Mohamedovi za pomoc při zadávání dotazníku v zemích Blízkého východu a za informace přispívající k výzkumu.

Anotace

Tato práce je studií kulturního života na Blízkém východě. Soustředí se celkem na třináct zemí od Egypta po Írán a jejich kulturní centra. Jedná se především o operní domy, hudební tělesa a vzdělávací instituce. První část zachycuje nejdůležitější reálie muslimského světa tak, aby přiblížila čtenáři dané téma. Druhá část obsahuje informace o konkrétních institucích a v závěru práce je obsaženo shrnutí a objasnění výsledků výzkumu. Ten byl podpořen dotazníky zadané v České republice, Německu a ve vybraných zemích Blízkého východu.

Abstract

This diploma thesis is a study of cultural life in the Middle East. It focuses on thirteen countries from Egypt to Iran and their cultural centers. These are mainly opera houses, musical ensembles and educational institutions. The first part captures the most important facts of the Muslim world to bring the reader to the topic. The second part contains information on particular institutions and the results of the research are summarized and explained at the end of the thesis. This was supported by questionnaires given in the Czech Republic, Germany and selected countries of the Middle East.

Obsah

1 Teoretická část ... 14
1.1 Geografické vymezení Blízkého východu ... 14
1.2 Etnická skupina obyvatel ... 14
1.3 Arabové a muslimové ... 15
1.4 Podnebí a přírodní podmínky ... 15
1.5 Historie Blízkého východu ... 16
1.6 Problematika vnímání Blízkého východu ... 18
1.7 Evropská a orientální kultura ... 20
1.8 Čeští cestovatelé v Orientu ... 21
1.9 Čeští orientalisté ... 21
1.10 Orientální ústav ... 22
1.11 Věda a vliv z arabských zemí ... 22
1.12 Islám ... 23
1.12.1 Odnože islámu ... 24
1.12.2 Korán ... 25
1.12.3 Význam pojmu Alláh ... 25
1.12.4 Pět pilířů víry ... 25
1.13 Mešita ... 27
1.14 Rituální čistota ... 27
1.15 Islámské právo (šaría) ... 28
1.16 Svátky v islámském světě ... 28
1.17 Tituly muslimských učenců ... 29
1.18 Křesťanství Blízkého východu ... 29
1.19 Islámské umění ... 30
1.20 Arabština ... 31
1.21 Perština ... 32
1.22 Arabská hudba ... 33
1.23 Íránská hudba ... 34
1.24 Obchodní jednání s muslimy ... 35

2 Empirická část ... 36
2.1 The Arab Academy of Music ... 36
2.2 Egypt ... 36
2.2.1 Hudební vzdělávání ... 37
2.2.2 Kulturní centra ... 38
2.3 Jordánsko ... 45
2.3.1 Hudební vzdělávání ... 46
2.3.2 Kulturní centra ... 49
2.4 Libanon ... 51
2.4.1 Hudební vzdělávání ... 52
2.4.2 Kulturní centra ... 55
2.5 Sýrie ... 59
2.5.1 Hudební vzdělávání ... 59
2.5.2 Kulturní centra ... 60
2.5.3 Syrská hudební scéna ... 61
2.6 Irák ... 62
2.6.1 Hudební vzdělávání ... 63
2.6.2 Kulturní centra ... 63
2.7 Kuvajt ... 64
2.7.1 Hudební vzdělávání ... 65
2.7.2 Kulturní centra ... 66
2.8 Saúdská Arábie ... 68

2.8.1 Kulturní centra ... 69
2.9 Jemen ... 69
2.9.1 Hudební vzdělávání ... 70
2.10 Omán ... 72
2.10.1 Hudební vzdělávání ... 73
2.10.2 Kulturní centra ... 74
2.11 Spojené arabské emiráty ... 77
2.11.1 Hudební vzdělávání ... 77
2.11.2 Kulturní centra ... 81
2.12 Katar ... 83
2.12.1 Hudební vzdělávání ... 83
2.12.2 Kulturní centra ... 85
2.13 Bahrajn ... 87
2.13.1 Hudební vzdělávání ... 88
2.13.2 Kulturní centra ... 89
2.14 Írán ... 90
2.14.1 Hudební vzdělávání ... 91
2.14.2 Kulturní centra ... 91
2.15 Hudební časopisy & webové stránky na Blízkém východě ... 94
2.16 Hudební festivaly na Blízkém východě ... 94
2.17 Arabské Hlavní město kultury ... 95
2.18 PopArabia ... 96

3 Závěr ... 97

4 Přílohy ... 100

5 Seznam použitých pramenů a literatury ... 122
5.1 Literatura ... 122
5.2 Webové stránky ... 123
5.3 Korespondence ... 130

Seznam příloh

Příloha č. 1 - Mapa Blízkého východu
Příloha č. 2 - Arabská kaligrafie
Příloha č. 3 - Cairo Opera House, Egypt
Příloha č. 4 - Cairo Symphony Orchestra, Egypt
Příloha č. 5 - Program koncertu Cairo Symphony Orchestra, Egypt
Příloha č. 6 - Vstupenka na koncert Cairo Symphony Orchestra, Egypt
Příloha č. 7 - Jalaad Cultural Center, Jordánsko
Příloha č. 8 - Kulturní centrum Dar Al-Assad for Arts & Culture, Sýrie
Příloha č. 9 - The Sheikh Jaber Al-Ahmad Cultural Centre, Kuvajt
Příloha č. 10 - The Sheikh Jaber Al-Ahmad Cultural Centre - interiér, Kuvajt
Příloha č. 11 - Royal Opera House Muscat, Omán
Příloha č. 12 - Muscat Cultural Centre - vizualizace, Omán
Příloha č. 13 - Dubai Opera, United Arab Emirates
Příloha č. 14 - Katara Cultural Village, Katar
Příloha č. 15 - Qatara Cultural Village, Amfitéatr
Příloha č. 16 - Výsledky dotazníku *Blízkovýchodní kulturní centra* pro Blízký východ
Příloha č. 17 - Výsledky dotazníku *Blízkovýchodní kulturní centra* pro Německo
Příloha č. 18 - Výsledky dotazníku *Blízkovýchodní kulturní centra* pro Českou republiku

Seznam použitého označování a zkratek

ABRSM - The Associated Board of the Royal Schools of Music
AEC - Association Européenne des Conservatoires, Académies de Musique et Musikhochschulen
AED - United Arab Emirates Dirham
aj. - a jiný, a jiní, a jinak
ALESCO -
AYO - Arabian Youth Orchestra
BBC -The British Broadcasting Corporation
BHD - Bahraini Dinar
BMI - Bahrain Music Institute
cca - přibližně, cirka
CD - Compact Disc
CMC - Cairo Music Center
CNN - Cable News Network
DVD - Digital Versatile Disc
ECSO - Emirates Comminity Symphonic Orchestra
EU - Evropská unie
EYSO - Emirates Youth Symphony Orchestra
HCC - Hayha Culture Centre
INO - Iran's National Orchetstra
INSO - The Iraqi National Symphony Orchestra
JACC - The Sheikh Jaber Al-Ahmad Cultural Centre
KCP - The Kuwait Chamber Philharmonia
km - kilometr
KNCD - Kuwait National Cultural
LAS - Liga Arabských Států
LOO - Symphony Orchestra & Chorus
LPO - The Lebanese Philharmonic Orchestra
m - metr
MARP - Muslim Architecture Research Program
NDU - Notre Dame University-Louaize
n. l. - našeho letopočtu
NMC - The National Music Conservatory
NSO - National Symphony Orchestra
OSN - Organizace spojených národů
př. n . l. - před naším letopočtem
QAR - Qatari riyal
QMA - Qatar Music Academy
ROHM - Royal Opera House Muscat
ROSO - Royal Oman Symphony Orchestra
SDC - Skills Development Centre
SQCC - Sultan Qaboos Cultural Center
TAG-Org - The Talal Abu-Ghazaleh Organization
tis. - tisíc
tj. - to je, to jest
ToT - Treasure of Talents District
TSO - The Tehran Symphony Orchestra
tzv. - tak zvaně
U.A.E. - United Arab Emirates
UNESCO - United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
USD - United States dollar
USEK - The Holy Spirit University of Kaslik
WIFI - Wireless Fidelity
YCC - Youth and Culture Center

Úvod

Během studia na Akademii múzických umění v Praze jsem, asi jako každý student, prošla několika „stádii vývoje". Největší změna v mém životě nastala poté, co jsem se zúčastnila koncertního turné se Severočeskou filharmonií Teplice po Jihovýchodní Asii. Tehdy to pozitivně ovlivnilo můj život a díky okolnostem jsem se rozhodla pro pořádání benefičních koncertů, které se se staly součástí mého života. Svou bakalářskou práci jsem poté věnovala právě tomuto tématu a i když to na první pohled tak nevypadá, téma mé magisterské práce úzce souvisí s tím předchozím. Věřím, že věci se v životě nedějí náhodou, vše má svůj důvod a příběh mého života je toho důkazem. Při pořádání prvních benefičních koncertů, jejichž výtěžek pomáhal na Filipínách, jsem se setkala s celou řadou zajímavých lidí a postupně jsem si rozšiřovala znalosti o kulturách jiných zemí. Přes tyto známosti jsem se začala seznamovat s lidmi z Blízkého východu a mé druhé benefice pomáhaly právě tam, v Sýrii. V té době ještě nekulminovala migrační krize, a tak můj projekt proběhl v tichosti. O pár měsíců později se o migraci a konfliktech spojených s terorismem začalo psát v médiích. Tématu se ujaly nejrůznější osobnosti a tvořily si svou popularitu. Díky dobrým přátelům z této oblasti, kteří aktuální dění kritizovali a v žádném případě se neztotožňovali s těmito hrůznými činy, se mé obzory rozšířily a mohla jsem vše pozorovat i z jiného pohledu. Stále jsem si také kladla nejrůznější otázky týkající tamějšího života, zvyků i náboženství a přečetla jsem celou řadu knih, ze kterých čerpám i v této práci. Později jsem začala na Blízký východ cestovat, především do Egypta a Spojených arabských emirátů. Cesty jsem absolvovala vždy soukromě a využívala pohostinnosti místních obyvatel a mých přátel. Jsem přesvědčena, že jedině takto je možné zemi a její obyvatele poznat. Vždy jsem se snažila vytěžit z mé návštěvy co nejvíce, a tak jsem se rozhodla odletět do Egypta na celý měsíc v době Ramadánu. To pro mě byla jedna z nejvýznamnějších návštěv. Na jedné straně jsem potkávala muslimy, kteří se celý den postili, četli korán a se svými blízkými připravovali první jídlo dne, iftár, a na druhé straně jsem se setkávala s turisty, kteří většinu dne trávili v hotelových rezortech a jen občas vyšli ven za nákupy. Během návštěv Egypta jsem několikrát cestovala i do Káhiry, kde lze potkat turisty většinou jen v organizovaných skupinách na pyramidách či dalších atrakcích. Uvědomila jsem si, že názor na Blízký východ si lidé tvoří převážně z médií či prohlášení populistických jedinců. Pokud se už rozhodnou do takové země cestovat,

většinou nemají ani možnost se potkat s místními obyvateli, jen turismem ovlivněnými obchodníky a ti dobrý dojem většinou nedělají. V Káhiře jsem mnohokrát navštívila Cairo Opera House a mnohá představení a koncerty. První návštěva ve mně zanechala velký dojem. Zjistila jsem, že Egypťané si kultury váží, pěstují klasickou hudbu, vychovávají mladé hudebníky a podporují jejich talent. Následně jsem se začala zajímat i o další země a začala mapovat celé území Blízkého východu. Byla jsem doslova nadšena, když jsem téměř v každé arabské zemi objevila nějaký orchestr, operní dům či baletní soubor. V evropské společnosti jsem se zatím ještě nesetkala s nikým, kdo by oslavoval vznik obrovského operního domu v Kuvajtu, nové hudební školy v Kataru, anebo se radoval nad úspěchy Ománského národního orchestru v Berlíně. Zjistila jsem, že lidé mnohdy vůbec netuší, že i islámský svět si zakládá na kultuře pocházející ze Západu a že je pro ně klasická hudba stejně důležitá jako pro nás. Jakožto studentka hudební produkce vidím obrovské příležitosti a možnosti spolupráce s blízkovýchodními kulturními institucemi, neboť disponujeme právě tím, co oni vyhledávají, tedy vynikajícími hudebníky, tělesy a zprostředkovatelskými agenturami. O všechny tyto poznatky jsem se rozhodla podělit s ostatními, proto se téma mé magisterské práce věnuje právě této části světa. Cílem práce není obhajovat islámský svět, ale zmapovat kulturní život na Blízkém východě a představit jeho světlé stránky, které, když se se jim našinec otevře, ho mohou posunout dále v tom, co dělá. Ať už je to hudební manažer, houslista anebo tanečník.

Pro pochopení kulturního vývoje této zeměpisné oblasti, byly do práce zařazeny kapitoly pojednávající o vývoji, historii a běžném životě v oblasti, neboť tento svět je velice odlišný a pro mnoho lidí neznámý.

1 Teoretická část

1.1 Geografické vymezení Blízkého východu

Na Blízký východ se můžeme dívat z několika úhlů, poněvadž jeho hranice jsou nepřesně definované a mnozí odborníci i laikové vnímají jeho rozlohu zcela odlišně. Je třeba si uvědomit, že Blízký východ není Arabský svět, patří do něj i Izrael nebo třeba perský Írán. Různost chápání Blízkého východu se také liší v jednotlivých jazycích, a tak může být do tohoto regionu zahrnutý svět od Mauritánie až po hranice s Indií. Některé zdroje uvádějí rozlohu Blízkého východu od Maroka po Pákistán. Další studie ukazují na území od Maroka po Írán a jiná zase od Egypta po Írán. Tato práce vychází z geografického rozložení Egypt až Írán, ale vzhledem k zásadním rozdílnostem jak kulturním, tak společenským, zde není zohledněna oblast Izraele. Práce se tedy věnuje následujícím zemím:

Egypt
Jordánsko
Sýrie
Libanon
Irák
Saúdská Arábie
Jemen
Omán
Bahrajn
Katar
Spojené arabské emiráty
Kuvajt
Írán

1.2 Etnická skupina obyvatel

Na Blízkém východě žije celá řada etnických skupin. Vedle Arabů jsou zde zastoupeni Kurdové, nejčastěji v Iráku a Sýrii, Turci, kteří obývají území Sýrie a Egypta a nepochybně také Peršané, kteří žijí ve státech Perského zálivu a také v Iráku a Sýrii. Írán bývá často zaměňován za Irák, a tak i jeho obyvatelé jsou mylně označováni za Araby. Dalšími etnickými skupinami jsou Indové, Čerkesové, Albánci, Tuaregové a Berbeři.

1.3 Arabové a muslimové

Arabové, z arabského al-Arab, obývají převážně Severní Afriku a Arabský poloostrov. Na celém světě existuje celkem 22 arabských států, které se rozkládají na přibližně 13 milionech km^2. Muslimové se nacházejí na celém světě a celosvětová muslimská komunita se nazývá umma. Největší počet muslimů žije v Jihovýchodní Asii, dále na Arabském poloostrově a v Severní Africe. Nejpočetnější skupinou jsou sunnité. Pro zajímavost a srovnání jsou zde uvedeny země s největším počtem muslimů:

Indonésie - cca 200 milionů
Pákistán - cca 170 milionů
Bangladéš - cca 130 milionů
Indie - cca 120 milionů

Následují Nigérie, Írán, Turecko, Egypt, Saúdská Arábie, Čína a další. V Evropě žije kolem 25 milionů muslimů.

1.4 Podnebí a přírodní podmínky

Podnebí a přírodní podmínky jsou velmi rozmanité a různorodé. Většinu tohoto území tvoří pouště, ta nejznámější z nich je Sahara, nejrozsáhlejší poušť na Zemi. Její rozloha se odhaduje na 7-9 milionů km^2. V jihovýchodní části Arabského poloostrova se nachází poušť jménem Pustá čtvrť, území s nebezpečnými písečnými přesypy. Naopak nejúrodnějšími oblastmi jsou země v oblasti Mezopotámie (Irák a Sýrie), údolí a delta Nilu a úzký pás severoafrického pobřeží. Rozloha tohoto území tvoří asi 1 milion km^2. Všechny země na tomto území mají přístup k moři, nejdelší pobřeží má Saúdská Arábie a nejkratší Jordánsko. Blízký východ má i své bohaté horské masivy. Za zmínku stojí nejvyšší pohoří Atlas, který se táhne v délce asi 2 000 km z Tuniska až po Maroko, kde dosahuje výšky přes 4 000 m. Další významné pohoří se nachází v Saúdské Arábii a táhne se od města Mekka až po Jemenském území. Vrcholy tohoto horského pásma dosahují více než 3 700 m. Také na území Libanonu se nacházejí dvě paralelní horstva, Libanon, který dosahuje přes 3 000 m a Antilibanon, který na libanonsko-syrské hranici dosahuje okolo 2 600 m. Významné jsou též vrcholy horských masívů v Ománu. Nejdelší řekou je Nil, který je pro svou rozlohu nazýván „Moře Nil", jeho délka je 6 825 km. Nejnižším

bodem je Mrtvé moře, 423 m pod hladinou moře. Přírodním bohatstvím je také Rudé moře, které si získalo svůj název díky specifickému zabarvení v době rozmnožování sinic. Je to korálové moře s rozlohou 453 tisíc km^2.

1.5 Historie Blízkého východu

Historie Blízkého východu je velice bohatá a vydala by na samostatnou práci, proto jsou zde zachyceny jen nejdůležitější údaje.

Je všeobecně známé, že Blízký východ je kolébkou civilizace. Tato část světa dala vzniknout prvním velkým civilizacím, a to na území mezi řekami Eufrat a Tigrid, které se nazývalo Mezopotámie, a údolí Nilu s jeho deltou. Ve 4. tisíciletí př. n. l. se zde objevují první písma a vznikaly sumerské státy (od 3. tisíciletí př. n. l.), akkadská říše (2350–2150 př.n.l.), dále zde vládli Asyřané, Babylóňané, Chaldejci a další národy. Asyrská říše zahrnovala v době svého rozkvětu kromě dnešního Iráku také území západního Íránu, Kuvajtu, Sýrie, Palestiny, Sinaje, Egypta a východního Turecka. Asyřané přinesli světu celou řadu vědeckých objevů. Přičítá se jim rozvoj matematiky a geografie. Má se za to, že to byli právě oni, kteří rozdělili kruh na 360°, a kteří používali k orientaci zeměpisnou šířku a délku.

Údolí Nilu má historii delší než 5000 let. Civilizace starověkého Egypta zanechala velké množství architektonických i výtvarných památek, stejně tak i literární poklady. Na Blízkém východě se nachází i jedno z nejstarších měst světa, je jím syrský Damašek, který byl vybudován na karavanní cestě. Zprávy o něm jsou dostupné již ze 16. století př. n. l. V této oblasti také vzniklo město Palmýra, které zažívalo svůj největší vrchol ve 2. a 3. století n. l., kdy byla oblast pod nadvládou Říma. Ve 13. století př. n. l. se dostávají hebrejské kmeny se svou svéráznou kulturou do oblasti Palestiny, jejímiž nejstaršími písemnými památkami z období mezi 10. a 2. stoletím př. n. l. jsou biblické texty Starého zákona. Významné místo v historii obsadili i Aramejci, západosemitské kočovné kmeny. Odkud přišli, není známo, nejvěrohodnější domněnkou je ale ta, že původem pocházejí z pasteveckých kmenů na okraji Sýrie. V průběhu 11. a 10. století př. n. l. vzniklo mnoho samostatných aramejských státních útvarů, především na území Sýrie. Jejich jazykem byla aramejština, která má přes tři tisíce let staré dějiny a dochovala se až dodnes. Aramejštinou hovoří v Sýrii a

Iráku kolem sta tisíc obyvatel. Další významnou civilizací byli Féničané, kteří obývali západní pobřeží Arabského poloostrova, kde také vytvořili několik městských států. Byli to ale především mořeplavci. Mimo jiné založili Kartágo, obchodní osadu na území současného Tuniska. Z toho vyplývá, že Féničané byli zdatní obchodníci a k tomu jim napomáhalo bohatství jejich země, zvěř, cedry, borovice atd. V Jižní Arábii vládlo mnoho kmenů a kmenových svazů, které sídlily ve státech jako Ma'ín, Saba', Qatabán, Hadramaut, Ausán, Himjar aj. Přibližně v prvních třech čtvrtinách 1. tisíciletí př. n. l. docházelo k jejich rozvoji, který pokračoval až do poloviny 1. tisíciletí n. l. Jejich stálý kulturní vývoj měl na svědomí kult četných božstev s chrámy, kněžími a rituály.

V roce 334 př. n. l. teprve dvacetiletý Alexandr Veliký už připravoval tažení proti Persii a v témže roce na jaře utrpěl perský král Dareios III. Kodomannos první porážku. Alexandr Veliký byl v Egyptě vítán jako osvoboditel perského jha a získal si tak jejich uznání. Respektoval jejich místní náboženství a zvyklosti. Po jeho smrti nebylo žádného nástupce, a tak se říše rozdělila mezi několik nejbližších vojevůdců. Ti ale mezi sebou válčili s cílem získat celé Alexandrovo dědictví. Nikomu se to však nepodařilo, proto se tato říše rozpadla. V Egyptě vládl Ptolemaios, v Sýrii a přilehlých oblastech až k Indu vládl Seleukos. Když Gaius Julius Caesar navštívil Egypt, zjistil, že v královském paláci dochází ke sporům o trůn. Caesar se rozhodl sesadit z trůnu Ptolemaia XII. a dosadil místo něho Kleopatru a jejího mladšího bratra Ptolemaia XIII. Nakonec se stal Egypt římskou provincií. Římané ovládli Severní Afriku, část Arabského poloostrova až po Malou Asii včetně Evropy. Severní část Arabského poloostrova je kolébkou prvních dvou monoteistických náboženství, judaismu a křesťanství a v 7. století n. l. se k nim ještě připojuje islám, který ovlivnil další vývoj Arabů, značné části Afriky, ale také Evropy a Asie.

V umajjovském období, době, kdy se utvořila poměrně jednotná islámská kultura, navázali Arabové s okolními národy užší kontakt. Spojoval je také jazyk, všichni mluvili arabštinou. V roce 750 se dostala k moci Abbásovská dynastie a vládla více než pět století. I přes to, že se začala islámská jednota rozpadat, byla tato doba obdobím velkého vědeckého a kulturního rozmachu. Roku 1258 dobyli Mongolové Bagdád a Abbásovský chalífát zaniká. Do této oblasti podnikli Křižáci mnoho výprav. Jejich výhodou byla nejednotnost této oblasti a Křižáci postupně zakládali křesťanská feudální knížectví.

V 16. století spadala většina arabských území pod Osmanskou říši. Ta byla na konci 18. století již jen slabým státním útvarem. *„Osmanská říše byla státem, který se nechtěl přizpůsobit chodu dějin a který věřil, že se dějiny přizpůsobí jemu. Když došlo ke skutečné konfrontaci osmanské fikce vlastní dokonalosti s realitou vývoje ostatního světa, Osmanská říše již neměla šanci dohonit ujíždějící rychlík a ocitla se na periferii světového vývoje. Předznamenala tak tíživé dědictví zaostalosti, s nimž se země Blízkého východu potýkají dodnes."*[1] Období vlády Osmanů nad Araby procházelo krizí a v 19. století se arabské národy postavily proti jejich útlaku. Dalším negativním vlivem na arabské obyvatele bylo podmaňování Evropany, pro které se arabské země staly zdrojem levných surovin pro jejich továrny. V 19. a první polovině 20. století se také dostávají ke slovu koloniální mocnosti, především Velká Británie a Francie, které obsadily značnou část arabského teritoria. Až po druhé světové válce se staly arabské státy nezávislými. Arabské země založily 22. března 1945 v Káhiře Ligu arabských států (LAS). Jejími hlavními cíli jsou zajišťování a upevňování vzájemných vztahů, ochrana nezávislosti, spolupráce v sociální, hospodářské, kulturní i zdravotní oblasti. LAS zakotvuje také zákaz použití vojenské síly, povinnost respektovat existující režimy a zdržení se akcí s cílem jejich svržení. Tato organizace má bohužel mnoho problémů, vydala na 6000 rozhodnutí, avšak většina z nich nebyla naplněna. Jedinou úspěšnou oblastí je oblast kultury a rozšiřování výuky arabštiny, kterou provádí organizace pro výchovu, kulturu a vědu ALESCO se sídlem v Tunisku.

1.6 Problematika vnímání Blízkého východu

Součástí práce je dotazník, mapující názor veřejnosti na Blízký východ. Zadán byl v České republice a pro srovnání i v Německu. Obou verzí dotazníků se účastnilo 100 respondentů s nižším i vyšším stupněm vzdělání z hudební i nehudební oblasti. Kompletní výsledky jsou uvedeny v příloze.

Arabský svět nebo Blízký východ evokuje v některých lidech nepříjemný, rozporuplný pocit, který je především založený na strachu z neznámého. Respondenti, kteří na otázku *Jaký máte vztah k Blízkému východu*, odpovídali

[1] GOMBÁR, Eduard. *Moderní dějiny islámských zemí*. Praha: Karolinum, 1999. ISBN 80-7184-599-x., s. 11

negativně, většinou neměli žádné znalosti o této oblasti, či jen základní, a do takovýchto zemí ani nevycestovali. *„Evropská a arabská kultura mají rozdílné názory na některé základní hodnoty včetně etika standardního posuzování jednotlivce, na to, co je morální a co ne*."[2] Naše společnost se v posledních letech uzavřela do sebe a začala se až příliš bát Arabů, muslimů a celkově islámu. Většina strachu je spojena s negativní zkušeností s teroristy, nepřetržitými vojenskými konflikty nebo také migrační krizí a v neposlední řadě ho podporuje neustálé zmiňované postavení žen. Velký podíl na této skutečnosti mají média, která většinou představují ty nejtemnější stránky Arabského světa. Temné příběhy z arabského světa se staly senzací i ve filmovém průmyslu. Zfilmována byla podle skutečné události celá řada příběhů. Příkladem je například legendární film *Bez dcerky neodejdu*. Média potřebují senzace a na strachu lidí staví svou popularitu. Nejedná se však jen o média, mnoho známých i neznámých osobností se snaží vybudovat si určitou kariéru a osobní úspěchy na tom, že budou lidi zachraňovat před uměle vytvořeným zlem. Bohužel lidé necítí potřebu zjišťovat pravdu a ověřovat skutečnost, proto často přijímají polopravdy či dokonce výmysly a lži.

Po zamyšlení nad touto skutečností přichází zcela přirozená otázka, zda vůbec existují pozitivní stránky spojené s arabským světem. *„Každá informace poskytnutá médii je subjektivní, byť se její autor snaží předmět své zprávy vykreslit co nejobjektivněji. Vidíme to, když porovnáme stejnou zprávu z různých zdrojů. Zjišťujeme, že jsou jejich autoři až příliš často poplatní tomu, pro koho pracují, jehož politiku musejí sdílet, anebo mohou být až nekriticky oddaní myšlence či ideologii, jíž sami věří. Vynakládáme energii, abychom si na základě předkládaných zpráv vytvořili objektivní a nezastřený pohled. Vynořilo se rovněž velké množství znalců Blízkého východu. Musím konstatovat, že pokud někdo neovládá příslušný jazyk a nežil mezi místním obyvatelstvem dlouhodobě, těžko dokáže objektivně posuzovat situaci."*[3]

Je zřejmé, že se lidé nechají lehce zmanipulovat, nebo věří tomu, čemu věřit chtějí. Nelze nikomu vnucovat zájem o určitá témata a je přirozené vnímat něco

---

[2] KHIDAYER, Emíre. *Arabský svět - jiná planeta?*. Vydání druhé. Přeložil Radana MIŠUSTINA. Praha: Mladá fronta, 2016. ISBN 978-80-204-4202-4., s. 10

[3] KHIDAYER, Emíre. *Arabský svět - jiná planeta?*. Vydání druhé. Přeložil Radana MIŠUSTINA. Praha: Mladá fronta, 2016. ISBN 978-80-204-4202-4., s. 11

negativně anebo nemít něco rád. Bohužel někteří hodnotí a odsuzují tento svět, i když o něm vědí velmi málo a tím poškozují i jeho kladné stránky.

„Nepoučení lidé se dívají na arabskou kulturu s despektem a pohrdáním, třebaže sami nevědomky využívají toho, co vzniklo právě díky Arabům (např. arabské číslice či filozofické teorie, jež byly zachovány právě díky arabštině). Během hovoru používají slova, jejichž kořeny sahají do arabštiny. Arabové se stali dědici tradiční vzdělanosti, ze které můžeme čerpat i v dnešní době."[4] Lidé si nechtějí připustit, že terorismus je odsuzován lidmi všech kultur i náboženství a stejně tak i samotnými muslimy. *„Každá ze zemí Blízkého východu má vzdělané elity, s akademickými tituly z nejlepších univerzit světa, neuvěřitelně bohatou kulturu, moderní architekturu, své milionáře a filantropy. Většina obyvatel ale žije jinak - horko těžko shání obživu pro rodinu, často si nemůže dovolit držet děti ve škole, drtí je vládnoucí režimy a převažující islám se mnohde od lidumilného ideálu až příliš odchyluje k tmářství, zajídajícímu se samotným muslimům. To vše většinou v kulisách přírody a klimatu, jaké je Středoevropan obvykle schopen vydržet nanejvýš během pár týdnů dovolené."*[5]

1.7 Evropská a orientální kultura

O tom, že kultury Blízkého východu a Evropy se vzájemně ovlivňovaly, se lze přesvědčit v mnoha odvětvích. Je to například česká literatura, zahradnictví nebo každodenně používaný papír. Čeští spisovatelé a básníci se mnohdy nechali inspirovat islámským světem. Patří mezi ně Jaroslav Vrchlický a jeho báseň *Pouť Muhammada*, *Andělé a holubi* nebo *Hlas Boha.* Dalšími básníky čerpajícími z islámského světa jsou Svatopluk Čech, Julius Zeyer nebo Božena Němcová. Příklady lze nalézt též na pražském Žofíně, kde je sad, ve kterém se nachází stromy přivezené v roce 1878 z Blízkého východu nebo na Karlově náměstí lísky, dovezené v 17. století z Turecka a severní Sýrie. Blízkému východu vděčíme rovněž za papír, který má původ v Číně a díky Arabům se dostal do Evropy. První papírny vznikaly v tehdejším muslimském Španělsku na přelomu 11. a 12. století, v Čechách podle některých autorů založil první papírnu roku 1370 v Chebu Karel IV, ale první písemná zpráva o výrobě papíru u nás pochází až

---

[4] KOPECKÝ, René a Charif BAHBOUH. *Co je dobré vědět o arabském a islámském světě*. Brandýs nad Labem: Dar Ibn Rushd, c2014. ISBN 978-80-86149-88-2., s. 232
[5] TUREČEK, Břetislav. *Světla a stíny islámu: drama Blízkého východu a sonda do duší jeho obyvatel*. V Praze: Knižní klub, 2007. ISBN 978-80-242-1909-7., s. 8

z roku 1499 ve Zbraslavi. Nejstarší knihy u nás mají zřetelně jasný orientální vliv, jelikož vazby mají arabské, perské a turecké motivy.

1.8 Čeští cestovatelé v Orientu

Češi se o Orient zajímali po celá staletí. První zmínky o cestovatelích a badatelích pocházejí z 10. století n. l., kdy druhý pražský biskup Vojtěch, pocházející z rodu Slavníkovců, vykonal pouť do Jeruzaléma. K dalším nejznámějším cestovatelům patří Kryštof Harant z Polžic a Bezdružic nebo Martin Kabátník z Litomyšle, který žil v 15. století. Českých cestovatelů po Orientu je celá řada a jsou pro Evropu velkým přínosem. Díky nim existuje mnoho velmi vzácných spisů. Jako příklad lze uvést cestu do Orientu právě Martina Kabátníka. Ten ji podnikl ještě s dalšími třemi poutníky (Marešem Kokovcem, Lukášem Pražským a Kašparem z Braniborské Marky) za účelem hledání mezi východními křesťany, potomky původní apoštolské církve. Zjištění bylo, že tato církev už zde neexistuje, a tak Martin Kabátník sepsal na žádost ostatních alespoň zážitky z cest. Trasa cesty vedla přes Cařihrad, kde jeho tři druzi zůstali kvůli nemoci a pátrali zde po potomcích, Damašek, Jeruzalém a dále do egyptské Káhiry. *„Při popisu cesty do dnešní Káhiry (ve vydání cestopisu z konce 19. století) Martin Kabátník uvádí: Nazajtří jeli sme pryč a toho dne přijeli sme do města slavného a velmi velikého Egipta a jich jazykem do Misera*"[6]. Ve svém spise dále uvádí zajímavá srovnání. Například, když uviděl poprvé citadelu, byla dle jeho slov jen ta samotná stavba větší než Chrudim. Celou Káhiru potom označil za příliš velikou. V jeho spise se lze dočíst, jak se s podivoval nad tím, že za celých dvacet dní, které strávil v Egyptě, ani jednou nezapršelo a na otázku, zda tam někdy bývá zima se dočkal otázky od místních, co je to zima. Poté, co jim vysvětloval, jak se z vody stane led a je možné přes ni i chodit, se mu všichni smáli a nevěřili jeho slovům. Káhiru opustil po již zmiňovaných 20 dnech a na zpáteční cestě se setkal se svými druhy v Cařihradu.

1.9 Čeští orientalisté

Za zakladatele české orientalistiky je považován profesor Rudolf Dvořák. Vzhledem k rozsahu práce a jejímu tématu jsou zde uvedena jen stručně ta

---

[6] KOPECKÝ, René a Charif BAHBOUH. *Co je dobré vědět o arabském a islámském světě*. Brandýs nad Labem: Dar Ibn Rushd, c2014. ISBN 978-80-86149-88-2., s. 234

největší jména českých orientalistů, kteří žili převážně ve 2. polovině 19. století, ačkoli ve světě nás ještě proslavila celá řada dalších.

Za zmínku určitě stojí PhDr. Jaromír Břetislav Košuta, který byl docentem na Karlově univerzitě. Dále již zmíněný PhDr. Rudolf Dvořák, který byl mimo jiné řádným profesorem orientální filologie. Zmínit je potřeba i prof. ThDr. Aloise Musila. Dalšími orientalisty byli prof. Dr. František Lexa, profesor Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a zakladatel Československého egyptologického ústavu. Své místo si zde také zaslouží prof. PhDr. Jan Rypka, zakladatel moderní české íránistiky a v neposlední řadě do této skupiny patří i profesor Dr. Bedřich Hrozný.

1.10 Orientální ústav

V době, kdy už v německých městech Berlíně či Hamburku existovaly orientální ústavy, v Čechách ještě stále, navzdory jeho důležitosti, takové zařízení chybělo. Pro budoucnost vědy bylo důležité podobný ústav zřídit. Ještě předtím, než se tak v roce 1927 stalo, předcházelo tomu zásadní založení finančního fondu prezidentem T. G. Masarykem, který sám studoval arabštinu ve Vídni. Z tohoto fondu byl poté financován Slovanský a Orientální ústav. Samotný Orientální ústav zahájil činnost v roce 1928. Předtím už ale zmíněný fond financoval cesty a výzkumy orientalistů, jakými byl například Bedřich Hrozný. V tomto období vznikl i první orientální vědecký časopis *Archiv Orientální*, který až do roku 1952 řídil Bedřich Hrozný a svými články o československých orientalistech do něj přispíval i profesor Alois Musil, cestovatel po Orientu. Dnes *Archiv Orientální* vychází ve třech jazycích.

1.11 Věda a vliv z arabských zemí

Vliv arabských států na Evropu a ostatní svět nelze opominout. V první řadě to jsou nejbližší sousedé mimo Evropu. Evropané jezdí do arabských států na dovolenou, cesta trvá jen pár hodin. Dále je to také surovinové bohatství a nejedná se jen o ropu. Arabský svět hraje velkou roli v duchovním světě. Nejdůležitější islámská místa jsou bezesporu poutní místa Mekka a Medína v Saúdské Arábii a v egyptské Káhiře sídlí největší a nejvýznamnější náboženská univerzita al-Azhar.

Za abbásovského chalífátu dosáhla věda v Arábii značného vývoje. Arabové byli skvělí matematici a právě díky nim vznikly arabské číslice. Neméně významní byli také astronomové, alchymisté, lékaři, geografové nebo farmakologové. Jako příklad je možné uvést první provedení císařského řezu, oční operace nebo třeba odstraňování močových kamenů. Zásluha jim také patří za zdokonalení zahradnictví či chovu bource morušového.

1.12 Islám

Proto, aby byla pochopena filozofie života na Blízkém východě, je důležité znát některá fakta o náboženství, které je základním kamenem tamějšího života. Tento krátký přehled, zachycující to nejdůležitější, umožní nahlédnout do islámského náboženství a možná vyvrátit některé mylné domněnky. Základní znalost islámu může být také velkým přínosem při vyjednávání s muslimskými partnery, pro které je náboženství na prvním místě.

Slovo islám znamená doslovně odevzdání se do vůle Boží a muslim, jeho vyznavač, znamená odevzdávající se do vůle Boží. I když je Arabský poloostrov místem zrození islámu, není pravda, že každý Arab je muslim a naopak. *„Arabové tvoří jen asi šestinu všech muslimů na světě."*[7]

Době mezi roky 120-200 před islámem se říká al-Džáhilíja, tzv. období nevědomosti. Zakladatelem islámu je prorok Muhammad Ibn Abdullah, narozený ve městě Mekka asi v roce 570 n. l. Pocházel z rodu Hášimovců, který byl součástí kmene Qurajšovců. V dospělosti se dostal do služeb bohaté mekkánské obchodnice Chadíži a i přesto, že byla o 15 let starší, nabídla mu manželství. Ke klíčovému okamžiku lidstva dochází na hoře Hirrá, kde se asi 40letému Muhammadovi dostává prvního zjevení od Boha. Jeho příznivci a příbuzní mu byli nakloněni a věřili, že Bůh seslal dalšího proroka. Ostatně i v bibli se píše o přicházejícím posledním prorokovi. Pro Muhammada to ale nebylo jednoduché. Většina obyvatel Mekky nechtěla přijmout tuto skutečnost, a tak se Muhammad roku 622 rozhodl, že odejde do Játribu, dnešní Medíny. Toto datum je pro islámský svět rozhodující, neboť právě den 16. červenec tohoto roku, je

[7] FLEISSIG, Jiří. *Malá encyklopedie islámu*. Praha: Dar Ibn Rushd, 1993. ISBN 80-900767-3-4., s. 112

počátkem muslimského letopočtu, tzv. hidžry. Po příchodu se snažil sjednotit a usmířit arabské kmeny a stal se vládcem Medíny, častěji si ale nechal říkat prorok nebo posel Boží. Po smrti Chadíži se oženil s Áišou, v jejímž náručí dne 8. června 632 zemřel. Zanechal po sobě třetí a poslední monoteistické náboženství, islám. Jeho zdrojem je soubor zjevení uspořádaných do svaté knihy Koránu. Spolu s Hadísy se jedná o nejdůležitější zdroj islámské nauky. Hadísy jsou rozsáhlé spisy tradic o výrocích a skutcích proroka Muhammada a jsou jedním ze zdrojů islámského práva. Hadísy se zprvu jen tradovaly a až později, od 8. století, se začaly zapisovat. Vzhledem k tomu, že existovalo nespočetné množství podobných spisů, objevovaly se mnohé podvrhy. Na základě toho se musel každý spis zkoumat a potvrdit jeho pravost. Nejznámější a nejpravdivější je Sahih, což v arabštině znamená správný. Podle islámské věrouky je islám poslední z monoteistických náboženství. Jednou z hlavních myšlenek islámu je zodpovědnost každého sám za sebe, dle islámu neexistuje mezi Bohem a věřícím žádný prostředník. Islám je kromě samotné víry v Boha také společenský režim a nárokuje si řídit každý detail denního života. Náboženství nevyznává Trojici Boží, vtělení a vykoupení na rozdíl od křesťanství. Avšak uznává veškeré proroky, jako byl Ježíš, Mojžíš či Abrahám, jehož syn Ismail postavil v Mekce posvátnou Kábu. Stejně tak islám uznává celý Starý zákon, který je také obsažen v Koránu.

1.12.1 Odnože islámu

Základními odvětvími jsou sunna a šía, pod kterými se nachází další desítky odvětví. Jsou to velice rozdílné pohledy na islám. Sunnu tvoří převážná většina muslimů a říká se jim sunnité. Druhý proud islámu, šíu, vyznávají muslimové, kterým se říká šíité a tvoří zhruba 15procentní skupinu. Největším rozdílem je jejich víra v proroka. Právě šíité věří, že jedině Alí, bratranec proroka Muhammada a jeho potomci, mají právo na vedení muslimského světa. Z toho se odvíjí velká rozdílnost ve vnímání islámu a nahlížení na život. Dokonce i korán je, za účelem podpory této větve islámu, z části pozměněn. Šíité obývají především Írán, Indii, Pákistán a dále Irák a také Libanon. V dalších islámských zemích je šíitů velmi málo. Sunnité a šíité mají velice rozdílné názory a právě šíité jsou někdy považováni za problematickou skupinu. Další velmi rozsáhlou formou je tzv. súfismus neboli islámská mystika. Muslimský mystik považuje život za cestu k jedinému Bohu, kterého může cítit pouze zvláštním duševním a tělesným

cvičením. Během svého života se tak snaží setrvat ve spojení s ním. Takový věřící se nazývá derviš, v překladu chuďas. Hmotné statky nepovažuje za důležité a žije v podstatě v chudobě.

1.12.2 Korán

Název korán pochází z arabského al-Quran. Jedná se o svaté písmo muslimů, které vychází z výše popsaných Muhammadových zjevení. Svou definitivní formální podobu dostal za vlády chalífy Utmána, který vládl v roce 644-656 n. l. Korán má celkem 114 kapitol, arabsky súr, a ty se dělí na tzv. áje neboli verše. Súry se dělí na mekkánské a medínské. Názvy jsou pojmenovány dle obsahu v dané súře nebo podle prvního slova či písmena, které obsahuje. Ve 20. století se dočkal korán překladu do všech světových jazyků a také značného počtu méně rozšířených jazyků. U nás je považován za nejlepší překlad Ivana Hrbka. Knihy by se neměl dotýkat nikdo, kdo neprovedl rituální očistu, jak je popsáno dále.

1.12.3 Význam pojmu Alláh

Alláh je arabský název pro jediného Boha, kterého vyznávají jak židé, tak křesťané. Islám dal Bohu celkem 99 jmen, tzv. překrásných jmen Božích. Jsou to například:

2. ar-Rahmán - milosrdný
32. al-Halím - mírný, soucitný
42. al-Karím - laskavý, předobrý; štědrý

1.12.4 Pět pilířů víry

Vyznání víry - arabsky šaháda, je jeden z hlavních pilířů víry. K tomu, aby se člověk stal muslimem, stačí vyslovit a věřit ve větu, která v překladu zní: Vyznávám, že není boha kromě Boha a vyznávám, že Muhammad je posel Boží.

Modlitba - arabsky as-salát, patří k pěti pilířům víry a je jednou z nejdůležitějších náboženských povinností. To, jak, kdy a kolikrát denně se modlitba provádí, se v koránu nepíše, vychází se ale z Muhammadových hadísů, tudíž se modlitba provádí tak, jak on prováděl ji. Muslim se tedy modlí celkem

pětkrát denně a to ranní modlitbu před rozedněním slunce (al-fadžr), polední modlitbu když je slunce nejvýše na obloze (az-zuhr), odpolední modlitbu do západu slunce (al-magrib) a noční modlitbu po západu slunce (al-išá). Volání k modlitbě, neboli Azán, je typické pro všechny islámské státy. Před každou modlitbou, tj. 5x za den se rozezní toto volání z každé, i té nejmenší mešity. Slova, která zpívá tzv. muezzin, v arabštině znamenají:

> *„Bůh je převeliký (4x). Vyznávám, že není boha kromě Boha (2x). Vyznávám, že Muhammad je posel Boží (2x). Vzhůru k modlitbě (2x). Vzhůru ke spáse (2x). Bůh je převeliký (2x). Není boha kromě Boha (1x).“*[8]

Aby byla modlitba platná, je nutné splnit rituální očištění, zakrytí nahoty, dodržení modlitebního směru na Kábu v Mekce, tzv. qibla. Samotná modlitba se podřizuje přesnému postupu a trvá pár minut. Způsob modlení se v některých detailech liší v závislosti na jednotlivých směrech islámu. Modlitba má za cíl přispět k sebeovládání a navodit klid duše a samozřejmě být ve spojení s Bohem a usilovat tak o Boží pomoc.

Půst - arabsky swam, je povinný pro všechny muslimy po dobu trvání devátého měsíce ramadánu, který trvá 30 dní. Půst trvá od úsvitu do soumraku. Během dne tak muslim nejí ani nepije. Prvním jídlem se stává tzv. iftár a před rozedněním se jí tzv. suhúr. Půst vykonávají dospělé, duševně i fyzicky zdravé osoby. Výjimku tvoří těhotné, kojící nebo menstruující ženy, těžce pracující či lidé na cestách. V těchto případech je půst zakázán. V případě cestujících osob nebo menstruujících žen je žádoucí, aby si dotyční zmeškané dny nahradili v době, kdy mohou, a to i mimo měsíc ramadán. Muslim, který se z výše zmíněných důvodů nemůže půstu zúčastnit, by měl darovat jídlo jako „výkupné“ chudým. Myšlenka půstu je posílení zdravotní i mravní stránky věřících. Lidé se naučí ovládat se, a také pocítit hlad, kterým trpí chudí.

Zakát - arabsky almužna, je povinnost každého muslima jednou za rok odvést milodar. Příspěvek, za který se neočekává žádná protislužba. Platí se ale jen tehdy, když majetek dosahuje stanoveného minima.

---

[8] FLEISSIG, Jiří. *Malá encyklopedie islámu*. Praha: Dar Ibn Rushd, 1993. ISBN 80-900767-3-4., s. 82

Pouť do Mekky - asi nejznámější poutí do Mekky je hadždž. Pokud to zdravotní stav a finanční možnosti dovolí, musí muslim alespoň jednou za život vykonat tuto pouť. Původ pouti lze dohledat už v době předislámské, jelikož Mekka byla významným obchodním i poutním městem. Od 6. století spadala pod Qurajšovce. Zde stojí posvátná Kába krychlovitého tvaru, postavena nad Černým kamenem, kterým je s největší pravděpodobností meteorit. Kábu postavil Ismael, když putoval se svou matkou a otcem Abrahámem. Pouť se koná vždy v měsíci du l-hidždža a obsahuje několik přesných obřadů. Další druh poutě je malá pouť, tzv. umra. Tu může muslim vykonat kdykoli a nepodléhá tak náročným obřadům. Během obou poutí jsou muslimové oblečeni do stejnokroje, aby si všichni byli rovni. Toto oblečení se nazývá ihrám a má bílou barvu. Do Mekky i Medíny, posvátných měst, mají přístup pouze muslimové, nikdo jiný. V roce 1962 byla v Mekce založena Liga islámského světa, která pořádá semináře v době výročních poutí v Mekce.

1.13 Mešita

Mešita je slovo odvozené z arabského masdžit. Jedná se o kultovní stavbu a islámský svatostánek. Největší dominantou této stavby je minaret, z něhož lze slyšet volání k modlitbě. Důležitou součástí je také velké nádvoří a místo pro rituální čištění. Uvnitř každé mešity se nachází výklenek, tzv. mihráb, který je orientovaný ve směru k Mekce, tzv. qibla, a napravo se nachází kazatelna, tzv. minbar, z níž imám pronáší promluvu, tzv. chutbu. Mešity ve velkých městech sloužily též jako vzdělávací střediska, ve kterých se konaly přednášky.

1.14 Rituální čistota

Rituální čistota, arabsky al-Wudu, se musí vykonávat před každým náboženským činem. Provádí se tzv. omýváním, které odstraňuje nečistoty, které se dělí na těžké (např. po porodu nebo pohlavním styku) a lehké (např. po spánku nebo omdlení). Těžké znečištění se odstraňuje úplným omýváním (gusl), při kterém se dosáhne umytí celého těla, úst a nozder. Lehké (wudu) jen částečným omytím, které se provádí v několika na sebe navazujících krocích. V závěru dojde k očištění rukou, úst, nozder, obličeje, hlavy, uší a nohou po kotníky. Zpravidla se provádí vodou, není-li však k dispozici, lze provést tajammum, kde probíhá jiný druh očištění pískem nebo hlínou.

1.15 Islámské právo (šaría)

Islám přinesl do společnosti také velmi důležitou složku, a to právo, které se nazývá šaría, v překladu cesta. Předtím většinou spory řešil náčelník kmene pomocí tzv. zvykového práva. Islám tak přinesl modernizaci práva, které se rozvíjelo především ve 2. polovině 8. století za doby Abbásovců. Nejdůležitějšími prameny tohoto práva jsou korán, sunna, hadís (zvyklosti proroka Muhammada) a další. Předmětem islámského práva je poměr člověka k Bohu, poměr člověka k člověku a je velmi složité. Zabývá se běžnými záležitostmi života, jako je politika, ekonomie, rodina, sexualita nebo bankovnictví. V současném islámském světě je právo uplatňováno různě. Některé země, jako je Afghánistán, Turecko a některé další země Afriky, nevycházejí z práva šaría vůbec. Dále existuje sekulární právní systém, kde se právo šaría uplatňuje jen v některých oblastech osobního statusu, například při sňatcích apod. K těmto zemím patří celá Severní Afrika (Egypt, Tunisko, Maroko apod.), dále například Omán, Bahrajn, Katar, Sýrie, Jordánsko a Libanon. Země jako je Saúdská Arábie, Irák, ale také Írán uplatňují toto právo plně.

1.16 Svátky v islámském světě

Muslimové, a především Arabové, jsou specifičtí oslavováním některých svátků Většinou se jedná o mnohadenní oslavy, které hrají velkou roli v jejich životě. I právě z tohoto důvodu je důležité zmínit některé z nich.

Svátky lze rozdělit na rodinné a veřejné. Do rodinných spadá narození dítěte, ukončení školy nebo svatba. K těmto oslavám je většinou svolaná celá široká rodina včetně přátel, jichž se účastní až sto lidí. Pro návštěvníka islámského světa je ale mnohem důležitější znát svátky veřejné, které se budou týkat také jich a je třeba tyto svátky a náležitosti respektovat. V islámském světě se slaví i svátky křesťanské. K nejdůležitějším islámským svátkům patří Malý svátek, který se slaví na konci půstu a trvá většinou dva dny. Velký svátek, ve kterém se koná velká pouť do Mekky, hadždž. A v neposlední řadě muslimský Nový rok, který je jakožto další svátky a události, pohyblivý díky lunárnímu kalendáři.

Před případnou cestou je vhodné se o svátcích informovat. Mění se jak pracovní doba, tak například otevírací hodiny. V rámci několika významných svátků, například v měsíci ramadánu, se muslimové mohou postit. V této době je

zdvořilé nejíst ani nepít na veřejnosti případně se připojit k slavnostnímu jídlu iftár, které přerušuje půst.

Ve všech islámských zemích, s výjimkou Saúdské Arábie, se slaví i křesťanské svátky. Není tedy s podivem setkat se s vánoční výzdobou v obchodních centrech či být obdarován vánočním dárkem od muslima. Stejně tak lze s muslimem oslavit i Nový rok nebo Velikonoce.

1.17 Tituly muslimských učenců

Návštěvník se může v islámském světě setkat s celou řadou oslovení jednotlivých osob, a to i těch, se kterými může například vést obchodní jednání. Jsou to například imám, který řídí modlitbu v mešitě. Je důležité zmínit, že islám nezná osobu, která má takové postavení jako v křesťanství papež, a proto je imám velmi důležitou osobou. Dalšími tituly jsou qádí, soudce pro rodinné náležitosti, nebo muftí, znalec islámského práva, který může vydávat tzv. fatwy, náboženskoprávní dobrozdání. A v neposlední řadě šajch, znalec teologie, anebo se také tímto titulem může označovat soudce. V Íránu se lze setkat s titulem ájatolláh neboli duchovní vůdce.

1.18 Křesťanství Blízkého východu

„Všeobecně známou skutečností je, že křesťanství bylo uznáno císařem Konstantinem I. v roce 313 tzv. Milánským ediktem; křesťané nebyli pronásledováni. Avšak pravdou je, že křesťanství bylo uznáno již o dva roky dříve, v roce 311 císařem Galeriem, který vydal toleranční verdikt, na jehož základě se křesťanství stalo trpěným náboženstvím.“[9] Učení Krista vedlo k řadě válek a zničení i celých státních útvarů. Na základě toho se křesťané uchylovali do nejrůznějších států a hledali azyl. Zjednodušeně popsáno, kvůli rozdílným výkladům Kristova života se po vzniku islámu k němu začali Syřané dobrovolně hlásit. Také křesťané, pronásledováni Římany, utíkali do dnešního Turecka, kde se dodnes zachovalo velké množství kostelů umístěných ve vulkanických skalách. Do Egypta se křesťanství dostalo dle legendy v roce 61 n. l. společně s apoštolem Markem. V Egyptě nazvali křesťany kopty z řeckého výrazu pro Egypt. Vzhledem ke křižáckým výpravám se změnila tolerance ke křesťanství,

[9] KOPECKÝ, René a Charif BAHBOUH. *Co je dobré vědět o arabském a islámském světě*. Brandýs nad Labem: Dar Ibn Rushd, c2014. ISBN 978-80-86149-88-2., s. 299

na základě toho později došlo ke zmenšování území Byzantské říše kvůli šíření islámu. Postavení východních křesťanů se definitivně zhoršilo po napadení Konstantinopole západními křižáky v roce 1204. Tato událost rozdělila východní a západní křesťanství a podlomila Byzantskou říši, která se neubránila vpádu tureckých vojsk v roce 1453, kdy tato říše zanikla. V době šíření moci islámských zemí cestovalo hodně muslimů i Arabů po světě. Jde o velmi zajímavý fakt, poněvadž první zmínky o Rusku či Bulharsku a dokonce i o Velehradě na Moravě a o Praze, jsou právě v arabštině.

1.19 Islámské umění

Islámské umění je velice rozsáhlé. Jeho hlavním dominantním prvkem je ornament. K těm nejvýznamnějším oborům umění patří literatura, která je velmi bohatá a přinesla světu mnoho pokladů. Další velmi významné obory jsou architektura a umělecká řemesla. Výzkumem islámské architektury se zabývá MARP (Muslim Architecture Research Program), které má sídlo v Curychu. V čele této organizace stál i Bohumil Procházka, český architekt a popularizátor islámské kultury, podle kterého existuje na světě na 137 tisíc architektonických islámských památek, přičemž je lze rozdělovat na 63 stavebních typů. Mezi takovéto stavby patří především mešity. Dalšími podobnými stavbami jsou medresy neboli školy, hrady, lázně či hrobky. Významným oborem je i výroba koberců, a to zejména perských a severoafrických, keramika, výroba mečů a šavlí, které jsou zdobené mnohdy i polodrahokamy. V neposlední řadě je to též výroba hudebních nástrojů. Výtvarné umění bylo bohužel v historii potlačováno. Na rozdíl od křesťanství není v islámu žádoucí jakékoli zpodobňování duchovních osobností. Proto nikde není k vidění portrét či socha Muhammada nebo třeba Mojžíše. Nicméně obvyklé není ani zobrazovat živé osoby. Islámské umění rozeznává pět základních škol, které ovlivňují především architekturu:

syrsko-egyptskou
megrebskou (Tunisko, Alžírsko, Maroko, muslimské Španělsko)
perskou
osmanskou (Turecko, Anatolie)
indickou

1.20 Arabština

Vzhledem k tomu, že arabština je úředním jazykem všech zemí, kterým se tato práce věnuje (mimo Írán), byla zde zařazena i kapitola o tomto jazyku. Znalost arabštiny ani perštiny není pro komunikaci s lidmi na Blízkém východě podmínkou. Vedle jejich rodného jazyka se učí už od dětství angličtinu, proto není divu, že někteří mluví anglicky téměř jako rodným jazykem. Napříč vrstvami obyvatel se člověk může setkat jen s málo výjimkami. To však neodsouvá arabštinu do pozadí. Pokud člověk umí alespoň základní fráze anebo jen pár slov, vždy si rodilé mluvčí získá a případná jednání tak mohou probíhat na úplně jiné úrovni.

Arabština patří mezi nejstarší jazyky. Byla jazykem středověké islámské vědy, literatury a administrativy. Patří do skupiny semitských jazyků. Prošla v historii mnoha stádii vývoje. Protoarabštinou mezi 5. a 4. stoletím př. n. l., epigrafickou arabštinou ve 4. až 6. století n. l., klasickou arabštinou od 7. do 19. století a moderní arabštinou, která se používá dodnes. Tento jazyk má několik dialektů dle jednotlivých států. Liší se od sebe více či méně. Nejspecifičtějším dialektem je egyptská arabština, která mnohdy užívá zcela odlišných slov. V arabském světě je velmi vlivná a důležitá. Její důležitost udává i filmový průmysl, jelikož Egypt vyprodukuje za rok okolo 80 filmů a mnohé z nich se dostaly i na evropské filmové festivaly. Pro neznalce tzv. egyptštiny je důležité zmínit, že tento dialekt působí, jakoby se Egypťané neustále hádali. Naopak syrská arabština je nejvíce podobná té moderní spisovné arabštině. Navzdory tomu, že se moderní arabštinou nemluví v žádném z arabských států, všichni obyvatelé jí rozumí. Mluvit spisovnou arabštinou zní velmi formálně a uměle. Používá se v náboženských zpěvech, recitacích, ale i k různým politickým projevům a zpravidla v televizních zprávách.

Jazyk využívá písma, které vzniklo z nabatejské varianty aramejského písma a pochází z klínového písma. První arabský nápis pochází z roku 328 n. l. a jde o náhrobní nápis krále Imr al-Qajse z an-Numáry. Arabské písmo je zcela odlišné od dobře známé latinky. Píše se zprava doleva s celou řadou pravidel. Velkou a důležitou součástí je arabská kaligrafie. Toto ozdobné písmo se hojně využívá jak k dekoraci knih, tak k výzdobě staveb. Nejdůležitějšími jsou islámské stavby, které užívají buďto různé nápisy kaligraficky provedené nebo citáty z koránu.

Těmi lze ozdobit i celé stěny. *„Každý kaligraf má mít kromě zachování základů kaligrafie svůj styl a fantazii. Jen tak vznikne dílo neopakovatelného kouzla krásy a vtipu; když píše, čas se alespoň na chvíli zastaví. Každý kaligraf musí být velmi trpělivý, stále hledající inspiraci ke sdělení vlastních schopností a krásy.“*[10] Arabština je mateřským jazykem více než 400 milionů lidí a náboženským jazykem další miliardy lidí. Arabština jako taková je krásný jazyk, ve kterém našla vyjádření celá řada spisovatelů a básníků, a to nejen arabských národností. Někteří z nich byli i oceněni Nobelovou cenou. Charakteristické pro arabštinu jsou tzv. hrdelnice - souhlásky vycházející z hlubin hrdla. Sloveso má tří tvary - přítomný, minulý a přítomný přechodník.

Ve většině evropských jazyků, včetně českého, se objevuje mnoho arabských slov. Ta zde byla zanechaná zejména z dob muslimského Španělska. Jsou to například cukr, rýže, kalibr, alkohol, satén nebo třeba loutna a tambur.

Pro zajímavost a představu o arabských dialektech je níže uvedeno slovo *dobře* v různých arabských dialektech:

egyptsky	**irácky**	**kuvajtsky**	**země Perského zálivu**
tamám	zjén	zén	džajjid

1.21 Perština

Vzhledem k důležitosti íránského působení v rámci hudby, je nezbytné přestavit také perštinu, vlivný jazyk Blízkého východu. Spisovné íránské perštině se říká farsi nebo parsi a jedná se o jeden z nejmelodičtějších indoevropských jazyků. Konkrétně spadá do jihozápadní skupiny íránských jazyků společně s farštinou, pahlavánštinou, tádžičtina nebo darštinou. Je jediným úředním jazykem Íránské islámské republiky a mluví jím přes 66 milionů obyvatel. Jejím východním dialektem, darštinou, mluví na dalších asi 7 milionů obyvatel Afghánistánu, kde je druhým úředním jazykem. Dalšími zeměmi, kde mají různé dialekty perštiny své zastoupení, jsou Pákistán, zde mluví darštinou 1 milion obyvatel a Tádžikistán, kde mluví tádžičtinou na 6 milionů obyvatel. V těchto dialektech, se vlivem historických událostí, objevuje mnoho slov převzatých z ruštiny.

[10] KOPECKÝ, René a Charif BAHBOUH. *Co je dobré vědět o arabském a islámském světě*. Brandýs nad Labem: Dar Ibn Rushd, c2014. ISBN 978-80-86149-88-2., s. 87

Íránská perština přejímá hodně slov z arabštiny a částečně také z francouzštiny nebo turečtiny.

Největší rozvoj perštiny probíhal v 7. století n. l., kdy Arabové podnikli invazi do Íránu a následně ho islamizovali. V té době byla arabština jazykem jak náboženským, tak úředním. Perština si ale zachovala své silné stránky a udržela se tak mezi prostým lidem. Až v 10. století, za vlády Abbásovců, se začaly objevovat snahy zavést perštinu jako jazyk literární. V dnešní moderní perštině se píše arabským písmem, které je obohaceno o další čtyři vlastní písmena.

Arabská písmena:

و د ذ ر ز ط ظ ک م ن ت ا ل ب ی س ش ج ح خ ه ع غ ف ق ث ص ض

Perská písmena:

ژ گ پ چ

1.22 Arabská hudba

Pro mnohé je arabská hudba něčím cizím a někteří si nikdy nenajdou cestu k poslechu tohoto druhu hudby. Arabská hudba přitom vychází z naprosto přirozeného ladění na rozdíl od temperovaného ladění, které je svým způsobem umělé. Typická je práce se čtvrttóny neboli oktávou rozdělenou na 24 tónů. Dále pak pracuje hudba s rytmickým modelem tzv. iqá a má celkem sto typů. Již od 8. století se začali arabští hudebníci věnovat tomuto druhu umění. K těm nejznámějším jménům patří al-Kindí (asi 790-874). Ten byl nazýván filozofem Arabů a zabýval se i hudební teorií. Další důležité jméno je al-Farábí (asi 870-950), který napsal knihu o hudbě *Kitáb al-músiqá.*

Arabská hudba se začala rozvíjet už v době předislámské. Největší vlivy působily z Egypta, Persie, Řecka či Turecka. Tance a lidová hudba jsou nedílnou součástí blízkovýchodního života a kultury. Hudba se úzce spojuje i s islámem, který na jejím základě staví například recitaci veršů z koránu.

Celá řada hudebních nástrojů, které známe dnes, má své kořeny na Blízkém východě. Jedná se například o harfu, která byla známá již Sumerům a Egypťanům, nebo velkou tamburínu, kterou znali už v Sásánovské říši a používá se jak v hudbě klasické, tak moderní. Dalším velmi známým nástrojem

je loutna, o které jsou první zmínky už v Mezopotámii a do Evropy se dostala s Araby přes Andalusii. Dokonce i smyčcové nástroje měly částečně kořeny v arabském světě. Existuje celá řada domněnek, že způsob rozezvučování strun pomocí smyčce pochází ze starých arabských nástrojů. Právě Arabové začali vyrábět smyčce z dřevného prutu, koňských žíní a napínáním žabky se utahovaly a povolovaly žíně.

1.23 Íránská hudba

Hudba Persie se datuje tisíce let zpět, o čemž svědčí i archeologické záznamy. Hudební věda byla stejně jako vědní obor matematiky řazena mezi nejdůležitější vědní obory. Jednak byla spojena s náboženstvím a jednak s celkovou společností a tím i její kulturou. Perská hudba ušla dlouhou cestu, aby se vyvinula do své současné rozmanité podoby. Zažívala svůj největší rozkvět tehdy, když začala být ve 20. století finančně podporována dynastií Pahlaví a zároveň byla zpřístupněna lidem. V dalších desetiletích se tak mohla těšit z jejích krás i široká veřejnost. Po islámské revoluci v roce 1979 se objevily hvězdy schválené Íránskou islámskou republikou, jako jsou Parvíz Meshkatian, Kayhan Kalhor nebo Mohammad Reza Lotfi. Přestože i porevoluční doba schvalovala hudbu, někteří konzervativci k ní chovali negativní postoj, a to zejména ve spojení s islámem. Nelíbily se jim rozmanité melodie a případné světské texty. Ženy v té době nemohly působit jako sólistky pro mužské publikum, ačkoli jim bylo dovoleno vystupovat jako sólistky pro ženské publikum. Z tohoto důvodu někteří interpreti opustili islámskou republiku, aby v exilu mohli dále působit. Tato situace Írán hudebně velmi ochudila a následky se nesou dodnes. Perská hudba má dlouhou historii. Perská opera vznikla ještě dříve, než se objevila v Evropě. Íránci tradičně představovali Tazeeieh, který se v mnoha ohledech podobá evropské opeře. První skladby perské symfonické hudby složili Aminollah Hossein (1905-1983) a Parviz Mahmoud (1910-1996). Dnes existuje mnoho pokusů o spojení perské klasické hudby a západní klasické hudby. Davood Azad (* 1963), proslulý iránský hudebník a zpěvák, spojil například hudební styl Johanna Sebastiana Bacha a iránskou klasickou hudbu. Íránu není cizí západní klasická hudba. Mnoho rozhlasových stanic v Teheránu hraje každodenně například Mozartovu hudbu.

1.24 Obchodní jednání s muslimy

Při některých vyjednáváních či obchodech je potřeba vždy prohlédnout hlouběji do potenciálního partnera a vybírat opravdu opatrně a obezřetně. Muslimové jsou většinou velmi pohostinní a přátelští. Typickým oblečením, které nosí i při oficiálních událostech, jsou tzv. abáje či al-žillábíje, které vypadají jako dlouhé košile. Jako pokrývku hlavy nosí nejčastěji šátek, který se napůl složí do trojúhelníku a položí na hlavu, kde ho potom drží tzv. iqqál. Tento způsob je nejčastější v bohatých zemích Perského zálivu, kde ho nosí bohatí šejkové. Šátek má několik barev, bílý je specifický pro Saúdské Araby, černý nosí v Jordánsku nebo Sýrii. Červený lze zase vidět v Bahrajnu či Kataru. Nošení šátku je časté i mezi ženami. Na základě víry a tradic ženy nosí tzv. hábit a buďto zahalenou celou tvář, tzv. burqu nebo niqáb, kdy jsou ženě vidět jen oči. Nejrozšířenější je však hižáb, který zakrývá jen vlasy. Tento zvyk pochází již z dob Osmanské říše. V dnešní době se ženy většinou oblékají zcela evropsky a na hlavě nosí jen šátek. V některých zemích lze také potkat muslimky, které se nijak nezahalují.

Arabská i perská kultura je velmi specifická a je kladen velký důraz na její dodržování. Člověk, který vyjednává s blízkovýchodními partnery, by si tedy měl zjistit alespoň ty nejzákladnější zásady, aby jednání proběhla úspěšně. Při setkání se saúdskoarabskými partnery je dobré se informovat o vhodném oblečení, a to zejména z toho důvodu, že v zemi platí přísnější pravidla. To stejné je potřeba ověřit i v případě návštěvy íránských partnerů. V ostatních zemích to není podmínkou, je však žádoucí, aby žena neměla příliš velký výstřih, krátké kalhoty či sukni a odhalená ramena a muži krátké kalhoty nebo tílka. V případě obchodu je tradicí smlouvání o cenách, a tak se i jednání mohou nést v tomto duchu. Důležitou součástí všech takovýchto jednání je informovanost o dané kultuře a respektování tradic a náboženství. Je možné, že některá obchodní setkání mohou být přerušena modlitbou anebo sjednána na večerní hodiny vzhledem k probíhajícímu ramadánu.

2 Empirická část

Následující část práce představuje kulturní život všech třinácti zemí. Na začátku každé kapitoly je stručně představena daná země a dále je pozornost věnována hudebnímu vzdělávání a kulturním institucím.

2.1 The Arab Academy of Music

V oblasti kultury jsou arabské země propojeny v organizaci, jejímž zřizovatelem je Liga arabských států. Sekretariát akademie je umístěn na Národní konzervatoři v Ammánu v Jordánsku. Členy Arab Academy of Music jsou Alžírsko, Bahrajn, Džibuti, Egypt, Irák, Jemen, Jordánsko, Komory, Kuvajt, Libanon, Libye, Mauritánie, Maroko, Omán, Palestina, Katar, Saúdská Arábie, Somálsko, Súdán, Spojené Arabské Emiráty a Sýrie, jejíž členství bylo pozastaveno v roce 2011 kvůli politickým problémům. Jedním z hlavních cílů této instituce je podpora rozvoje a šíření výuky hudby a arabských hudebních nástrojů ve všech 22 arabských zemích. Dalšími aktivitami jsou též hudební výzkum, plánování hudebních programů, hudební kritika, média a také výroba hudebních nástrojů. Pravidelně pořádá odborné kongresy a vydává časopis Arab Music. Jednou z významných aktivit akademie je Child Song Music Festival, který se stal v Jordánsku standardní každoroční událostí a jehož cílem je rozvíjet skutečné arabské písně, které oslovují vnitřní vědomí dítěte.

2.2 Egypt

Egyptská arabská republika leží na severovýchodě Afriky a z části na území Asie. Jedná se o rozlehlou zemi s počtem obyvatel okolo 94 milionů. Ti jsou z 90 procent Arabové a vyznávají sunitský směr islámu. Úředním jazykem je arabština, která má však svůj specifický dialekt. Hlavním městem je Káhira, která čítá cca 19 milionů obyvatel. Káhira je tzv. dvojměstí Káhira-Gíza, ve kterém stojí legendární egyptské pyramidy a jde o nejlidnatější město Afriky. Už v průběhu dějin bylo velmi důležité díky své poloze. Rozkládá se na severovýchodě Egypta na řece Nil. Káhira je město plné velkých rozdílností. Lze zde najít jak velmi staré domy, tak i novodobé mrakodrapy. Stejné rozdíly lze pozorovat i napříč obyvatelstvem. Nejvýznamnějšími památkam jsou univerzita a mešita al-Azhar, Bazar Chán al-Chalílí, největší tržnice v Africe. Další důležitou památkou je Citadela, jejíž zakladatelem byl Saláh ad-dín ibn Ajjúb. Památky

starověkého Egypta jsou zachovány v Egyptském muzeu, které bylo založené v roce 1858, a má okolo 50 místností s téměř 130 tisíci různých exponátů. Jedním z nejvzácnějším je Tutanchamonova posmrtná zlatá maska.

2.2.1 Hudební vzdělávání

V Egyptě se nachází celá řada hudebních vzdělávacích institucí, které jsou převážně soukromé. Vzdělání je přístupné oběma pohlavím. Většina těchto institucí se nachází v Káhiře, ale výjimkou nejsou ani další města egyptských provincií. Mezi nejvýznamnější patří Symphony Maadi Music School, Cairo Music Centre, Kythara Music Centre, Hewaya Art Centre, El Sawy Culturewheel a The Russian Cultural Centre. Existuje též několik soukromých škol, které jsou ale velmi drahé.

Cairo Music Center (CMC) - jeden z nejvýznamnějších a nejprestižnějších institutů v Egyptě, pod který spadá The Royal Music Academy. Škola nabízí kvalitní výuku jak praktickou, tak teoretickou. Byla založena v roce 1989 a v dnešní době patří Dr. Mohamedu El-Tobgyovi, který je zástupcem The Associated Board of the Royal Schools of Music (ABRSM). CMC vyučuje všechny klasické nástroje i arabské, včetně zpěvu a teorie. Studium je přístupné pro zájemce všech věkových kategorií a úrovní. Její studenti mají možnost v rámci studia vystoupit s Cairo Symphony Orchestra jako sólisté a účinkovat v nejrůznějších souborech. Další možností je studium počítačových hudebních programů a zvukového inženýrství. Studenti mohou po složení zkoušek získat závěrečný ABRSM certifikát.

Cairo Conservatoire - jedná se o vysokou hudební školu v Káhiře, arabsky Mahad el-Konservatwar, která byla založena v roce 1959. Vyučuje se zde hra na většinu klasických hudebních nástrojů včetně zpěvu, dirigování a kompozice. Je součástí The Academy of Arts. Konzervatoř je také známá pod názvem Higher Institute of Music. V rámci studia mají studenti možnost účinkovat v nejrůznějších školních souborech a orchestrech. Jsou jimi Academy Wind Orchestra a další mládežnické i dětské orchestry a pěvecké sbory. Konzervatoř je aktivním členem Association Européenne des Conservatoires, Académies de Musique et Musikhochschulen (AEC). Studenti mají možnost získat diplom bakalář umění a magistr umění nebo mohou pokračovat v doktorandském studiu.

Níže jsou zmíněny a popsány další vzdělávací instituce, které jsou svým rozměrem určeny spíše pro zájemce, kteří se chtějí věnovat hudbě neprofesionálně.

Tag'z Music and Art Centre - rodinná škola, která vyučuje umělecké kurzy, poskytuje studia a prostor k pronájmu, vyučuje hru na kytaru, klavír, bubny, perkuse, flétnu a housle pro každého, kdo je starší devíti let. Na vyžádání může poskytnout učitele pro další nástroje.

Legato Egypt Music Centre - určeno dětem od útlého školního věku. Vyučuje se zde klavír, kytara, housle, bicí, flétna, saxofon, oud, varhany a zpěv.

Epic 101 Studios - určena pro studium zvukařů a hudebních režisérů. K dispozici je špičková výbava.

Sonata Music Center - pro zájemce ve věku od 7 do 77 let. Kromě klasických nástrojů se zde také vyučují orientální nástroje.

Vibe for Developing Arts - nahrávací studio, které poskytuje prostory pro zkoušení, včetně lekcí kytary pro začátečníky a středně pokročilé.

Beit El 3oud - určeno pro studium hry na oud.

2.2.2 Kulturní centra

V hlavním městě Egypta, Káhiře, se nachází instituce Cairo Opera House, která spadá pod National Cultural Centre. Toto národní centrum je podporováno a financováno státem.

The Royal Opera House in Egypt - v roce 1869 zadal Khedive (místokrál) Ismail Pasha (1830–1895) podnět k výstavbě operního domu při příležitosti otevření Suezského kanálu. Chtěl tak výmluvně zachytit trvanlivý symbol umění. Tento dům byl pojmenován Khedive Opera House, neboli Královský operní dům. Do Egypta byli pozváni největší odborníci té doby a budova byla vystavena za pouhých šest měsíců dle návrhu dvou italských architektů Pietra Avoscaniho a Carla Rossiho. Ještě předtím, než byl dům postaven, začal Ismail Pasha

připravovat představení pro tento velký projekt, které mělo odrážet pohled do starověkého Egypta. Vybral francouzského archeologa Auguste Ferdinanda Françoise Mariette Pashu, aby připravil základ příběhu o egyptské historii. Pasha poté pověřil italského básníka Gialanzoniho k sepsání libreta a Ismail Pasha oslovil Giuseppa Verdiho k napsání hudby. Výsledkem byla opera Aida, která se stala mistrovským dílem těchto tří velikánů. Nicméně opera nebyla připravena k produkci v den otevření Královského operního domu, proto byla k příležitosti slavnostního otevření provedena další Verdiho opera Rigoletto. Aida měla premiéru v tomto domě až o dva roky později.

Královský operní dům byl vůbec první podobnou institucí v Africe, kde se prováděly jak symfonické skladby, tak opery. Bohužel 28. října 1972 budova shořela. Nedochovalo se nic kromě dvou soch egyptského umělce Mohameda Hassana. Následně však byla vybudována nová budova s názvem Cairo Opera House, která byla slavnostně otevřena 10. října 1988. Prostředky pro výstavbu komplexu dostal Egypt darem od Japonska. Samotná stavba započala v dubnu roku 1985. Při slavnostním otevření tohoto národního kulturního centra v Káhiře byl přítomný jak tehdejší prezident Muhammad Husní Mubárak, tak mladší bratr japonského císaře princ Tomohito z Mikasy. Jako uznání Káhirského operního domu si ho vybrala Londýnská královská filharmonie jako místo svého prvního koncertu na Blízkém východě a Africe v lednu 2007. Cairo Opera House je nyní velkým komplexem, který zahrnuje sedm divadel, hudební knihovnu, galerii umění a muzeum. Mezi scény patří:

Main Hall - největší a nejkrásnější sál pro 1 200 diváků. Samotné jeviště se pyšní jedním z nejlepších vybavení na Blízkém Východě a Africe.

Small Hall - kapacita sálu je 500 míst. Nachází se v přízemí a má svůj vlastní vchod. Jeviště je vhodné pro menší ansámbly a také pro nejrůznější konference. Vedle této síně se nachází Galerie umění, knihovna, muzeum a také čtyři velké místnosti pro zkoušky jak orchestru, tak baletu.

Open-Air Theatre - prostor je navržen pro nejlepší akustické vlastnosti a lze jej upravit tak, že se jeviště nachází uprostřed. Kapacita je 600 míst.

El Gomhouria Theatre - divadlo je situováno vedle Abdeen Royal Palace, tedy asi tři kilometry daleko. Svým rozměrem vyhovuje spíše menším produkcím.

Arab Music Institute - národní institut arabské hudby, který se nachází zhruba tři kilometry severovýchodně od Cairo Opera House byl založen Mustafou Bey Redym v roce 1914 ve snaze uchovat orientální hudbu. V té době čelila orientální hudba nezájmu jak z řad posluchačů, tak umělců. Proto je hlavním cílem tohoto institutu propagování tradiční arabské hudby, výuka teorie a dokumentace lidové tvorby. Postupem času ale začala budova chátrat a divadlo bylo zavřeno. Až v roce 2001 byla budova ministerstvem kultury přidružena ke Cairo Opera House a byla *„láskyplně zrekonstruována*"[11] včetně zachování co největšího počtu původního nábytku a veškerých ornamentů. Součástí rekonstrukce byla i modernizace technologií jak zvukových, tak světelných včetně jevištní. Nyní je institut rozdělen na několik oddělení, divadlo, které je vhodné pro provádění autentické arabské hudby, knihovnu a muzeum Mohameda Abdlea Wahaba, významného egyptského herce, a muzeum hudebních nástrojů, kde jsou vystaveny vzácné exempláře starých hudebních arabských nástrojů, vhodné pro provádění autentické arabské hudby.

Alexandria Opera House - divadlo v Alexandrii, které je také známé pod názvem Sayed Darwish Theatre. Sayed Darwish (1892-1923) byl významným egyptským zpěvákem, skladatelem a průkopníkem arabské hudby. Budova byla vybudována v roce 1918 za vlády sultána Fuada a původně se jmenovala Mohamed Ali Theatre. Divadlo bylo hostitelem arabských i zahraničních zpěváků a dnešní název dostalo v roce 1962. Bohužel čas se podepsal na kráse divadla, budova začala postupně chátrat a jakékoli úpravy spíše způsobily ještě větší škody. Až v roce 2000 bylo divadlo zapsáno do seznamu dědictví Egypta, začala rozsáhlá rekonstrukce a po několika letech se podařilo obnovit krásu divadla. V současné době divadlo hostí nejrůznější soubory spadající pod Cairo Opera House, včetně zahraničních souborů a umělců. Za účelem propagace baletních klasických i arabských talentů byla zřízena

[11] Trip To Egypt. *Home Page* [online]. Copyright © 2016 cPanel, Inc. [cit. 19.11.2017]. Dostupné z: http://www.trip2egypt.com/place/130/Cairo-Opera-House-#sthash.pC05Mk6I.dpbs,

Operní společnost pro arabskou hudbu a zpěv v Centru pro rozvoj talentů v Alexandrii.

The Roman Amphitheatre - římský amfiteátr, který byl objeven v oblasti Kom-El-Dikka. Je malý, ale dobře zachovaný a má dvanáct půlkruhových mramorových teras. Mnoho sloupů a mozaikových podlah se dochovalo a jsou stále v dobrém původním stavu. V dnešní době se zde pořádají letní představení především v měsících červenci a srpnu.

Další dvě pozoruhodná místa jsou Kaitbay Castle a Falls Garden, nacházející se v Alexandrii, kde se také někdy konají představení.

Cairo Opera House má také k dispozici řadu prostorů pro výuku, korepetice, zkoušky jak orchestru, tak baletu, šatny, místnosti pro workshopy, muzejní prostory, VIP haly a restaurace. Vzhledem k výbornému vybavení si toto kulturní centrum klade za hlavní cíl věnovat pozornost novým perspektivám kultury a umění z celého světa, a tím se také zlepšuje úroveň jednotlivých těles, která spadají pod Cairo Opera House. Jsou jimi:

Cairo Symphony Orchestra - byl založen v roce 1959 a od té doby hraje hlavní roli v egyptském hudebním životě. První hudební ředitel a dirigent toho orchestru byl Franz Litschauer, kterého poté následovali egyptští dirigenti Ahmed Ebeid a Youssef El-Sisi. Orchestr byl součástí souboru opery a baletu, a tak mimo svou symfonickou činnost doprovázel také tato představení. Od roku 1990 se jeho činnost omezila pouze na symfonickou hudbu a současným dirigentem se stal Maestro Ahmed El-Saedi. Tímto počinem se orchestru otevřely další možnosti a potažmo tak i celé hudební scéně v Egyptě. Orchestr rozšířil svůj repertoár a začal se zdokonalovat. Do jeho repertoáru dnes patří jak arabská hudba, tak i klasická. Orchestr se často věnuje dílům J. Brahmse, G. Mahlera, ruským skladatelům Prokofjevovi nebo Šostakovičovi. Cizí mu nejsou ani díla A. Schoenberga. Od začlenění sboru A Capella do Symfonického káhirského orchestru dostala hudební klasická scéna ještě nový rozměr a začaly se provádět skladby vokálně instrumentální, mezi kterými bylo například Verdiho Requiem, Dvořákovo Stabat Mater nebo Beethovenova Devátá symfonie. Orchestru se tím otevíraly další možnosti a inspiroval řadu egyptských umělců. Účastní se festivalů např. Beethoven

Festival, Twentieth Century Music Festival a Arab Perspectives Music Festival. Hosty Káhirského symfonického orchestru jsou pravidelně i zahraniční umělci, v minulosti to byli například Yehudi Menuhin, Daniel Barenboim nebo sólisté André Navarra, či Mstislav Rostropovič. Orchestr byl na několika koncertních zájezdech po Evropě a dvakrát v Číně. Po několik sezón byl jeho šéfdirigentem český dirigent Jiří Petrdlík.

Součástí Cairo Symphony Orchestra je také The Educational Development Centre, které bylo založené v dubnu 1992. Jejich cílem je vzdělávat děti a mladé lidi. Centrum je rozděleno na šest oddělení, Opera Studio, The Piano Division, The Classic Ballet Division, The Choral Group Division, The Suzuki Violin Division a The Arabic and Instrumental Music Department. Existují zde i menší oddělení.

Abdel Halim Nowera Ensemble for Arab Music - v roce 1967 založil již zesnulý dirigent Abdel Halim Nowera tento ansámbl za účelem obnovení a zachování arabského hudebního dědictví. Soubor má 50 zpěváků a 40 hudebníků, kteří hrají nejrůznější styly arabské hudby. Soubor cestuje do dalších arabských zemí, například do Tuniska, Maroka nebo Kuvajtu, stejně tak jako do evropských zemí Francie nebo Španělska. Ocenění dostal z rukou tuniského prezidenta, který jim udělil medaili za vynikající úsilí o zachování arabského hudebního dědictví.

Cairo Opera Company - dle kronik se první operní představení v Egyptě začala provádět již kolem roku 1840, oficiálně ale až po výstavbě prvního operního domu v roce 1869 (viz kapitola The Royal Opera House in Egypt). Nicméně Cairo Opera Company, čistě egyptská operní společnost, byla založena až po revoluci v roce 1952, kdy Káhirská konzervatoř začala produkovat dostatek operních talentů. Cairo Opera Company poté zahájila svou bohatou činnost a slavila úspěchy doma i ve světě s největšími operními tituly až do roku 1972, kdy divadlo vyhořelo. Operní společnost poté pokračovala v divadle Gomhouria, Ewart Memorial Hall a také v divadle Sayed Darwish, dokud nebyla postavena nová budova Cairo Opera House. Cairo Opera Company má dnes na repertoáru 32 operních produkcí od baroka po velkou operu. Někteří ze 32 stálých umělců vystupují i na nejznámějších operních scénách světa a připravují tak cestu pro budoucí hvězdy.

Cairo Opera Orchestra - orchestr byl založen v roce 1994. Repertoár orchestru zahrnuje velké množství slavných oper i operet, které jsou úspěšně prováděny s Cairo Opera Ballet a Cairo Opera Company. Orchestr je veden nejrůznějšími egyptskými i zahraničními dirigenty. Stejně jako další ansámbly, i tento orchestr je pravidelně zván na koncertní turné v nejrůznějších městech Evropy. Pro zdokonalování jak hudebníků, tak zpěváků byly do činnosti orchestru zařazeny také tzv. gala koncerty. Každou sezónu se jich koná sedm. Orchestr byl také součástí pravidelných představení opery Aida u pyramid.

Cairo Opera Ballet Company - baletní společnost byla založena v roce 1966 a je spojena s Academy of Arts. Členové společnosti byli vedeni sovětskými umělci. Od roku 1973 se společnost pravidelně představuje v zahraničí, například v Moskvě. V roce 1991 byla přidružena k Národnímu kulturnímu centru. V dnešní době má baletní společnost ve svém repertoáru tituly jako Giselle, Louskáček, Labutí jezero atd. Balet je také otevřen moderní současné arabské choreografii.

The National Arab Music Ensemble - soubor byl založen s cílem oživit klasické arabské hudební dědictví. Národní kulturní centrum založilo soubor v roce 1989. Hlavním cílem je shromažďovat hudební dědictví z různých arabských národů a prezentovat ho v akademickém kontextu. Hosty jsou sólisté z různých arabských zemí. Soubor tvoří asi 100 hudebníků a zpěváků. Vzhledem k výjimečnému stylu získal Národní arabský hudební soubor jak domácí, tak mezinárodní ocenění. Ansámbl se účastnil mnoha festivalů a slavností, jako je Kartágský festival (Tunisko 1990) nebo Kuvajtský den nezávislosti (1991).

Religious Song Ensemble - soubor byl založen egyptským skladatelem, dirigentem a hudebním organizátorem Abdelem Halim Nowerem v roce 1972 za účelem uchování náboženských písní. První koncert se uskutečnil o rok později. Abdel Halim Nowera nechal písně upravit tak, aby se daly provádět i v moderním stylu. Soubor začal účinkovat v divadle Sayed Darwish se 16 zpěváky a 25 hudebníky. Počet jeho členů se dnes zvýšil na 30 zpěváků a 40 hudebníků. V současné době vede soubor Omar Farahat. Ansámbl

náboženských písní vystupuje po celém Egyptě a dosahuje velkého úspěchu. Účastnil se také mnoha mezinárodních festivalů náboženských písní, jako je Festival středomořských zemí v Marseille (Francie), festival El Rabat Religious Song (Maroko) a Festival hudby a písní (Polsko). Religious Song Ensemble je považována za jediný soubor v Egyptě, který provádí moderní a klasické náboženské písně.

The Heritage Ensemble for Arab Music - dirigentem tohoto souboru je maestro Farouk El-Bably. Pravidelně koncertuje v Institutu arabské hudby a hraje důležitou roli při ochraně různých stylů arabské hudby. Soubor je velice úspěšný i v zahraničí a má na kontě řadu ocenění a zahraničních zájezdů.

The Egyptian Modern Dance Theatre Company - první představení tohoto souboru se uskutečnilo v roce 1992 na Festivalu experimentálního divadla a soubor získal cenu kritiky. Na základě toho se stal součástí Cairo Opera House a vystupuje pod vedením Walida Aouniho.

Cairo Opera Choir - operní sbor v Káhiře působí od roku 1956 a je součástí operních i symfonických představení. Po založení měl 80 členů. Nyní sbor vede Aldo Magnato.

A Cappella Choir - byl založen v roce 1999 za účelem provádění neoperních představení, a tak se mohl věnovat klasickému sborovému repertoáru. Od roku 2000 se jeho činnost zefektivnila. Díky intenzivní práci se jeho úroveň výrazně pozvedla a zvýšily se tak i jeho úspěchy. Důležitou roli hraje sbor také v symfonickém orchestru, kde se stává často součástí koncertů a je jeho nedílnou součástí.

Elexandria Opera Ensemble for Music and Arab singi - byl založen v listopadu 2004 a debutoval na arabském hudebním festivalu v Káhiře a Alexandrii. V následujícím roce se uskutečnilo několik koncertů pro děti. Soubor získal velké uznání konžského tisku za účast na mezinárodním festivalu afrických hudebních koncertů v Kongu. Účastnil se také letního festivalu v Rumunsku. V dnešní době tvoří soubor 42 zpěváků. Pod taktovkou Abdela Hamida Abdela Ghafara se stal pozoruhodnou a ucelenou skupinou,

což vedlo k dalšímu rozvoji a úspěchu. Jedním z hlavních cílů je zachování uměleckých hodnot arabské hudby.

Veškeré koncerty i představení jsou hojně navštěvovány Egypťany a nemalé procento zastupují i cizinci žijící v Egyptě. Všeobecně lze tvrdit, že publikum je složené z výše postavených lidí. To potvrzuje rozdíl, že v České republice a jiných v evropských zemích je publikum složené i z lidí s nižším stupněm vzdělání. V Egyptě se tito lidé dostanou k takovémuto druhu zábavy jen sporadicky. Příčinami jsou jak chybějící edukativní programy organizované samotnými institucemi, tak i absence hudebního vzdělání na některých základních školách. Další příčinou jsou i ceny vstupenek. Přestože je pro nás tamější vstupné (v přepočtu cca 50-250 Kč) velmi výhodné, pro tamní obyvatelstvo nejsou ceny přizpůsobené jejich kupní síle.

Generální ředitelkou Cairo Opera House je Inès Abdel Daïm, která vystudovala hru na flétnu na Káhirské konzervatoři a dále pokračovala na francouzské École Normale de Musique de Paris. Následně se vrátila zpět do Egypta, kde dostala doktorát na Academy of Arts. V roce 1990 vyučovala na konzervatoři flétnu a poté zahájila svou kariéru v Cairo Opera House jako flétnistka a od roku 2012 je její generální ředitelkou. Inès Abdel Daïm má nemalé zásluhy na reprezentaci egyptské a arabské kultury.

2.3 Jordánsko

Jordánské hášimovské království se rozkládá v severní části Arabského poloostrova. Je to menší země, ve které žije okolo 6,5 milionů obyvatel. Za posledních 50 let byl zaznamenán rychlý růst populace až o 1,5 milionu z důvodu jak vysoké porodnosti, tak přílivem uprchlíků z okolních zemí. Obyvatelstvo tvoří z 98 procent Arabové, z nichž jsou to převážně sunitští muslimové, dále 1 procento tvoří Čerkesové a zbytek jsou Arméni. Původními obyvateli jsou beduínští Arabové. Hlavní město Ammán je nejvýznamnější průmyslové centrum v zemi. Dalšími významnými městy jsou Zarká a Irbid, které leží na severu země. Úřední řečí je arabština. Jednou z největších památek Jordánska je skalní město a archeologické naleziště Petra, které bylo zařazeno na seznam UNESCO. V bibli je známé pod názvem Selá a Arabové mu dali název

Mojžíšovo údolí. Turistickými místy jsou i Mrtvé moře a nejrůznější památky z dob Říše římské včetně přírodní rezervace.

2.3.1 Hudební vzdělávání

V Jordánsku se nerozlišuje pohlaví, vzdělání jakéhokoli druhu je přístupné ženám i mužům. Mezi ty nejvýznamnější hudební školy patří:

Jordan Academy of Music - nezisková soukromá univerzita se sídlem v hlavním městě Ammánu. Založena byla v roce 1989 za účelem rozvíjení hudební kultury v zemi. Je akreditována Ministerstvem pro vysokoškolské vzdělávání a výzkum. Univerzita je spíše menší, studentů je okolo 250, akademických pracovníků 50 a studenti zde mohou získat mezinárodně uznávané vysokoškolské hudební vzdělání, avšak jen bakalářského stupně. Na školu se dostane okolo 90 procent uchazečů, což dělá tuto školu nejméně selektivní. Na škole mohou studovat i cizinci. Nabízeny jsou výměnné zahraniční pobyty a další stáže. Roční školné činí pro místní i cizince od 1 000 do 2 500 USD dle jednotlivých studijních oborů. Škola má však velmi špatně dostupné informace vzhledem k tomu, že samotné webové stránky jsou pouze arabštině stejně jako její facebookový profil.

The National Music Conservatory (NMC) - škola byla založená v roce 1986 Noor Al Hussein Foundation[12]. Škola je jednou z nejdůležitějších jordánských institucí pro rozvoj talentovaných jordánských hudebníků a podporuje hudební umění, porozumění a jednotu napříč kulturními rozdíly. NMC vychovala od svého založení už tisíce studentů, pomáhá pokročilým studentům vykonávat svou hudební specializaci v zahraničí a propaguje integrování hudby v Jordánsku jako základní součást vzdělávání. Její studenti se každoročně účastní mezinárodních soutěží, seminářů, workshopů a mistrovských kurzů v Jordánsku i v zahraničí. Amman Symphony Orchestra (nyní JOrchestra, viz The Jordanian National Orchestra Association) je jednou z nejvýznamnějších iniciativ NMC z roku 2007. S neocenitelnou podporou hlavního města Ammán se Symfonický orchestr v Ammánu stal nedílnou součástí kulturní scény Jordánska. NMC také propagovala založení studentského orchestru a dalších souborů včetně fakultního

[12] Nevládní nezisková organizace založená královskou vyhláškou v roce 1985 za účelem vytváření pracovních míst, ekonomických příležitostí atd.

komorního orchestru, arabského hudebního souboru, pěveckého sboru a souboru komorní hudby. V roce 2004 založila konzervatoř Palestinský smyčcový orchestr mladých. Tato iniciativa dává mladým lidem z uprchlických táborů v Jordánsku ve věku od 8 do 15 let možnost rozvíjet svůj talent.

NMC poskytuje hudební vzdělání na vysokoškolské i přípravné úrovni a má dohodu o spolupráci s univerzitou Yarmouk, která uděluje bakalářský titul v oboru hudby. Studenti se mohou specializovat na interpretaci, kompozici a dirigování, arabskou hudbu, hudební výchovu nebo hudební terapii. Na přípravné úrovni NMC učí mladé studenty hře na klasické a arabské hudební nástroje a zpěv, studium je doplněno o teorii, historii, poslech a analýzu.

NMC podporuje holistický pohled na roli hudby ve společnosti. Inovativní aplikací je Institut hudební terapie na Blízkém východě, který je prvním takovým v arabském světě. Vychovává hudební terapeuty, kteří pomocí hudby léčí oběti traumatu v důsledku ozbrojeného konfliktu, ztráty, nemoci nebo zdravotního postižení.

S podporou Ministerstva školství NMC také vytvořila několik vzdělávacích hudebních manuálů a knih pro učitele a studenty ve veřejných základních školách v Jordánsku. NMC připravuje studenty na zkoušky ABRSM. NMC je členem AEC a je hostitelem Arab Music Academy viz. Arab Music Academy.

iPlay musicenter - centrum bylo založeno hudebními nadšenci, kteří strávili většinu svého života výukou a prováděním hudby a rychle si uvědomovali rostoucí potřebu správné hudební výchovy v Jordánsku. Rok 2007 byl rokem, kdy se jejich sny staly realitou a toto centrum tak mohlo vzniknout. Od té doby se společnost iPlay musicenter intenzivně snaží o zdokonalení svých služeb výuky hudby, prodeje špičkových nástrojů a podpory hudební scény v Jordánsku. Usiluje o to, aby každý student měl přístup k vyváženému a kvalitnímu programu hudební výuky, který vyučují kvalifikovaní učitelé. Tato škola nabízí několik druhů hudebních lekcí, jsou to:

The 'One-On-One' Music Lessons - lekce se přizpůsobují studentovi dle jeho typu osobnosti a potřebám. Studenti mohou požádat o zkoušku ABRSM, která se koná dvakrát ročně.

Group Music Lessons - jde o kurz 12 lekcí, který vede ke zkoušce ABRSM.

Music Therapy Lessons - iPlay musicenter je prvním střediskem, které nabízí muzikoterapii pro skupiny a jednotlivce s různými problémy (fyzické, duševní, problémy s učením a problémy s chováním), aby dosáhli jiných než hudebních cílů, jako je lepší studijní výsledek nebo přijatelnější chování.

Institut nabízí prostory k pronájmu pro různé kulturní akce, opravy nástrojů, služby jako je stěhování klavírů a jejich ladění a dokonce i půjčovnu nástrojů. Částečně se chová i jako agentura a nabízí umělce k příležitostem nejrůznějších událostí, jako jsou svatby, party a další. Stránky tohoto institutu jsou velice dobře a moderně zpracované a nabízí i poslech kvalitní hudby.

Music House - byl založen v roce 2011 z lásky k hudbě a angažovanosti v umění Aymanem Tayseersem a sídlí v hlavním městě Ammánu. Hudební dům nejen poskytuje zábavu a porozumění umění, ale rozvíjí i dovednosti, které obohacují kvalitu života, uspokojují lidského ducha, podporují růst intelektu, tvořivosti a formují povahu. Prostory umožňují studium pro 500 studentů, je zde 12 speciálních hudebních učeben, velký taneční sál, galerie a kulturní centrum, které může hostit 200 diváků. Dále se dům pyšní specializovaným hudebním sálem pro hudební terapii. Music House poskytuje služby jako ladění klavírů či varhan.

Dalšími podobnými školními hudebními instituty jsou On-line Music School and Media Production, Music Masters, Bluebird Music Academy a Musikgarten, která je určena zejména těm nejmladším již od předškolního věku do 10 let.

2.3.2 Kulturní centra

Royal Culture Center - umělecký život v Jordánsku se začal rozvíjet během panování Husajna I. neboli též Husajna Jordánského, který vládl od roku 1952 až do své smrti v roce 1999. Od té doby se kulturní aktivity stále rozvíjejí a diverzifikují. Z toho důvodu bylo nutné založit nějaké kulturní centrum, které by tuto činnost sponzorovalo a rozvíjelo. Na tento popud vzniklo v roce 1983 Royal Culture Center. Vznikem instituce začala nová éra kulturního života v Jordánsku. Centrum přispělo k rozvoji všech druhů umění v Jordánsku, pravidelně organizuje přednášky, festivaly, výstavy a disponuje potřebným moderním vybavením. Centrum ve spolupráci s ministerstvem kultury organizuje řadu významných festivalů, jako jsou The Amman Theatre Days Festival, Children's Music Festival a Jordan Theatre Festival. Všeobecně lze říci, že centrum stojí za vznikem kulturního života v Jordánsku. The Royal Cultural Centre spadá pod ministerstvo kultury a je dotováno státem. Jeho sídlo se nachází v hlavním městě Ammán a může se pyšnit několika budovami, jsou to:

Royal Court - kde se konají nejdůležitější zasedání a konference.

Conferences Halls - konferenční sál pro celkem 600 lidí.

The Main Theater - divadlo je jednou z nejvýznamnějších scén a disponuje moderním vybavením. Konají se zde jak představení, tak i koncerty, má kapacitu 400 návštěvníků.

Ring Theater - jedná se o menší divadlo pro 180 posluchačů. Jak napovídá název, pódium je postaveno ve středu hlediště. Disponuje moderním zařízením a lze ho využít jak pro hudební představení či koncerty, tak i pro semináře i dramatické umění.

Princess Hall - hala slouží k nejrůznějším výstavám.

Ballet Hall - baletní síň slouží především ke zkouškám baletu.

Kulturní centrum disponuje studiem s moderním nahrávacím zařízenám a několika dalšími místnostmi pro konference.

The Jordanian National Orchestra Association (JOrchestra) - Iniciátorem vzniku orchestru je Talal Abu-Ghazaleh, který byl pověřen Jejím Veličenstvem královnou Noor al-Husajn, zakladatelkou a předsedkyní Národní hudební konzervatoře Nadace Krále Husseina, oživit Ammanský symfonický orchestr (Amman Symphony Orchestra). Šest let orchestr v Ammánu úspěšně poskytoval společnosti možnost prožít hudbu skrze díla velkých skladatelů, hostujících dirigentů a sólistů za podpory hlavního města. V roce 2014 se Amman Symphony Orchestra přejmenoval na The Jordanian National Orchestra Association, zkráceně JOrchestra. Dr. Talal Abu-Ghazaleh, jordánský filantrop a patron umění, usiluje o vštípení nadšení pro hudbu v Jordánsku a zpřístupnění hudby všem. Orchestr je financován ze zdrojů již zmíněného patrona doktora Talal Abu-Ghazaleha (TAG Foundation) a dalších sponzorů. Další podpory ze strany soukromého sektoru je tzv. JOrchestra Friends. Sponzoři si mohou vybrat, zda podporovat jen některá představení nebo celé sezóny.

The Talal Abu-Ghazaleh Organization (TAG-Org) - Organizace je největší globální skupinou firem působících ve více než 100 pobočkách po celém světě a disponuje zkušenostmi se všemi aspekty regionálního ekonomického prostředí, včetně sociálních faktorů. Uznává potřebu systematicky rozvíjet arabské instituce s cílem vybudovat prosperující budoucnost. Společnost TAG-Org poskytuje vysoce zkušené specialisty, kteří se snaží předvídat ekonomické a sociální trendy a přináší řešení současných i budoucích výzev. Dr. Talal Abu-Ghazaleh je patronem například Freunde der Salzburger Festspiele, libanonského Národního symfonického orchestru nebo Mozarteum Orchestra v Salcburku.

Hayha Culture Centre (HCC) - nezisková organizace založená v roce 1976. Jejím cílem je podporovat talent nejmladších už od raného věku a přinést jim další možnosti. Kulturní centrum se nachází v srdci hlavního města Ammánu. Děti se učí jak jordánskou hudbu, tak i světovou. Centrum disponuje mnoha budovami, které jsou vybaveny moderním zařízením. Je zaměřené na divadelní umění, hudbu, film, animace, kulinářství a další. Velkou výhodou kulturního centra je program Mobile Library, který umožňuje výuku až pro 8 200 dětí ročně z celého Jordánska. V roce 2016 oslavilo centrum 40. výročí a založilo k oslavám svého vzniku Haya Theatre Festival, který se stal prvním dětským festivalem v Jordánsku. Během posledních dvou ročníků navštívilo festival na 55 tisíc návštěvníků. Festival už hostil umělce z Libanonu, Španělska, Dánska a Velké

Británie. Haya Culture Centre spolupracuje s Ministerstvem sociálního rozvoje, Ministerstvem kultury a Ministerstvem školství a vzdělávání.

Jalaad Cultural Center - kulturní centrum se nachází na velmi lukrativním místě. Stojí na kopci vedle skandinávského lesa a disponuje nádherným výhledem na město Ammán i pohoří Al-Salt. Cílem centra je poskytnout široké veřejnosti nezapomenutelný umělecký zážitek. Součástí je muzeum, divadlo, restaurace, velké otevřené a zastřešené prostory k posezení, bazén a minigolfové hřiště. Centrum nabízí společenské události každý týden včetně kulturního vzdělávání. Jeho rozpočet se pohybuje ročně okolo 120 tisíc EUR a je dotováno Samym Hendeyahem, který je zároveň majitelem instituce. V budoucnu by chtělo navázat spolupráci i s JOrchestrem.

2.4 Libanon

Libanonská republika se nachází v západní části Asie na pobřeží Středozemního moře. Jedná se o menší zemi s přibližně 6 miliony obyvatel. Od roku 1516 do roku 1918 byl součástí Osmanské říše a poté byla okupována nejdříve Spojeným královstvím, později Francií. V roce 1925 byl Libanon oddělen od Sýrie a v roce 1943 byl prohlášen za nezávislou zemi. K úplné nezávislosti však došlo až v roce 1946. Po vyhlášení státu Izrael v roce 1948 začali do Libanonu utíkat Palestinci a společně s dalšími nepokoji ze strany libanonských křesťanů vypukla v zemi v roce 1975 občanská válka, která trvala až do roku 1990. Libanon se po křesťansko-muslimských konfliktech rychle postavil na nohy a nyní patří k jedné z nejklidnějších a nejstabilnějších zemí Blízkého východu. Život v Libanonu nabízí bohaté zážitky. V jednom dni se lze vykoupat u moře a také si zalyžovat. Hudební scéna je zde také bohatá a nezaostává ani oblast módy. Jako jediná arabská země nemá Libanon vlastní poušť. Hlavním městem je Bejrút, ve kterém žije okolo 1,5 milionu obyvatel. Dalšími velkými městy jsou Tripolis, Zahlé, Sidón a Týros. Obyvatelstvo jsou převážně Arabové, dále Arménci a další menšiny. 60 procent tvoří muslimové, kteří zastupují téměř vyrovnaně sunnitskou i šíitskou větev a 40 procent tvoří křesťané, především maronité. Úředním jazykem je arabština.

2.4.1 Hudební vzdělávání

Hudební výuku poskytují v Libanonu evropští nebo američtí hudebníci, ti jsou zváni k pořádání seminářů, workshopů, mistrovských kurzů atd. Hudební výuka je povinným školním předmětem až do věku 11 let. Těm, kdo se rozhodnou pro studium hudby i v pozdějším věku, jsou nabízeny vysokoškolské programy a uplatnění mohou najít v nejrůznějších kulturních institucích. Vyšší hudební vzdělání se vyučuje v Libanonu na pěti hudebních institucích. Spadají pod Ministerstvo školství a studenti zde mohou získat diplomy, které jsou vydávány podle národních směrnic. Státem je financována pouze National Conservatory. Všechny ostatní instituce jsou financovány ze školného. Učební osnovy jsou uznávány vládou prostřednictvím Ministerstva školství. V učebních osnovách je kladen důraz na studium instrumentální a vokální hudby. Doba studia je rozdělena na dva cykly. První je na 3 až 5 let, 2. cyklus 2 až 4 roky. Bakalářský titul je udělen na konci 2. cyklu. Během studia se od studentů očekává, že dokončili hudební teorii včetně analýzy, harmonie a základy kontrapunktu. Z prvního cyklu pokračuje zhruba 15 procent studentů ve 2. cyklu. Vzhledem k tomu, že Libanon není v EU, není zde žádná možnost zúčastnit se programu Erasmus, přestože existují dohody mezi libanonskými institucemi a dalšími evropskými vyššími hudebními institucemi. Akademický rok probíhá od října do června. V Libanonu existuje několik hudebních škol, které poskytují možnost výuky ještě před vstupem do vysokoškolského systému. Tyto školy se však více zaměřují na amatérský výkon. Nabízejí hudební teorii a učí různé nástroje. Lekce jsou primárně dávány ve velkých skupinách.

The National Conservatory - vysoká škola byla založena ve dvacátých letech minulého století. Zakladatelem byl libanonský skladatel Wadih Sabra (1876-1952), který mimo jiné složil libanonskou národního hymnu. Konzervatoř se stala v roce 1959 autonomní národní institucí pod dohledem Ministerstva školství. Během libanonské války (1975-1991) utrpěla Národní konzervatoř velkou hmotnou škodu, kdy všechny nástroje, dokumenty a knihovna byly vypleněny a spáleny. Konzervatoř pokračovala ve výuce v roce 1991 a v roce 1995 se dočkala modernizace. Dnes má konzervatoř více než 5 tisíc studentů a má čtrnáct dalších detašovaných pracovišť po celém Libanonu - v Bejrútu, Jouniehu, Dhour-el-Choueira, Ain-Saadehu, Zahle, Saidu, Aley, Baakline, Batroun, Tripoli, Choueifat a v Zghortě. V roce 2000 otevřela konzervatoř také pracoviště

ve vězení Roumieh. Úloha konzervatoře v oblasti hudební výchovy a propagace kultury v libanonské společnosti má od svého vzniku v roce 1920 velký význam. Konzervatoř také slouží jako Národní archivní a výzkumné centrum pro hudbu. V letech 1957-1975 uspořádala řadu koncertů se svým Chamber Orchestra. Konzervatoř také zřídila Musical Ensembles for Students, Western Music Ensembles, Oriental Arabic Ensemble a The Jazz Big Band. Každoročně uspořádá více než 70 koncertů.

Ecole des Arts Ghassan Yammine - je jedna z předních soukromých hudebních vysokých škol na Blízkém východě. Mezinárodní vztahy s Paříží, Birminghamem a New Yorkem ji řadí na nejvyšší úroveň v mezinárodním měřítku. Škola byla založena v roce 1993 klavíristou a skladatelem Ghassanem Yamminem v Beit Chabab nedaleko Bejrútu. Druhé pracoviště bylo otevřeno o tři roky později přímo v srdci Bejrútu. Škola má tři oddělení - klasickou hudbu, moderní hudbu a orientální hudbu. V roce 1999 se škola stala oficiálním zástupcem Waleeda Howraniho, americko-libanonského skladatele a klavíristy, v Libanonu a na celém Blízkém východě. Dalším úspěchem byl rok 2000, kdy se institut zařadil do FFEA (Fédération Française de l'Enseignement Musical) jako první neevropská instituce a v témže roce se stal také první arabskou hudební institucí zařazenou mezi členy AEC a Académies de Musique et Musikhochulen. V roce 2001 otevřela instituce další pracoviště v Jal-El-Dib, pět kilometrů severně od Bejrútu, kde se v roce 2004 otevřelo taneční oddělení. Škola v následujících letech otevřela další tři pracoviště. Celkem má tedy institut šest pracovišť a studentům nabízí studium hudební, výtvarné, taneční i fotografické.

The Holy Spirit University of Kaslik (USEK) - je soukromá katolická vysoká škola založená libanonskými maronity v roce 1938. Je tedy první univerzitou založenou libanonskou iniciativou a libanonskými občany, v tomto případě maronitskou církví. Jejich úkolem bylo poskytovat vysokoškolské vzdělání v souladu s požadavky trhu práce a v souvislosti s vědeckým výzkumem. Výuka na USEK je v souladu s oficiálními požadavky libanonského státu. Škola má mimo jiné za cíl, vedle svého vzdělávacího poslání, zachovat a propagovat kulturní dědictví maronitů a vytvoření komunitního ducha. USEK se nachází v srdci Mount Libanon a jedná se o francouzsky a anglicky mluvící instituci. V současné době studuje na škole, která má 12 fakult a tři další instituty, okolo 8 tisíc studentů. Jednou z fakult je i hudební fakulta, která byla založena v roce

1970. Hudební fakulta se skládá z několika oddělení, zahrnující hudební vědu, hudební výchovu, hru na hudební nástroje, klasický i arabský zpěv atd. Škola nabízí bakalářské i magisterské diplomy.

The Antonine University - je další soukromá univerzita v Libanonu, která se nachází ve městě Baabda. Je spravována mnichy kláštera Antonine. Mezi šest fakult na univerzitě patří Fakulta hudby a hudební vědy. Studenti se mohou věnovat jak klasické hudbě, tak orientální.

Notre Dame University-Louaize (NDU) - katolická instituce inspirovaná kulturním a duchovním dědictvím Maronitského řádu Panny Marie se snaží poskytovat komplexní kvalitní vzdělání, které podporuje celoživotního učení, lidskou solidaritu, mravní integritu a víru v Boha. Při navrhování svých učebních plánů se NDU zavázala k filozofii a normám amerického modelu liberálního uměleckého vzdělávání. Její historie sahá až do roku 1696 a v současné době má sedm fakult. Mezi nimi také Fakultu architektury, umění a designu, kde mají studenti mimo jiné možnost studovat jazzovou hudbu, arabskou hudbu a muzikologii. Fakulta velmi často spolupracuje s různými institucemi v zahraničí.

Lebanese Music School - je soukromá škola založena 1. ledna 2011 Christinou Papazian, klavíristkou, pedagožkou a koncertní mistryní. Školu založila, aby již děti uměly vnímat a ocenit místní i celosvětovou kulturu. Škola poskytuje širokou škálu kurzů v oblasti hry na hudební nástroje i teorie, tance, herectví, malířství a fotografie. Studenti této školy ve spolupráci s učiteli a hostujícími umělci už provedli mnohá mistrovská díla různých skladatelů z různých období a získali veřejné uznání a pozornost médií. Škola je oficiálně uznána Ministerstvem vysokoškolského vzdělávání v Libanonu. Každé oddělení nabízí jak programy akademické (s diplomem), tak i amatérské (bez diplomu). Posláním libanonské hudební školy je poskytovat nejvyšší kvalifikaci uměleckého vzdělávání nadaným hudebníkům, tanečníkům a malířům z celého Blízkého východu, aby mohli dosáhnout svého plného potenciálu. Hlavním cílem a přáním školy je nechat studenty, bez ohledu na věk, vyjádřit svou lásku, vášeň a zájem o umění. Hudební soukromé lekce jsou možné již od 3 let věku stejně jako společná výuka teorie. Hudební ansámbly lze navštěvovat od 10 let. Škola nabízí hru na kterýkoli hudební nástroj včetně některých orientálních.

2.4.2 Kulturní centra

Zico House - dům byl postavený v roce 1935 v srdci Bejrútu v ulici Spears v okrese Sanayeh a byl rodinným domem Moustapha Yamouth (alias Zico). Tento milovník umění a kultury začal využívat dostupné prostory v budově pro zkoušky. Brzy si uvědomil, že umělci potřebují místo, kde mohou vytvářet a vyjadřovat své názory a rozhodli se propagovat a pomáhat začínajícím umělcům se zajímavými myšlenkami a projekty, zejména těm, kteří neměli prostředky na svou prezentaci. Po občanské válce v průběhu 90. let se Zico rozhodl přeměnit tuto prostornou budovu z rodinného domu na alternativní prostor, který dodnes hostí současné umění. V roce 1999, kdy bylo mimo jiné město Bejrút „Hlavním městem arabské kultury", vznikla oficiálně instituce Zico House. Od té doby Zico motivoval řadu umělců k uspořádání mnoha kulturních akcí. Mezi ně patří mimo jiné umělci Marwan Richmawi, Flavia Codsi, Gilbert Hage anebo Elie Khalife. Cílem Zico House vždy bylo se stát pozoruhodným kulturním centrem a do dnešního dne neexistuje v Libanonu žádné jiné takové mnohostranné centrum. Díky své intimní atmosféře mohou umělci prezentovat své výtvory a zároveň být blízko divákům. Dům je uzpůsoben pro maximálně 70 osob. Další prostory se nachází v zahradě a také na střeše, kde je kapacita pro dalších 100 osob. Zico House zahájil také kolektivní projekty, které zahrnují celou budovu jako prostor pro setkání a výměnu kulturních aktivit. Celý prostor se dá přizpůsobit různým druhům umění.

Youth and Culture Center (YCC) - kulturní centrum bylo původně založeno jako veřejná knihovna v Zouk Mikaël v průběhu čtyřicátých let dvacátého století a v dubnu roku 2009 se z ní stalo Centrum mládeže a kultury. Libanonská 15letá občanská válka velmi brzdila rozvoj služeb knihovny. Teprve v době míru vyzvala obec Zouk Mikaël novou generaci mladých architektů, aby vytvořili kulturní komplex. YCC se dělí na tři hlavní oblasti:

Multimediální centrum, které nabízí rozsáhlou a pestrou sbírku CD, DVD, internetových a WIFI služeb, knihovna obsahuje velké množství knih, encyklopedií, slovníků, časopisů, novin apod., dostupných ve třech jazycích (arabsky, francouzsky a anglicky).

Divadlo se 100 místy, které hostí představení pro všechny věkové kategorie. Díky technologickému vybavení může být také používáno jako kino.

Literární kavárna, která hostí spisovatele, básníky a humanisty z celého světa a nabízí komfortní prostor, kde si jedinečnou literatura a četbu návštěvníci vychutnávají prostřednictvím diskusí a konferencí. YCC je městská a veřejná služba města Zouk Mikaël.

Beit Beirut - budova tohoto kulturního centra byla postavena v roce 1924 libanonským architektem Youssefem Afandi Aftimosem a poté byla přistavěna další dvě podlaží architektem Fouadem Kozahem v roce 1932. Budova je známa jako „Žlutý dům". Budova byla silně poničena za dob válečných konfliktů, samotný projekt na rekonstrukci byl zahájen v roce 2008 na základě dohody o spolupráci mezi městem Bejrút a městem Paříž. Nyní se zde nachází muzeum, prostory pro umělecká setkání, konference a archiv. Centrum je financováno ze zdrojů města Bejrút, pomoc při řízení projektů zajišťuje město Paříž.

Khayal Arts & Education, Sunflower Cultural Space - v roce 2004 založilo několik umělců libanonské sdružení pro umění a vzdělávání KHAYAL za účelem udržování a rozšiřování libanonského loutkového divadla. Časem tato iniciativa začala mít pozitivní dopad na komunitu, a to jak z ekonomického, tak i sociálního hlediska. Ukázalo se, že nové projekty překročily působnost libanonského loutkářského divadla a otevřely široké možnosti příležitostí pro umělce a aktivisty. Název „KHAYAL" má v arabštině dvojí význam: „představivost" a „stín". Tato volba jména velmi vyhovovala sdružením, a to jak proto, že popisuje tvůrčí přístup asociace, tak i proto, že stínové divadlo je jednou z primárních forem v arabském tradičním divadle. Libanonské loutkové divadlo je také organizátorem středoevropského loutkového festivalu Loutky v karavanu, mezinárodního festivalu, který se koná každé dva roky. Khayal Arts & Education sídlí v centru Sunflower Cultural Space, kulturním centru, které bylo založeno v roce 2004 družstevní asociací SHAMS (pro divadlo a kinematografii). Toto místo v srdci Bejrútu na křižovatce mezi hustě osídlenými oblastmi s různými náboženskými a společenskými identitami dělá práci kulturního centra přístupnější mnohem širšímu publiku. Cílem institutu je poskytovat mladým umělcům moderní profesionální a technické prostředky k podpoře nových inscenací, překonání společenských rozdílů války prostřednictvím rozvíjení debat

a výměn, zachování místních uměleckých výtvorů a zajištění kontinuity a shromažďování uměleckých poznatků. Centrum disponuje divadlem s kapacitou 320 míst.

AL-JANA - arabské centrum pro populární umění, které se obecně nazývá JANA, bylo založeno v roce 1989. JANA má za cíl oslavovat populární umění, ale také je přiblížit lidem, zejména těm mladým. Centrum disponuje uměleckými knihami a arabskou literaturou, studovnou hedvábného sítotisku a fotografickou laboratoří. Společnost JANA byla založena velkým dobrovolným úsilím mnoha přátel, kteří centrum finančně podporují. Centrum se tak stalo neziskovou nevládní organizací. Mezi nejrůznějšími scénami se v centru také nachází JANA Mobile Theater, malé mobilní divadlo, které umožnilo společnosti JANA založit Arij Palestine Nights for Music, sérii koncertů, konajících se v palestinských táborech po celém Libanonu.

Action for Hope - centrum bylo založeno v březnu roku 2015, aby poskytlo programy kulturního rozvoje a pomoci, které splňují sociální, kulturní a psychologické potřeby postižených a vysídlených komunit. Cílem je poskytnout lidem zasaženým válkou a lidem v uprchlických táborech podporu a smysl života pomocí kultury a rozvíjet talentované lidi. Centrum funguje na bázi dobrovolnictví.

V Libanonu existuje ještě celá řada dalších kulturních center, jako jsou ruské, francouzské, řecké kulturní centrum a další.

The Lebanese Philharmonic Orchestra (LPO) - se původně nazýval Lebanese National Symphony Orchestra. Byl založen v listopadu 1998 bývalým prezidentem libanonské Národní konzervatoře Dr. Walidem Gholmiehem. První zkoušky začaly v lednu 2000. V říjnu 2009 dostal svůj stávající název. Ředitel Libanonské národní konzervatoře Dr. Walid Moussallem se zavázal pokračovat a rozvíjet práci svého předchůdce Hanny El Amila šířením klasické hudby v Libanonu tím, že bude zprostředkovávat koncerty nejen v hlavním městě Bejrútu, ale také ve všech velkých městech po celém Libanonu. Velká pozornost byla věnována zařazení repertoáru libanonských klasických skladatelů do koncertů LPO. Šéfdirigentem je Harout Fazlian. Orchestr si pravidelně zve významné dirigenty i sólisty z celého světa a provádí více než 30 koncertů

v sezóně. Od svého založení hrál LPO na všech hlavních festivalech v Libanonu, včetně Mezinárodního festivalu Baalbeck, Mezinárodního festivalu Byblos, Beladdine Art Festival, Mezinárodního festivalu Zouk Mikael, Al Bustan Festivalu aj.

Orchestr má v současné době 88 členů, 14 prvních a 12 druhých houslí, 9 viol, stejný počet violoncell, 6 kontrabasů, 5 fléten, 5 hobojů, 3 klarinety, 5 fagotů, 6 lesních rohů, 4 trumpety, 4 pozouny, 1 tubu, 1 harfu a 4 bicí. Repertoár orchestru zahrnuje díla klasické hudby, arabské hudby, ale také tradiční hudby dalších zemí, například Kolumbie atd. Jako příklad je uveden koncert ze 17. října 2017, kdy na programu byla pouze tradiční kolumbijská hudba pod taktovkou Germána Gutiérreze. Dalším příkladem je koncert klasické i arabské hudby, které spojil díla R. Khalifého a J. Brahmse pod taktovkou Lubnana Baalbakiho. Dramaturgie koncertů je většinou postavena z děl dvou hudebních skladatelů buďto dvou klasických nebo jednoho arabského a jednoho klasického, například díla A. Dvořáka, S. Prokofjeva, G. Mahlera anebo árie z operních děl G. Rossiniho. Orchestr pořádá své koncerty v kostele Saint Joseph Church, nebo v katedrále Saint George Maronite Cathedral.

Lebanese Oriental Orchestra (LOO) - orchestr, který spadá pod stejnou instituci jako LPO. Byl založen v roce 2000 také na návrh bývalého prezidenta libanonské Národní konzervatoře Dr. Walida Gholmieha, který je šéfdirigentem tohoto tělesa. Od svého založení, a kromě mnoha pravidelných koncertů v Libanonu se představil tento orchestr na mnoha mezinárodních festivalech, jako je Al Bustan a mezinárodní hudební festival ADMAF v Abu Dhabi a další. Orchestr se vyznačuje profesionálním hudebním chováním, které vyjadřuje velkou úctu prezentací tradiční orientální, arabské i folklórní hudby. Orchestr má celkem 50 hudebníků.

Symphony Orchestra & Chorus (LSOC) - je instituce založena v roce 1991 Libanonských symfonickým sborem, ve kterém účinkuje 45-50 zpěváků. Cílem instituce je zatraktivnit klasickou hudbu. Instituce také zřizuje The Lebanon Symphony Youth Orchestra, který byl založen v roce 2010 a účinkuje v něm 50 mladých hudebníků. Současně je to smyčcový orchestr, který má ambice dále se rozšiřovat na velký symfonický orchestr. Instituce je nezisková a dotována

granty, sponzory a částečně z prodeje vstupenek, jejichž cena se pohybuje okolo 15 USD.

2.5 Sýrie

Syrská arabská republika se rozkládá v západní části Asie u Středozemního moře. Rozlohou se řadí mezi středně velké země. Počet obyvatel k roku 2011 bylo 22,9 milionů. Avšak vzhledem k současným probíhajícím konfliktům dochází k radikálním demografickým změnám, které nejsou doposud zmapovány. Veškeré informace v této kapitole jsou z doby před válkou. V březnu 2016 evidovalo OSN zhruba 4,8 milionů syrských uprchlíků. Syřané jsou z 90 procent Arabové dále Kurdové, Arméni, Turci, Židé i Romové. Většina z nich jsou sunnitští muslimové a křesťané. Úředním jazykem je arabština a hlavním městem je Damašek, jedno z nejstarších měst na světě. Svůj největší rozkvět zažívalo v období zlatého věku za vlády Ummajovců. K největším památkám patří Ummájovská mešita, Staré město nebo Saladinova citadela. Okolí města tvoří převážně hory a řeka Barada. Dalšími významnými městy jsou Aleppo, Homs, Hamá a Lattakia. Důležitým městem je také Málula, jehož starověká část je od roku 1986 zapsána na seznamu světového dědictví UNESCO. Bohužel toto město je jedním z míst, které ve válce nejvíce utrpělo.

2.5.1 Hudební vzdělávání

The High Institute of Music - syrská konzervatoř byla založena v roce 1990 a je přední institucí pro studium hudby v Sýrii. Studenti se učí jak hru na nástroje, tak kompozici. Škola podporuje západní hudbu a snaží se o zprostředkování orientální hudby světu. Škola čelila v roce 2013 útoku, ze kterého se ale vzpamatovala, na její rekonstrukci se podíleli i studenti. Ze školy odešlo mnoho studentů do zahraničních škol, ale mnoho svých studentů si zachovala a funguje dodnes.

The Emergency Safeguarding of the Syrian Cultural Heritage - syrská tradiční hudba je ohrožené syrské nehmotné dědictví a jeho ochrana je velice potřebná. Vysídlené syrské komunity v libanonských uprchlických táborech čelí těžkým životním podmínkám a trpí válkou, násilnými politickými zásahy a extrémní chudobou. V rámci projektu Emergency Safeguarding of the Syrian Cultural Heritage UNESCO spolupracovalo s Action for Hope na rozvoji vzdělávání

kvalifikovaných profesionálních hudebníků a souborů prostřednictvím školení a pravidelné praxe syrské tradiční hudby. Iniciativa se zaměřila na mládež z vysídlených syrských komunit v libanonských uprchlických táborech v Beqa a Bejrútu. V této souvislosti, v pátek 22. září 2017, skupina syrských studentů oslavila absolutorium hudební školy Action for Hope v Libanonu a před velkým publikem předvedla představení Al-Madina v Bejrútu. Studenti zazpívali a hráli v několika souborech tradiční syrské písně.

Škola má model třísemestrálního vzdělávacího programu v jednom roce, rozděleného na pravidelné týdenní lekce o délce 6 až 8 hodin, což umožňuje studentům, kteří chodí do běžných škol, navštěvovat obě školy. Hudební školy přijímají pouze hudebně talentovanou mládež ve věku od 10 do 18 let. Škola nabízí výuku instrumentálních nástrojů a zpěv.

Projekt Emergency Safeguarding of the Syrian Cultural Heritage je financován Evropskou unií za podpory vlámské vlády a Rakouska v partnerství s ICCROM a ICOMOS.

2.5.2 Kulturní centra

Kulturní centrum Dar Al-Assad for Arts & Culture - krásná mramorová stavba, kombinace západních architektonických prvků s designy arabesque, je poměrně novým v Damašku, který byl otevřen 7. května 2004. Je posledním pokusem Sýrie o posílení své umělecké a kulturní scény, která přináší do země kulturu z celého světa.

Syrian National Symphony Orchestra - orchestr založil v roce 1993 Sulhi al-Wadi, v Iráku narozený hudebník, skladatel a dirigent, žijící v současné době v Damašku, který byl také jeho prvním dirigentem. Orchestr měl první koncert v roce 1993. Dne 4. září 1998 měl svůj první koncert v USA v Orange County Performing Arts Center. Orchestr trvale sídlí v Damašské opeře. Od roku 2003 je šéfdirigentem Missak Baghboudarian. Repertoár zahrnuje západní klasickou hudbu a klasickou arabskou hudbu. Koncert orchestru ze dne 3. února 2009 získal za kampaň UNRWA pro děti z Gazy 110 tisíc dolarů.

V rámci konfliktů uteklo ze syrské hudební scény velké množství kvalitních hudebníků, a to se pochopitelně dotklo i Syrského národního orchestru. Nicméně jeho působení přestálo i válku a orchestr tak funguje i dnes. Koncerty jsou vždy vyprodané. O Syřanech je všeobecně známo, že mají rádi hudbu. Cena vstupného činí 700 syrských liber, tj. cca 35 Kč.

Dalšími orchestry úspěšně působící v Sýrii jsou:

The Syrian National Orchestra for Arabic Music - orchestr, který se zaměřuje především na arabskou hudbu. Bohužel i tohoto orchestru se dotkla válka a mnozí její členové byli nuceni opustit zemi.

Mari Orchestra - ryze ženský orchestr.

2.5.3 Syrská hudební scéna

Hudební scéna v Sýrii si zaslouží velký respekt, poněvadž je schopna přežít i v tak náročných podmínkách, jaké způsobuje válka. Před pěti lety měl například Syrský národní orchestr arabské hudby 90 výborných hudebníků, spolupracovali s Plácidem Domingem nebo skupinou Gorillaz a cestovali po světě. Nyní jsou někteří jeho členové uprchlíky v Evropě a v ostatních zemí Blízkého východu či v USA a další jeho členové bojují o to, aby hráli a žili ve své zemi. Někteří hudebníci uvádějí, že provádět hudbu je jako zabíjet bolest nebo jako hypnóza, která je uvádí mimo realitu, zatím co na ulicích se odpalují bomby. *„Kde je násilí, tam je potřeba provádět hudbu*".[13]

V roce 2016 se v historickém syrském amfiteátru v Palmýře uskutečnil koncert jen pár měsíců poté, co bylo místo osvobozeno od islámských státních militantů, kteří ho rok předtím využili k provedení hromadné popravy. Hudební událost nesla název Gate of the Sun a jejím cílem bylo uctění obětí krvavého konfliktu v Sýrii. Syrský národní orchestr, Národní soubor arabské hudby, Mari orchestr a sbor al-Farah tak oživili tento amfiteátr. Akce se zúčastnilo více než tisíc lidí.

[13]The Orchestra of Syrian Musicians: 'When there is violence, you have to make music' | Music | The Guardian. [online]. Copyright © 2018 Guardian News and Media Limited or its affiliated companies. All [cit. 24.11.2017]. Dostupné z: https://www.theguardian.com/music/2016/jun/23/syrian-national-orchestra-daman-albarn-when-there-is-violence-you-have-to-make-music

V Německu vznikl orchestr složený pouze ze Syřanů - **Syrian Expat Philharmonic Orchestra**, který založil syrský kontrabasista žijící v Německu Raed Jazbeh. Má za cíl sjednotit syrské hudebníky, kteří utekli před válkou do Evropy. První koncert se uskutečnil v roce 2015 a v současnosti má orchestr již 65 syrských členů z různých zemí Evropy. Těleso je zaměřené především na klasickou hudbu a jejich ambice je stát se oficiálním tělesem. Jako svou doplňující činnost provádí také díla syrských skladatelů a uvádí některé tradiční syrské nástroje. Dalším posláním tohoto orchestru je též to, aby média zobrazovala Sýrii jinak než jen válečnou zónu. Publikum má orchestr bohaté a cítí podporu jak ze strany Syřanů, tak i Evropanů.

Syrské město Aleppo bylo jedním z nejvýznamnějších hudebních měst Blízkého východu, kde téměř v každé rodině byl muzikant. Toto město je také kolébkou hudebního klasického žánru muwashshah, který má 800letou historii.

2.6 Irák

Irácká republika se nachází v severní části Arabského poloostrova. Stejně jako v Sýrii je těžké odhadnout počet jeho obyvatel. Z roku 2011 je známo, že stát obývalo okolo 30 milionů lidí, především Arabové a Kurdové. Až 97 procent obyvatel je muslimského šíitského vyznání. Rozlohou se stát řadí mezi středně velké země. Úředními jazyky jsou arabština a kurdština. Hlavním městem je Bagdád, který je hned po Teheránu druhé největší město jihozápadní Asie. V hlavním městě žije asi 5 milionů obyvatel. Irák byl dříve znám jako Mezopotámie. První důkazy osídlení dnešního Iráku lze dohledat už před 150 tisíci lety. Irák se díky hospodářské revoluci stal hned po Saúdské Arábii druhým nejbohatším státem v Arabském světě. Irácké hospodářství však poškodila irácko-íránská válka a následně také válka začínající v roce 2003. Od té doby se Irák snaží rozvíjet ekonomiku, neboť má páté největší zásoby ropy na světě a prodej ropy tvoří přes 90 procent vládních zisků. Dle OSN přišel Irák o 40 procent střední vrstvy v imigrační krizi od roku 2007. Jeho obyvatelé jsou dnes především v Jordánsku, Libanonu, Egyptě, ale také v dalších státech Perského zálivu. Mnoho z jejich dětí nemůže navštěvovat školy, protože se jejich rodiče mnohdy bojí odhalení jejich nelegálního pobytu. Kulturním centrem Iráku je hlavní město Bagdád, kde se pěstuje divadelní umění, poezie, malířství nebo sochařství.

2.6.1 Hudební vzdělávání

University of Baghdad - Baghdad Conservatory - škola byla založena v roce 1936 irácko-asyrským skladatelem a muzikologem Hannem Petrosem. Ten se zasloužil o přispění iráckého hudebního vzdělání v podobě několika knih zaměřených na orientální hudbu, iráckých maqamů[14] a syrské sakrální hudby. Velký podíl na rozvoji hudby v Iráku měl právě díky založení bagdádské konzervatoře. Konzervatoř se v roce 1940 přejmenovala na Institute of Fine Arts, kde se nacházelo několik oddělení. V roce 1967 byla instituce přiřazena k univerzitě v Bagdádu. Od té doby se její jednotlivá oddělení začala rozvíjet. Nyní se kromě hudby na fakultě vyučuje také výtvarné umění, sochařství a film.

2.6.2 Kulturní centra

The Iraqi National Symphony Orchestra (INSO) - je vládou financovaný symfonický orchestr v iráckém Bagdádu. INSO hraje především klasickou evropskou hudbu, věnuje se ale také orientálním skladbám hraným na irácké a arabské hudební nástroje. Zárodek nynějšího orchestru byl položen v roce 1944 Albertem Chaffooem a nesl název Baghdad Symphony Orchestra. Nicméně po dvou letech, kdy jeho zakladatel opustil Irák a vrátil se do Londýna, aby pokračoval ve své kariéře, se orchestr rozpadl. K jeho opětovnému založení došlo v roce 1959 a mnoho bývalých členů se vrátilo zpět. Orchestr dostal svůj oficiální název The Iraqi National Symphony Orchestra a byl podporován státem. Bohužel v roce 1962 byl opět zrušen a svého dalšího obnovení se dočkal až v roce 1970. Během následujících deseti let orchestr cestoval po Francii, Španělsku, Alžírsku, Libanonu a Jordánsku a hostil sólisty a dirigenty z mnoha zemí. Během 80. a 90. let však mnozí hudebníci opustili zemi, aby využili příležitostí jinde. Přestože během invaze do Bagdádu v roce 2003 bylo divadlo, kde sídlil, zničeno, orchestr nezanikl a dokonce nabral nové členy. V prosinci 2003 uskutečnil orchestr společný koncert s U. S. National Symphony Orchestra v Kennedy Center ve Washingtonu. Tehdy se koncertu zúčastnil prezident George W. Bush s první dámou Laurou Bush. INSO v současné době řídí Karim Wasfi. Současné těleso představuje více než 90 hudebníků, mezi nimi jsou šíité i sunnité, hlavní dva směry islámu.

[14] 400 let starý žánr melodické arabské hudby

Orchestr se zúčastňuje mnoha koncertů ve vojenských územích, psychiatrických léčebnách, domovech důchodců či dětských domovech. Orchestr má na sociální síti Facebook soukromou skupinu, kde jeho členové a fanoušci pravidelně přidávají příspěvky ze zkoušek orchestru, koncertů, ale také připomínky, stížnosti anebo nejrůznější dotazy. Mimo tuto skupinu existuje i oficiální FB stránka. Bohužel webová stránka není k dispozici, proto veškeré informace jsou dostupné pouze z těchto dvou zdrojů.

Oil Cultural Center - je speciální středisko pro pracovníky v ropném průmyslu, které organizuje koncerty a zve návštěvníky nejen na kulturní, ale i na sportovní aktivity.

2.7 Kuvajt

Malá monarchie Kuvajt se nachází v jihozápadní Asii při Perském zálivu. Ke státu náleží několik dalších ostrovů v Perském zálivu, například Búbiján, který je největším ostrovem v Perském zálivu. Hlavním městem je Kuvajt, rozkládající se na poloostrově vybíhajícím od jihu do Kuvajtské zátoky. Přestože má pouze 60 tisíc obyvatel, v jeho aglomeraci žije okolo dvou milionů obyvatel, tj. 94 procent obyvatel země. Celkový počet obyvatel je okolo 2,5 milionů a země se řadí mezi ty nejmenší. Obyvatelé jsou ze 70 procent vyznavači sunnitského islámu, dále šíité a jen malé procento tvoří křesťané. 80 % obyvatel jsou Arabové, ale jen polovina z nich jsou Kuvajťané. Větší část představují Bidunové, přistěhovalci z jiných arabských zemí, především z Egypta. Vznik samostatného státu se datuje k roku 1951. Území dnešního Kuvajtu bylo osídleno už tisíce let před n. l. Velká část životního prostředí byla narušena kvůli zapálení 749 ropných vrtů ustupující iráckou armádou v roce 1991. Celkové podnebí Kuvajtu je suché a stát se musí potýkat s nedostatkem sladké vody. Tento problém se Kuvajťané snaží řešit odsolováním mořské vody, proto se vodárenské věže staly dominantou kuvajtské metropole. Úředním jazykem je arabština, ale velký vliv na chod země má také angličtina, která má v zemi stále větší zastoupení. V zemi existuje bezplatné kvalitní vzdělávání, a to jen pro kuvajtské občany. Děti přistěhovalců na tyto výhody nemají nárok. V 70. a 80. letech 20. století byl Kuvajt centrem obchodu a nejbohatší zemí v této oblasti až

do irácké okupace. Kuvajtská ekonomika tím trpí dodnes. Základem ekonomiky je ropný průmysl, konkrétně zpracování a vývoz ropy a zemního plynu.

2.7.1 Hudební vzdělávání

V Kuvajtu existuje široká nabídka soukromých lekcí pokrývající téměř všechny hudební nástroje, zpěv a tanec. Lektory jsou většinou zahraniční hudebníci.

Kuwait Music Academy - je pokračováním 20leté tradice Mezinárodní hudební výchovy Treasure of Talents (ToT). Hudební program Treasure of Talents byl založen známými polskými klavíristy Annou a Cezarem Owerkowiczem a byl provozován od roku 1992. Mnozí účastníci programu ToT pokračovali v úspěšném vzdělávání na nejlepších univerzitách a hudebních akademiích v USA, Velké Británii, Francii, Kanadě a Polsku. Studenti mají každý rok příležitost ukázat své úspěchy na slavnostních koncertech a každoročním festivalu ToT. Od roku 1999 ToT spolupracuje s Kuvajtskou komorní filharmonií. Lektory jsou profesionální pracovníci s vysokoškolským vzděláním v Evropě a zajišťují tak nejlepší kvalitu hudební výchovy. Studenti mohou získat také ABRSM certifikát.

Higher Institute of Musical Arts & Istitute of Musical Studies - institut byl založen v roce 1961 mladými lidmi, kteří přesvědčili státní úředníky, aby věnovali pozornost umění v Kuvajtu a podporovali talenty vlastní společnosti. Činnost institutu byla zahájena v roce 1972 a jeho studenti mají možnost dokončit své studium i v zahraničí. Na škole mohou studovat děti již od 13 let, maximálně však od 18 let (Institute od Musical Studies) a studenti starší 18 let, maximálně do 24 let (Higher Institute of Musical Arts). Podmínkami pro přijetí do studia je mít kuvajtské občanství, pokud jde o cizince, je potřeba zvláštního povolení státu, mít dostatečné předchozí vzdělání, splnit zkoušku z hudby atd.

Institute Kalabhavan - slovo KALABHAVAN je složné ze slov Kala, které znamená umění a Bhavan znamenající dům, tedy Dům umění. Institut vznikl v Indii v roce 1968 a postupně rozšířil svou působnost do několika zemí světa, včetně Kuvajtu, Dubaje, Bahrajnu, Kataru a Ománu. V Kuvajtu působí Institut již čtyři desetiletí a má výbornou pověst. Kalabhavan je jediný Institut hudebního vzdělání v Kuvajtu schválený Ministerstvem soukromého vzdělávání a připravuje studenty na zkoušku ABRSM. Ročně pořádá několik představení a nabízí

individuální výuku každému studentovi. V Institutu je možné věnovat se klasické hudbě, konkrétně hře na varhany, klavír nebo klávesy, bicí, housle a kytaru. Dalším směrem je indická hudba, jejíž studium nabízí především tanec. Dalším odvětvím je též výtvarné umění a řemesla. Institut také nabízí hru na orientální nástroje, a to především bicí. Za své působení již vychoval ve světě na 9 tisíc studentů.

2.7.2 Kulturní centra

Kuwait National Cultural District (KNCD) - je multimiliardový projekt zaměřený na umění a kulturu v Kuvajtu. S kapitálovými náklady přesahujícími 1 miliardu USD je projekt jedním z největších kulturních investic na světě. Projekt je oslavou vědeckých a kulturních úspěchů lidstva a je postaven tak, aby navodil pocit úžasu a úcty. Kuwait National Cultural District je členem sítě globálních kulturních sítí a spadají pod něj následující tři kulturní centra:

The Sheikh Jaber Al-Ahmad Cultural Centre (JACC) - neformálně známé jako Kuvajtská opera, je významným kulturním centrem v Kuvajtu, který se nachází v hlavním městě Kuvajtu. V současné době se jedná o největší kulturní centrum a operní dům na Blízkém východě. Centrum bylo navrženo a postaveno tak, aby se stalo nejoblíbenější zábavní destinací města. Institut nabízí celou řadu akcí v oblasti hudby, divadla, filmu anebo workshopů pro každou generaci a společnost. JACC poskytuje prostor pro mladé lidi a jejich realizaci. Komplex zahrnuje divadla, koncertní sály, hudební centra, konferenční a výstavní síně, kina, knihovny, centrum historických dokumentů a veřejný park. Výstavba s rozpočtem ve výši 775 milionů USD trvala 2 roky a má rozlohu 214 000 m². Operní dům, který je v této oblasti první takovou budovou, má kapacitu 2 000 míst. Při slavnostním otevření centra byl přítomen Adrea Bocelli, který vystoupil společně s několika hvězdami Kuvajtu. Původní sídlo tohoto kulturního centra, Al Salam Palace, postavené v 60. letech minulého století, bylo v 90. letech vážně poškozeno. Nyní čeká na svou rekonstrukci a znovuotevření jako muzeum věnované dějinám Kuvajtu.

The Sheikh Abdullah Al-Salem Cultural Centre - součástí komplexu jsou muzea, centrum výtvarného umění, divadlo a veřejný prostor, který zahrnuje venkovní expozici, kavárny a restaurace. Kulturní centrum Sheikh Abdullah Al-

Salem je 13 hektarovým areálem s celkovou výstavní plochou 22 000 m^2, což z něj dělá největší muzejní projekt na světě. Každá budova obsahuje řadu trvalých i zapůjčených světových exponátů a uměleckých děl.

Muzea představují převážně Kuvajtskou, islámskou a arabskou kulturu a historii včetně největších kulturních úspěchů světa. Muzeum se skládá ze šesti hlavních budov: Muzeum vesmíru, Muzeum vědy, Muzeum přírodní historie, Arabské muzeum vědy, Centrum výtvarných umění a divadlo.

Al Shaheed Park - je park s nejmodernější architekturou a uměleckými díly. Rozkládá se do různých druhů zahrad (Zahrada Oasis, Zahrada muzea, Sezónní zahrada a další). Součástí jsou i venkovní divadla, která hostí koncerty a divadelní představení. Část Al Shaheed Parku je také využívána jako skate park nebo parkour areál. V parku se nacházejí dvě muzea, Remembrance Museum a Habitat Museum. Pamětní muzeum připomíná kritické momenty, které utvářely Kuvajtskou zemi. Muzeum Habitat zobrazuje krásu různých lokalit Kuvajtu pomocí velkolepých panoramatických pohledů.

The Kuwait Chamber Philharmonia (KCP) - byla založena v roce 1992 dvěma polskými hudebníky Cezarem Owekowiczem a Witoldem Wnukem. Dramaturgie odráží díla velkých evropských skladatelů i kuvajtských hudebníků. V roce 1993 přešla KCP do další fáze svého vývoje, zahrnující pravidelné měsíční koncerty v hotelu Radisson. Koncerty byly ve většině případů vyprodány. Místa konání, umělci, programy a jejich organizace spolu s podporou diváků přispěly k úspěšným létům orchestru. V roce 2016 zahájila filharmonie také spolupráci s hotelem Hilton Kuwait Resort. Úspěch prvních let s sebou přinesl také vizi budoucnosti. Tuto vizi sdílí nejen zakladatelé Kuvajtské komorní filharmonie, ale i milovníci hudby v celé společnosti Kuvajtu. Cílem je vybudovat velký symfonický orchestr. Tento cíl nelze realizovat bez podpory soukromého a veřejného sektoru a jednotlivých milovníků hudby. Kuvajtská komorní filharmonie doufá, že si v multikulturní společnosti Kuvajtu vytvoří své místo. Aktuálně společnost KCP uspořádala zhruba 150 koncertů. 11. listopadu 2017 se uskutečnil koncert ve spolupráci s polskou ambasádou u příležitosti nezávislosti Polské republiky a 25. výročí Kuvajtské komorní filharmonie.

Kuwait International Youth Orchestra - je nově založen za účelem pomoci vytvoření kuvajtské kultury, které se nachází v kulturním centru Sheik Jaber Al Amad. Cílem je vychovat budoucí hudebníky, posluchače a přiblížit hudbu lidem. Vize projektu je orchestr je složený z několika hudebníků pocházejících z Evropy a hudebníků pocházejících z Kuvajtských hudebních škol, kteří by se scházeli v průběhu roku po dobu 15 až 20 dní. Strategií je být angažován na hudebních veřejných koncertech v Kuvajtu v nových kulturních budovách a také na mezinárodních turné nebo na workshopech a akcích pro firmy. Členové orchestru musí být hudebníci mladší 30 let z Evropy a Kuvajtu.

2.8 Saúdská Arábie

Saúdskoarabské království je jedna z největších zemí v této oblasti, rozkládající se na velké části Arabského poloostrova. Největšími a nejvýznamnějšími městy jsou hlavní město Rijád, Mekka, Medina a Dammam. V zemi žije okolo 28 milionů obyvatel a z toho je téměř 5 milionů pracujících cizinců. Obyvatelé jsou z 97 procent sunitští muslimové. Toto náboženství je zároveň i jediné povolené náboženství v zemi. Úředním jazykem je arabština. První pokusy o založení saúdského státu probíhaly již v 18. století. Současné království vzniklo v roce 1932 a založil ho Abd al-Aziz ibn Saúd, první král Saúdské Arábie, který zemi považoval za majetek svého rodu. Stát nebyl nikdy kolonizován Evropou. Země má druhé největší zásoby ropy na světě a díky tomu zbohatla a přeměnila se na moderní stát a stala se poskytovatelem pomoci v zahraničí. Hraje tak velkou roli na Blízkém východě. Jak už bylo zmíněno, v zemi je pouze jedno náboženství, islám, a podle toho se řídí celá ústava. Korán a sunna jsou jejím zdrojem a právo se řídí šaríou. V zemi se nachází dvě nejvýznamnější islámská místa, Mekka, s posvátnou Kábou a rodné město proroka Muhammada, a Medina, kam se za svého života odstěhoval a kde se mu dostalo zjevení. Právě díky těmto tradicím je Saúdská Arábie nejvíce teokratickou a nejkonzervativnější zemí na Blízkém východě. Země je tak často kritizována za svůj postoj k nejrůznějším sociálním problémům, jako je například diskriminace žen a podobně. Kultura je velmi ovlivněna islámem a významné místo v ní náleží tanci, poezii a částečně také hudbě. Školství je pro všechny občany státu bezplatné a je zde také velké procento studentů směřujících na vysoké školy, jedná se o 50 procent mužů a 60 procent žen.

Dne 22. 2. 2018 byl na portálu www.gulfnews.com zveřejněn článek, který informuje o rozhodnutí Saúdské Arábie postavit svůj vlastní první operní dům jako součást impozantního úsilí o posílení kulturních programů. Ahmed Bin Aqeel Al Khateeb, zástupce zábavního průmyslu, však neudal žádné konkrétní informace. Jen uvedl, že pro rok 2018 bylo již naplánováno uspořádání celé řady akcí a živých zábav napříč celým královstvím. Události zahrnují umění, kulturu, hudbu, vzdělání prostřednictvím zábavy a festivalů pro rodiny, mládež a děti. Kontrolní úřad uvedl, že plánování kalendáře 2018 místních a mezinárodních událostí v Saúdské Arábii zohlednilo různá kritéria a standardy, které zajistí rozmanitost a vysokou kvalitu činností, které by vyhovovaly zájmům všech segmentů a kategorií společnosti. Snahou úřadů je stanovení cílů a strategií, které přispívají k rozvoji zábavního průmyslu v Saúdské Arábii.

2.8.1 Kulturní centra

The King Abdulaziz Center for World Culture - centrum je výsledkem odvážné nové iniciativy ze strany saúdské ropné společnosti Aramco Oil Company na podporu kulturního rozvoje v rámci království. Nachází se na východě v provincii Dhahran. Kulturní centrum poskytuje širokou škálu aktivit sloužících místnímu obyvatelstvu. Moderní stavba obsahuje různorodé kulturní zařízení včetně sálu, kina, knihovny, výstavní síně, muzea a archivu. Sál nabízí místo pro 930 návštěvníků a je uzpůsoben pro provádění operních představení a symfonických koncertů. Místní knihovna je centrem učení obsahující asi 200 000 knih. Dne 20. května 2008 byl položen základní kámen králem Abdullahem a kulturní centrum bylo dokončeno v roce 2016. Díky centru bylo v království vytvořeno prostředí pro zážitky v oblasti umění, vědy, literatury a inovací. Cílem centra je rozvíjet kreativitu a zprostředkovávat nové zážitky.

King Fahd Cultural Center - v této nové nádherné budově se koná mnoho aktivit a akcí. Součástí je velké divadlo, kde se konají nejrůznější představení, konference, zábavní aktivity a koncerty.

2.9 Jemen

Jemenská republika se nachází na jihu Arabského poloostrova. Součástí Jemenu je také ostrov Sokotra a hlavním městem je San'a. Dalšími významnými městy jsou Aden, Al-Hudayda nebo Zabid. Jemen je jednou z nejméně rozvinutých

zemí. Napříč historií se stát potýká s mnoha nepokoji a boji až dodnes. Situace v Jemenu není stabilní. Od roku 2010 zde probíhají rozsáhlé protesty a nepokoje. Obyvatelé jsou více než z poloviny zaměstnáni v zemědělství, které přináší státu největší finanční zdroje. V 80. letech zde byla objevena ropa, avšak průmysl se rozvíjí jen v Adenu, kde se ropné rafinérie nacházejí. Země nemá vybudovaný železniční ani silniční systém. Silnic se zde nachází jen pár, a to zejména na západě. Vzdělání je zde sice zdarma, ale pro většinu dětí je zcela nedostupné, jelikož nebydlí ve městech. Na velmi nízké úrovni se nachází i zdravotnictví a sociální péče. Úředním jazykem je arabština, angličtina není příliš rozšířená. V zemi žije asi 27,3 milionů obyvatel. Téměř polovina z nich jsou děti do 15 let a jen pouhé dvě procenta obyvatel se dožívají věku nad 65 let. Jemenská společnost je rozdělena z velké části do kmenů a v městských částech do kast. Na venkově žije asi 75 procent obyvatel a v horských oblastech je až kolem 400 různých kmenů. Většinu obyvatel tvoří muslimští Arabové, většinou sunnité. Křesťanů zde žije pouze 3 tisíce. Velmi malou menšinu tvoří přistěhovalci z Afriky, Asie a Evropy. V uplynulých letech zde žádalo přes 120 tisíc uprchlíků ze Somálska, Iráku a Etiopie o azyl. Kolem 1 milionu Jemenců žije v Saúdské Arábii a okolo 80 tisíc ve Velké Británii.

2.9.1 Hudební vzdělávání

Health And Culture Centre, Sana'a - centrum zdraví a kultury je inovativní jemenská nezisková organizace, která byla založena v roce 1992 v době, kdy Jemen směřoval k demokracii a pluralitě. Je řízena správní radou, jejíž členové jsou z poloviny ženy. Centrum má zvláštní zájem o lékařské a psychické zdraví umělců a tvůrčích osob a má širší sociální dopad pro celou rychle se měnící společnost Jemenu. Činnost centra spadá do tří kategorií:

A Creatives Clinic, která je k dispozici všem osobám jako konzultační, zdravotní a psychiatrická klinika.

The Arts School, která umožňuje dětem a mládeži obou pohlaví (včetně etnických menšin) výuku v oblasti hudby a výtvarného umění. Zvláštní důraz je kladen na hudební a dramatické umění. Dalším odvětvím jsou informační technologie, sekretářské práce, anglický jazyk, reklama nebo kaligrafie. Centrum má sbírku hudebních nástrojů.

A Literary Salon, který pořádá týdenní kulturní aktivity pro jemenskou mládež, jako jsou koncerty a debaty o otázkách týkajících se lidských práv a hodnot.

Yemeni Centre Of Musical Heritage - je nedávno založená instituce, která vede archiv tradiční jemenské hudby, založený v roce 1998 s podporou UNESCO a japonské vlády. Jejím ředitelem je Jaber Alí Ahmed, významný hráč a učitel loutny. Současným projektem je zachování tzv. Sana'a písní a jejich doprovodných nástrojů (oud, turbo, sahn a qanbous) a šíření poznatků o tom, jak se správně mají interpretovat. Sana'a píseň je tradiční městský žánr a jeden z hlavních druhů jemenské hudby.

Military Institute Of Music - institut se zabývá vojenskými ceremoniálními akcemi a účastní se civilních hudebních a tanečních představení, zejména při národních svátcích. Součástí je též hudební výuka mladých mužů, aby byli připraveni hrát při významných státních příležitostech.

Informace o uvedených institucích musí být považovány za prozatímní. Vzhledem k politické situaci v Jemenu není jasné, zda instituce stále nabízejí své programy nebo zda stále existují.

Nejdůležitějším uměleckým odvětvím v Jemenu je divadelní umění. Divadlo se v Jemenu provádí od počátku dvacátého století. Představení se konají v kulturních centrech, na univerzitách, ve školách, jazykových ústavech nebo ve veřejných parcích a náměstích. V průběhu minulého století bylo provedeno nejméně 500 titulů všeho druhu, z nichž asi 370 bylo od jemenských autorů. Podle jemenského divadelního historika Sa'ida Aulaqiho byl první hrou, veřejně provedenou jemenskými herci Shakespearův Julius Caesar v arabském překladu, která se konala v roce 1910 ve městě Aden. Shakespeare se ukázal jako velmi populární autor u jemenských diváků. Po celá desetiletí se prováděly hry jako Romeo a Julie, Hamlet, Benátský obchodník a Othello. Jemenští dramatikové a herci také psali vlastní texty a hry. Některé z těchto her se snažily kritizovat britské okupační síly v Adenu a okolí a vyzývat k nezávislosti. Jiné byly politicko-romantické komedie, nebo dramatizace základních událostí v islámských dějinách. První celovečerní komedie provedená v jemenském dialektu, Tarfisha

a Shorban z Masrura Mabruka, se konala v roce 1941. Představení v raných desetiletích 20. století se často odehrávala na veřejných prostranstvích nebo ve školách, neboť žádná divadla sama o sobě neexistovala. V této době směli vystupovat jen muži a ti se tak museli popasovat i s interpretací ženských postav. Tato praxe zůstala až do roku 1956, kdy se Nabiha Azim jako první jemenská žena objevila na jevišti. Důležité je také poznamenat, že v první polovině 20. století se téměř všechna představení konala na jihu Jemenu, zejména v Adenu. Vlády Jemenské arabské republiky a Jemenské lidově demokratické republiky (Severní a Jižní Jemen) projevily zájem o divadlo založením Národního divadelního institutu a podporou divadelních festivalů. V 80. letech čelila jemenská divadelní scéna novým výzvám v důsledku hospodářských a politických otřesů. Ty neustály ani v průběhu 90. let, ale divadlo však pokračovalo, a to jak samostatně, tak pod záštitou vlády, která v devadesátých letech sponzorovala významné divadelní festivaly, které představily práci divadelních skupin z každé z provincií Jemenu. 21. století přineslo Jemenu novou éru, divadelní scéna znovu oživla díky zahraničním velvyslanectvím, místních organizací a dalším institucím sponzorující divadelní inscenace. Stále ale musí vyvíjet obrovskou snahu o své zachování. Nejvýznamnějšími herci a režiséry Jemenu jsou Amr Jamal a herecká skupina Khalij Aden, Amin Hazaber nebo Nargis Abbad.

2.10 Omán

Sultanát Omán leží v jihovýchodní části Arabského poloostrova na pobřeží Arabského moře a Ománského zálivu. Rozlohou se řadí mezi menší státy a má 3 miliony obyvatel, převážně Arabů, mezi kterými jsou přistěhovalci z Bangladéše, Indie, Pákistánu a Afriky. Obyvatelé jsou převážně islámského vyznání, tzv. ibádíjové[15] a hinduisté. Úředním jazykem je arabština a velmi uznávanou je též angličtina. Pro Omán je základem těžba a ropy a její rafinace. Hlavním městem je Maskat s přibližně 1,2 milionu obyvatel a je zároveň největším městem Ománu. Nachází se zde velkolepé stavby, mezi které patří i operní dům Royal Opera House Muscat nebo Palác sultána Kábuse Al-Alam. První známky civilizace se zde objevily před 5 000 lety, kdy se území dnešního Ománu nazývalo Majan, Mezoun nebo Magan. Od roku 1856 do 70. let 20. století

[15] Ibádíja je větev islámu odlišná od sunnitské a šíitské. Nejpočetnější skupina vyznavačů ibádíji je v Ománu a Zanzibaru.

existovaly na tomto území státní útvary Sultanát Maskat a Imamát Omán. Objev ropy na tomto území vyvolal spory mezi těmito územími. V roce 1976 byla území sloučena za přítomnosti Velké Británie a dnes nese název Sultanát Omán.

2.10.1 Hudební vzdělávání

V Maskatu má většina škol, místních i mezinárodních, hudební výuku začleněnou do učebních osnov, ale zdokonalovat dovednosti dítěte na profesionální úrovni nebo dát starším dětem a dospělým příležitost učit se hrát na hudební nástroj nebo zpívat, lze jen v několika vzdělávacích centrech, které nabízejí správné hudební studium. Většina těchto center má za cíl připravit studenty na zkoušky na světové úrovni a nabídnout komplexní a systematické učební osnovy. Mnozí také nabízejí kurzy dalšího vzdělávání pro dospělé a úvodní třídy pro ty, kteří chtějí poprvé hrát na hudební nástroje nebo zpívat bez ohledu na věk či rasu.

Sultan Qaboos University - je vysoká škola založena v roce 1986. Univerzita má celkem 9 fakult včetně fakulty Arts and Social Sciences, která byla založena v roce 1987, kde se hudba vyučuje na Katedře hudby a hudební vědy. Oddělení nabízí bakalářský titul v oboru západní i arabské hudby, kompozice, muzikologie, etnomuzikologie a hudební výchovy. Vedle hlavních studií v oblasti hudby a hudební vědy se katedra snaží produkovat kvalifikované učitele, kteří jsou technicky i akademicky schopni vyučovat hudbu ve veřejných školách. K dispozici je i kurz tvorby a údržby nástrojů.

Talentz Music Institute - činnost institutu byla zahájena v roce 2002 s cílem nabídnout hudební vzdělání světové úrovně v Maskatu. Studenti jsou připraveni na mezinárodně uznávané zkoušky nabízené společností ABRSM & Trinity College v Londýně. Lekce většinou trvají hodinu a půl s maximálně čtyřmi studenty. Kurzy jsou dostupné pro kytaru (klasickou a popovou), klavír, klávesy a housle. Kurzů se mohou zúčastnit jak začátečníci, tak pokročilí a věk přitom nehraje roli. Poplatky jsou 20-38 OMR měsíčně.

Jitterbugs - unikátní koncept vytvořený za účelem představení hudby novorozencům a dětem do dvou let věku. Středisko vyučuje dětské rýmy a písně zábavným a interaktivním způsobem. Lekce se konají jednou týdně po dobu pěti týdnů. Poplatek činí 20 OMR.

The Music Palace - institut má za cíl poskytnout komplexní studium hudebních nástrojů jako jsou klavír, housle a kytara. Studium je vhodné pro všechny věkové kategorie od začátečníků pro pokročilé a splňuje podmínky Trinity. Poplatek je od 15-20 OMR.

Melody Music Institute - byl založen v roce 1993 a nabízí kurzy klavíru, kláves, houslí, kytary, bicích, flétny a zpěvu. Součástí jsou také některé arabské nástroje. Centrum připravuje studenty na ABRSM zkoušku. Kurzy jsou určeny pro všechny věkové skupiny. Poplatky se pohybují od 25-35 OMR

Harmony Music And Art Training Centre - jeden z předních hudebních center v Ománu. Nabízí profesionální hudební lekce. Lze zde studovat kytaru, housle, klavír, klávesy, harmoniku, bicí, zpěv a vybrané arabské nástroje. Je vhodné pro začátečníky i pokročilé. Poplatky se pohybují od 20-36 OMR.

Classic Music And Art Institute - sídlí v srdci Qurumu[16] a poskytuje formální výuku hudebních nástrojů jako jsou klavír, zpěv (rock, pop a klasický zpěv), klasická elektrická a basová kytara, ukulele, saxofon, klarinet a bicí. Součástí institutu je také kreativní hudební vzdělávací program pro děti od 1 do 6 let. Poplatky jsou od 9 OMR.

Kalabhavan - viz Institute Kalabhavan. Institut působí také v Ománu, Maskatu a má zde několik poboček.

British School Oman - je škola určena především pro děti cizinců zdržujících se v Ománu. Na škole se lze také věnovat hudbě i tanci.

2.10.2 Kulturní centra

Royal Opera House Muscat (ROHM) - je přední umělecká a kulturní organizace nacházející se v hlavním městě Maskatu. Vládce Ománu, sultán Qaboos bin Said Al Said byl vždy fanouškem klasické hudby a umění. V roce 2001 sultán objednal stavbu operního domu. Původně se nazýval House of Musical Arts, nakonec ho ale pojmenoval Royal Opera House Muscat (ROHM).

[16] Předměstí Ománu

Tato operní budova, kterou postavil Carillion Alawi, byla jako první na světě vybavena multimediálním interaktivním systémem sedadel. Budova byla oficiálně otevřena 12. října 2011 a na zahájení zazněla opera Turandot, řízena španělským tenoristou Plácidem Domingem. Královská opera odráží jedinečnou současnou ománskou architekturu a má kapacitu 1 100 návštěvníků. Operní komplex se skládá z divadla, zahrad, obchodů, luxusních restaurací a uměleckého centra pro hudební, divadelní a operní produkci. Snahou centra je obohatit život různými kulturními a vzdělávacími programy. Royal Opera House Muscat ročně hostí desítky orchestrů, souborů a sólistů z celého světa. Do Ománu byli pozváni například Andrea Bocelli, Renée Fleming, violoncellista Yo Yo Ma a další. V březnu 2013 vystoupila v Maskatu indická houslistka L. Subramanyamová s Royal Oman Symphony Orchestra a označila ho za jediný orchestr na Blízkém východě složený výhradně z hudebníků z regionu. Pravidelně Omán také navštěvuje Český národní symfonický orchestr, PKF-Prague Philharmonia, Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK i čeští sólisté, například Jiří Vodička a další. Výjimkou nejsou ani popoví umělci z arabských i západních zemí. Mimo klasickou hudbu se zde také konají představení nejrůznějších muzikálů, show, baletní a taneční představení. Ceny vstupenek se pohybují od 3 do 71 OMR v závislosti na druhu představení a typu vstupenky. Institut nabízí mimo živé umění také edukativní programy pro děti a hostí nejrůznější workshopy a konference.

Muscat Cultural Centre - je nově vznikající městské centrum rozpínající se na rozloze téměř 70 km^2. Součástí je Ománské národní divadlo, Národní archiv a Národní knihovna. Komplex se nachází mezi mořem a horami, jako oáza tvořená palmami a minerálními sloupy. Návštěvníci tak mají pocit chladného prostředí. Kulturní centrum je pokryto baldachýnem, který se na západní straně ohýbá. Baldachýn, který filtruje sluneční svit, je odkazem na ománskou architekturu. Součástí centra je již zmíněné Ománské národní divadlo, které má kapacitu 1 000 posluchačů, pětipatrová Národní knihovna a Národní archiv částečně otevřený veřejnosti, dále se zde nachází výstavní centrum, kulturní centrum a kino. Budova představuje ambiciózní projekt, kde se minulost a současnost harmonicky doplňují. Stavba by měla být dokončena v roce 2018.

Royal Oman Symphony Orchestra (ROSO) - byl založen v roce 1985 sultánem Qaboosem pod záštitou Ománské královské gardy. Jak již bylo

zmíněno, sultán je milovníkem klasické hudby, a to zejména Mozartovy. Projekt byl od samého počátku jedinečný, protože na rozdíl od ostatních blízkovýchodních orchestrů jsou zde zaměstnáni pouze občané Ománu. Nicméně v roce 1985 nebyl v zemi nikdo, kdo uměl hrát na klasické hudební nástroje. Takže prvním krokem bylo hledat hudebně talentované děti po celé zemi. Královská garda Ománu navštívila mnoho měst a vesnic a vybírala nadané děti. Jejich rodiny, a i oni samotní, nikdy neslyšeli pojem klasická hudba nebo symfonický orchestr. Vybraným dětem bylo nakonec dovoleno, aby se kromě školní docházky věnovaly i hudebnímu nástroji v internátní škole. Po dokončení školy nebyli mladí talentovaní hudebníci posíláni do dalších studií v Evropě ani v Americe, ale studovali ve své zemi pod vedením vysoce kvalifikovaných učitelů ze západního světa. Cílem bylo zabránit hudebníkům, aby trávili své mládí v zahraničí, a tak ztráceli kontakt s vlastní kulturou. První koncert se uskutečnil v roce 1987 a první veřejný koncert 5. července 1988. Zpočátku byli všichni hráči pouze mužského pohlaví, ale v listopadu 1988 se poprvé připojily i ženy. Během následujících let se ROSO značně rozrostl. Nyní každoročně pořádá řadu veřejných koncertů. Tyto události přinášejí do Ománu klasická mistrovská díla, často poprvé, stejně jako významné mezinárodní sólisty a dirigenty. ROSO také přispívá k mnoha kulturním, obchodním a diplomatickým událostem. ROSO již vystoupil v mnoha zemích Evropy i Blízkého východu. 10. srpna v roce 2007 také vystoupil v Berlíně. Tento den se stal nezapomenutelným pro hudebníky i publikum. Koncertní sál v Berlíně byl vyprodaný a koncert byl vysílán živě. Když se orchestr posadil, publikum poprvé vidělo hudebníky v kostýmech Omani, jasně zelené šaty, červené šátky a zlaté čelenky[17]. Na závěr čekal orchestr dlouhý desetiminutový potlesk ve stoje. Dodnes v orchestru hraje velký počet členů, kteří stáli u zrodu orchestru. Příběh ROSO je důkazem toho, že i v zemi, kde neexistuje tradice klasické hudby, lze vybudovat orchestr složený pouze z vlastních občanů. V roce 2003 sultán zahájil nábor studentů pro orchestrální školu. V současné době je zde okolo 70 studentů a očekává se, že toto číslo v nadcházejících letech poroste.

[17] Dresscode určený pro hráče v Royal Oman Symphony Orchestra, který odráží národní barvy.

2.11 Spojené arabské emiráty

Spojené arabské emiráty jsou federací sedmi konstitutivních emirátů, které se rozkládají ve východní části Arabského poloostrova na pobřeží Perského zálivu. Emiráty tvoří Abu Dhabí, Adžmán, Dubaj, Fudžajra, Rás al-Chajma, Umm al-Kuvajn a Šardžá. První zmínky o tomto území jsou známy již 7000 let před naším letopočtem. V průběhu historie se vedly četné boje o toto území. Nakonec ho ovládli Britové, kteří bojovali s pirátstvím, proto se zemi někdy říká Pirátské pobřeží. Po nalezení ropy se o území zajímala i Francie. Všechny emiráty jsou absolutní monarchie, pouze Abú Dhabí má ústavu. Jedná se o menší zemi s celkovým počtem obyvatel okolo 9 milionů. Občané státu však tvoří cca jen 20 procent obyvatelstva, ti jsou převážně sunitští muslimové. Zbytek jsou přistěhovalci z Indie, Pákistánu, Filipín a Egypta. Tím se do země dostala další náboženství, převážně hinduismus a křesťanství. Úředním jazykem je arabština, ale vzhledem k množství přistěhovalců se stala druhým hlavním jazykem také angličtina. Lidé většinou žijí na pobřeží, a to převážně ve městech Dubaj a Abú Dhabí. Dnešní Spojené arabské emiráty těží především z vývozu ropy, a tím se neustále zlepšuje kvalita života. Školství je pro občany emirátů bezplatné. V hlavním městě Abú Dhabí, nebo také Abú Zabí, se nachází sídlo prezidenta emirátů. Dalším důležitým městem je Dubaj, kde se nachází nejvyšší budova světa Burdž Chalífa (překl. Chalífova věž), dále nejvyšší hotel světa ve tvaru plachetnice Burdž al-Arab. Ohromující je také umělé souostroví The World, složené ze 300 ostrovů uspořádaných do tvaru všech světových kontinentů.

2.11.1 Hudební vzdělávání

Nejvíce obyvatel žije převážně v Abu Dhabí a Dubaji, a tak i veškeré hudební školy a kulturní instituce se nachází v těchto dvou městech, převážně v Dubaji. Všechny jsou zpravidla soukromé a školné se velmi liší. V zemi existují desítky hudebních škol. Zde jsou uvedeny ty nejvýznamnější.

The National Conservatory Dubai - konzervatoř byla otevřena v roce 2009. Vyučuje se zde především klasická hudba. Lekce probíhají jak individuálně, tak skupinově, vše v souladu s mezinárodně uznávaným učebním plánem, který studentům nabízí hru na housle, violu, violoncello, klavír, flétnu a lekce hudební teorie. Na škole vyučují zkušení profesoři, kteří jsou také výkonnými umělci.

Dubai College U.A.E. - na této univerzitě lze studovat několik oborů jako je ekonomie, business, IT, biologie, islámská studia atd., včetně hudebního. Výuku instrumentálních oborů a zpěvu zde studuje přibližně 270 studentů. V průběhu týdne se koná více než 30 mimoškolních aktivit, které poskytují příležitosti hrát buď v jednom z mnoha různých ansámblů, souborů a orchestrů, nebo zpívat v jednom z vynikajících sborů.

ADNOC Schools - soukromá škola založena v roce 2008 Národní ropnou společností ADNOC za účelem vzdělávat ty nejtalentovanější děti a vychovat z nich úspěšné jedince na vysokých pozicích. Nabízí komplexní učební plán. Škola nabízí studium jak základní školy, tak střední a také přípravu na vysokou školu. Pod hlavičkou této instituce se lze také hudebně vzdělávat. Nabízí se hra na housle, violoncello, bicí, tanec, zpěv, kytara a také souborová hra. Ceny se pohybují okolo 120 AED za 3 měsíce.

ALDAR Academies - škola, která se řadí mezi největší a nejvýznamnější poskytovatele vzdělání. Pod institut spadá celkem 11 pracovišť. Z toho jedno se věnuje hudbě, kde je možné studovat téměř všechny hudební nástroje a teorii, zpěv a také tanec a orchestrální hru.

AMITY - mezinárodní škola v Abú Dhabí patří k těm, které poskytují komplexní vzdělání, včetně hudebního. Jejími učiteli jsou převážně Britové. Škola nabízí hru na smyčcové i dechové nástroje, bicí a kytaru. Za tři měsíce činí školné cca 1 300 AED.

Brighton College Abu Dhabi - škola, nacházející se v Abú Dhabí, nabízí svým žákům skvělé studijní prostředí a profesionální přístup. V současné době vzdělává 1 800 dětí ve věku 3 až 18 let. Jedná se o sesterskou školu Brighton College ve Velké Británii. V září roku 2018 bude otevřena další škola v Dubaji Brighton College Dubai. Institut se může pochlubit nejmodernějšími zařízeními a stává se tak jednou z nejvýznamnějších škol na Blízkém východě. V institutu se lze vzdělávat i hudebně. Žáci se mohou specializovat na umění, včetně hudby. Lze zde studovat smyčcové i dechové nástroje, bicí, kytaru, hudební teorii, tanec, zpěv i souborovou hru. K dispozici je zde divadlo s celkem 600 místy,

nahrávací studio, taneční studio a další prostory potřebné pro výuku. Cena se pohybuje okolo 160 AED za tři měsíce.

The British International School Abu Dhabi - škola velmi podobná Brighton College Abu Dhabi. Nabízí výuku pro děti od 3 do 18 let. I zde je nabízena výuka hudby. Cena se pohybuje okolo 1420 EAD za tři měsíce.

Repton Schools Abu Dhabi - škola byla oficiálně otevřena v září roku 2017. Institut je další sesterskou školou britského konceptu. Jedná se opět o komplexní studijní program. Zatím se zde mohou vzdělávat děti ve věku od 3 do 13 let. Součástí školy je mimo jiné také koncertní sál a umělecké centrum.

International Music Institute - škola byla založena v roce 1994 s cílem podporovat hudební vzdělání. Součástí institutu je Juli Music Institute a Musical Art Institute. Jsou zde nabízeny lekce pod vedením profesionálů. Nabízena je výuka na klavír, smyčcové nástroje, dechové nástroje a bicí. Studentům se zde dostává individuálních lekcí a skupinových kurzů. Přihlásit se mohou zájemci všech věkových kategorií a různých úrovní. Škola nabízí složení ABRSM certifikátu dvakrát ročně. Součástí institutu jsou lekce pro děti předškolního věku, dále lekce tance, který zahrnuje nejrůznější styly a také prodej i pronájem nástrojů včetně jejich oprav. Institut se může pyšnit i knihovnou, která nabízí široký výběr hudebnin. Institut spolupracuje s Oxford University Press, Music Sales Company, Faber Music Limited a mnoho dalších. Ceny lekcí se pohybují okolo 2 600 AED za tři měsíce.

Dubai Music School - institut byl založen v roce 1980 popovou hvězdou Glennem Perrym. Škola je otevřena pro začátečníky i profesionály. Nabízí se zde výuka kytary, klavíru i kláves, bicích, houslí a zpěvu. Jednotlivé lekce trvají 1 hodinu a konají se dvakrát týdně. Poplatek se pohybuje od 250 do 400 AED za jeden měsíc v závislosti na daném kurzu.

Elite Music Institute - institut byl založen v roce 2006 klavíristkou Marinou Zamfir. Od té doby institut vychovává ročně téměř 150 studentů ve věku od 4 do 16 let. Nabízeny jsou zde kurzy houslí, klavíru, kytary, ale také zpěvu a souborové hry. Studenti mohou své schopnosti předvést na nejrůznějších koncertech a představeních, včetně soutěží. Institut se může pyšnit tím, že jejich

studenti jsouna tak vysoké úrovni, že mohou sólově vystoupit s profesionálním orchestrem.

Melodica Music & Dance Institute - institut založený arabskou popovou hvězdou Afshinem. Nabízí výuku hry na housle, klavír, kytaru, flétnu, ukulele, saxofon, bicí, pěvecké a taneční kurzy a také výuku hry na orientální nástroje. Melodica Music & Dance Institute je jedno z nejvýznamnějších vzdělávacích center v Dubaji. Za své existence již uspořádalo více než 500 koncertů i mimo Spojené arabské emiráty. Institut je přístupný jak pro děti, dospělé, tak i pro profesionály. Studenti mohou také vykonat ABRSM a TRINITY & RAD Ballet zkoušku.

The Music Chamber - hudební škola, sídlící v Dubaji, vznikla v roce 2003. Nabízí výuku hry na smyčcové nástroje, kytaru, klarinet, saxofon, zpěv, bicí, hudební teorii a hru v souborech. Studenti pravidelně vystupují na koncertech jak interních, tak veřejných. V institutu působí celkem 14 lektorů z různých zemí světa. Na závěr je zájemcům umožněno složení zkoušky ABRSM.

Brooklyn Melodies Music Center - institut nabízí lekce houslí, kytary klavíru, bicích, zpěvu a tance pro všechny věkové kategorie. Škola se nachází v Dubaji a má celkem devět pracovišť.

Ocean Kids Academy - centrum vzniklo v roce 1989 a nabízí kurzy tance, hudebního a výtvarného umění a také bojového umění. Nachází se v Dubaji a má dvě pracoviště. Ceny se pohybují okolo 850 AED za půl roku.

Buddy's Institute - institut je komunitou pedagogů, kteří se snaží v Dubaji zpřístupnit hudbu dětem i dospělým. Jejich posláním je vzdělávat lidi v oblasti divadelních umění a budovat nové publikum. Centrum nabízí kurzy houslí, klavíru, kytary a zpěvu. Součástí je také obchod s hudebními nástroji. Další platformou jsou kurzy matematicky, logického myšlení atd.

Music Hub - je v této oblasti známý hudební institut, jehož hlavním cílem je poskytovat studentům v Abú Dhabí kvalitní výuku hudby. Vzdělání je zde nabízeno pro všechny věkové kategorie ať už začátečníky, středně pokročilé nebo pokročilé. Nabízeny jsou soukromé a skupinové lekce klavíru, houslí, flétny,

kytary, dřevěnách i žesťových nástrojů a bicích. Kromě toho se zde vyučuje také teorie a skladba. Všechny lekce probíhají v souladu s mezinárodně uznávaným učebním plánem. Ceny lekcí se pohybují okolo 150 AED za každou lekci.

Symphony Music Learning Center - škola se nachází v Dubaji a nabízí kurzy klavíru, kláves, kytary, bicích, houslí, zpěvu, hudební teorie a nahrávání. Kurzy jsou pro všechny zájemce. Součástí je také obchod s hudebními nástroji. Škola nabízí mimo jiné složení zkoušek ABRSM a Trinity.

Kalabhavan Music & Art School - škola, která má již na Blízkém východě tradici. Nachází se v Šardžá a jedná se o jedinou školu sídlící jinde než v Dubaji nebo Abú Dhabí. Nabízí stejný koncept jako v ostatních státech.

Philharmonic Music Center - centrum se nachází v Dubaji. Jeho zakladatelé mají léta zkušeností s vyučováním v Iránu i mimo něj a považovali za nezbytné zřídit takové centrum v Dubaji. Centrum se dodnes pyšní více než 1 200 absolventy v různých oblastech hudby. Svým studentům nabízí diplom G. Lettimi Conservatory v Itálii. Studovat lze zde mimo klasickou hudbu také digitální hudbu a její zpracování.

2.11.2 Kulturní centra

Arabian Youth Orchestra (AYO) - členové orchestru jsou mladí talentovaní hudebníci z Blízkého východu. Cílem AYO je poskytnout studentům možnost vyzkoušet si obtížnější orchestrální repertoár. Orchestr sídlí na Dubajské univerzitě. Hráči v orchestru jsou zpravidla mladiství do 18 let. Poplatek činí 2 100 AED za sezónu.

Emirates Community Symphonic Orchestra (ECSO) - nezisková organizace se sídlem v Dubaji. Byla založena hudebníkem a zároveň pilotem pocházejícím z Francie Fabricem Deniauem. Cílem tohoto symfonického orchestru je shromáždit, inspirovat a zapojit talentované hudebníky žijící ve Spojených arabských emirátech. V současné době orchestr čítá více než 40 aktivních hudebníků. Díky ECSO se jim naskytuje příležitost provádět klasickou hudbu na vysoké úrovni. Zkoušky orchestru probíhají každé pondělí večer v hudební instituci The Music Chamber a jsou přístupné veřejnosti.

Ovidio Chamber Orchestra - zakladatel Ovidio de Ferrari se narodil do rodiny hudebníků. Sám se později stal vynikajícím hudebníkem. V Dubaji založil svou vlastní hudební školu a byl jmenován dirigentem Dubajského komorního orchestru (2005-2006). V současné době pokračuje v umělecké práci a vystupuje s vlastním komorním orchestrem, který se skládá z 25 profesionálních hudebníků různých národností.

National Symphony Orchestra (NSO) - orchestr byl založen v roce 2011 Janet Hassoumeh. Cílem orchestru je obohatit a inspirovat ostatní prostřednictvím série klasických a moderních koncertů, které každoročně představují hostující umělce z Emirátů a zahraniční hostující umělce s bydlištěm v SAE. Orchestr organizuje i koncerty komorní hudby, soutěž mladých umělců a několik vzdělávacích programů pro všechny věkové kategorie zájemců. Koncerty NSO již navštívilo více než 40 000 lidí. Mezi ty nejprestižnější patří Video Games Live, Frozen in Concert a zahájení koncertu Cinema World Tour, vystoupení na zahajovacím ceremoniálu Světového poháru v Dubaji v roce 2014 a představení BBC Blue Planet in Concert Live na Volvo Ocean Race, které se konalo v Abú Dhabí. NSO se skládá z více než 100 profesionálních hudebníků 20 různých národností, kteří žijí ve Spojených arabských emirátech. Repertoár je především klasická hudba, ale také arabská, filmová i jazzová hudba. Hudebníci NSO, prostřednictvím NSO's Music Agency, jsou často vyzváni, aby hráli v menších souborech na firemních, vládních a soukromých akcích, včetně koncertů v nemocnicích, charitativních akcích a podobně. Hudebním ředitelem a dirigentem je Andrew Berryman. Orchestr je financovaný jak ze vstupného, tak ze sponzorských darů. Vstupné se pohybuje okolo 150-350 AED.

Emirates Youth Symphony Orchestra (EYSO) - symfonický orchestr byl založen v roce 1994 dirigentem a houslistou Riadem Kudsim. Byl prvním svého druhu ve Spojených arabských emirátech, který nejdříve navštěvovalo dvanáct studentů a v roce 1998 se počet zvýšil na téměř padesát, složených z více než třicet národností žijících ve Spojených arabských emirátech. EYSO začal postupně hrát významnou roli v rozvoji hudební kultury v Dubaji. Od roku 2000 je EYSO zván na mezinárodní hudební festivaly a další akce klasické hudby ve Spojených arabských emirátech. V průběhu let se repertoár EYSO vyvíjel od jednoduchých smyčcových orchestrálních skladeb až po komplexní symfonický repertoár.

Dubai Opera - operní dům je mistrovským dílem moderního designu a stylovou poctou dubajské námořní historii. Výjimečný design budovy je prací architekta Januse Rostocka. Flexibilita budovy umožňuje provozovat širokou škálu akcí jako jsou operní představení, balet, symfonické koncerty, módní přehlídky, konference a další. Dubai Opera se může pochlubit množstvím prostor a míst, včetně velkolepé střešní restaurace s výhledem na dubajské tančící fontány a nejvyšší budovu světa Burdž Chalífa.

2.12 Katar

Stát Katar je poloostrovní země nacházející se v jihozápadní části Perského zálivu. Patří mezi nejmenší státy a zároveň nese status nejbohatší země na světě. Katar má dobře rozvinutý ropný průmysl, který představuje 70 procent jeho vládních příjmů. Hlavním městem je Dauhá, ve které žije více než polovina obyvatel Kataru. Ve městě se nachází Katarská univerzita a Katarské národní muzeum. Druhým nejdůležitějším městem je Umm Sajd, které leží na východním pobřeží. Občané Kataru mají zajištěnou bezplatnou zdravotní péči, školní vzdělání a neplatí daň z příjmu. Obyvatelé jsou ze 40 procent Arabové a pouze polovina z nich jsou katarští občané. Většinu obyvatelstva tvoří přistěhovalci z Pákistánu, Indie nebo Íránu. Celkový počet populace je cca 2,1 milionů. 93 procent jsou muslimové, převážně sunnité. Zbytek tvoří křesťané a hinduisté. Zemi vládne emír, který má hlavní moc. Úředním jazykem je arabština, ale stejně jako v dalších zemích má angličtina značné zastoupení. Katar je domovskou zemí televizní stanice Al-Džazíra.[18]

2.12.1 Hudební vzdělávání

Většina soukromých hudebních škol nabízí výuku převážně v angličtině, a tím se jejich studentům naskytuje příležitost zdokonalovat se v tomto jazyce. Některé školy uvádí na svých stránkách i cenu školného, jiné bohužel ne. Školy a instituty si především kladou za cíl poskytnout vzdělání všem bez rozdílů. Nehledí se tedy na věk, pohaví, národnosti či náboženství.

[18] Arabská televizní stanice, která byla založena v roce 1996, vysílající v několika jazycích. Televize je však často kritizována za svůj nezávislý postoj ke světové politice.

Kalabhavan Qatar - viz. Insitute Kalabhavan. V Kataru působí již 35 let a nabízí kurzy bicích, kytary, klavíru i kláves, houslí, tance, ale také výtvarného umění, to vše v kombinaci arabského i západního umění.

Qatar Music Academy (QMA) - Katarská hudební akademie byla otevřena v lednu 2011. Nachází se v srdci Katara Cultural Village v hlavním městě Dauhá a je vybavena nejmodernějším zařízením. Na akademii vyučují lektoři světového významu a vedou studenty k sólové i souborové hře. Je členem Katarské nadace pro vzdělávání, vědu a rozvoj komunity. Škola si dává za cíl vychovat umělce na vysoké úrovni. Kombinuje arabské tradice se západní klasikou a snaží se o její propojení a harmonii. Klasickou hudbu zde vyučuje přes 20 lektorů převážně ze zahraničí a arabskou hudbu vyučují celkem 4 lektoři. Mezi lektory jsou také členové Katarské filharmonie. Na škole lze studovat ve dvou kategoriích (Academic Music pro děti ve věku 5 až 17 let a Music for All, kterého se mohou zúčastnit zájemci všech věkových kategorií). Výuka probíhá v odpoledních hodinách na téměř všechny klasické hudební nástroje a mnoha arabských. Součástí jsou také nejrůznější soubory, orchestry, sbory apod. Poplatky za školné se pohybují od 125-250 QAR za jeden akademický rok.

International Centre For Music - hudební centrum vzniklo v roce 2000 a bylo první svého druhu v Kataru. Od roku 2005 je v plném rozkvětu a může se pyšnit renomovanými lektory pro hudbu, tanec i výtvarné umění. Kurzy jsou zde nabízeny pro zájemce všech věkových kategorií, kterým je nabízeno složení zkoušek ABRSM. Vyučuje se zde klavír, kytara, housle, flétna, zpěv, hudební teorie, balet, jazz a výtvarné umění.

IAID - veřejná Akademie tance, hudby a umění s mezinárodními vztahy, která poskytuje výuku všem věkovým skupinám. Institut působí v Kataru již 16 let a má přes tisíc studentů. Poskytuje kvalitní výuku tance, který zahrnuje balet, indické i moderní tance. Výuka hudby se soustředí i na hru na klasické nástroje a zpěv. Dalším odvětvím je výtvarné umění. Nachází se v hlavním městě Dauhá. Škola spolupracuje se západními univerzitami např. University of West London. Akademie se již zúčastnila mnoha významných akcí, festivalů, zahajovacích ceremoniálů atd.

AIMAC - akademie, která poskytuje vzdělání v oblasti hudby, umění a tance. Nabízí mnoho kurzů, které pomáhají studentům stát se profesionálními kvalifikovanými umělci. Škola nabízí výuku na strunné nástroje, zpěvu, tance, bicích a výtvarných umění.

Yamaha Music School – škola, která se zaměřuje na výuku hudby. Působí v Kataru, ale také ve Spojených arabských emirátech. Nabízí možnosti výuky hudby pro děti, dále kurzy hry na klavír a kurzy populární hudby.

Music Lounge - kulturní centrum, které má za cíl podporovat a rozvíjet umělecký talent a hudební vnímání dětí a nadšenců bez věkového omezení. Bylo založeno Stephanem Devassym (hudebníkem, umělcem a producentem hudby). Centrum nabízí kurzy klasické a moderní hudby klavíru a kláves, dále kurzy kytary a houslí, které nabízí jak klasický směr, tak populární i rockový. Dalším odvětvím je též hra na bicí nástroje a zpěv, zde se studenti většinou věnují popové a rockové hudbě. Centrum též nabízí kurzy výtvarného umění a tance, zahrnující jak americko-latinské, tak moderní i indické. Za zmínku také stojí jazykové kurzy, které dávají příležitost učit se jak angličtinu, tak arabštinu. Součástí tohoto kurzu jsou také komunikační dovednosti.

Music & Arts Atelier – institut, který se věnuje hudbě a umění, nabízí širokou škálu studia pro všechny věkové kategorie. Otevřen byl v září roku 2017. Výuka je zaměřena na tanec, kytaru, bicí, housle, klavír, hudební teorii, arabskou hudební teorii a některé arabské hudební nástroje.

Skills Development Centre (SDC) - je jedním z předních institutů v Kataru nabízejících specializované kurzy indického tance, klasické hudby, výtvarného umění a některých pohybových aktivit včetně kurzů vyšívání, práci s oděvem apod. Centrum bylo založeno v roce 2002. Díky nepřetržité práci a dobrým výsledkům se rozvinulo do předního uměleckého a kulturního centra v Kataru.

2.12.2 Kulturní centra

Katara Cultural Village – kulturní centrum je doslova obcí plnou kultury. Nachází se na východním pobřeží a bylo otevřené v roce 2010. Původní slovo Catara byl první a nejstarší název určený pro poloostrov Katar v geografických

a historických mapách, Claudia Ptolemaia z roku 150. Později, na počátku osmnáctého století n. l., se na francouzské mapě Arabského poloostrova, objevil název Katara namísto Catara, což dalo vzniknout současnému názvu státu a potažmo tohoto kulturního centra.

Centrum je strukturováno tak, aby odráželo národní tradice a vyhovovalo nárokům společnosti. Nachází se zde mimo jiné kulturní centrum Childhood Cultural Centre a Qatar Music Academy, která organizuje kulturní akce v Kataře. Dále Divadelní společnost (Theatre Society) a další. Součástí jsou obchody a restaurace včetně pláže a nabízeny jsou různé vodní sporty. Dominantou centra je velký otevřený víceúčelový amfiteátr. Komplex je sídlem Katarské filharmonie. Katara Cultural Village je největším a nejrozmanitějším kulturním projektem Kataru. Je to místo, kde se lidé mohou setkat s kulturou celého světa. Areál disponuje divadly, koncertními haly, výstavními galeriemi a špičkovým technickým zařízením. V souladu s cíli stanovenými Katarskou národní vizí 2030, slouží Katara jako opatrovník dědictví a tradic Kataru a snaží se šířit povědomí o významu každé kultury a civilizace. V centru se pravidelně konají koncerty nejrůznějších žánrů, mimo jiné také koncerty Katarské filharmonie.

Sheik Abdulla Bin Zaid Al Mahmoud Islamic Cultural Center – centrum, které bylo založeno za účelem prezentace krásy katarské národní kultury. Prostřednictvím nejrůznějších seminářů a výstav ukazuje ty nejdůležitější odvětví své kultury včetně hudby a její spojení s náboženstvím. Centrum nabízí veškeré aktivity v mnoha jazycích.

Qatar Social and Cultural Centre for the Blind – centrum se snaží o začlenění slepých a slabozrakých lidí do společnosti. Jejich cílem je přiblížit jim kulturu takovým způsobem, aby ji byli schopni vnímat. Postiženým lidem je nabízen servis v podobě dopravy do centra i zpět. Zde se pak mohou vzdělávat jak v technických oborech, tak i kulturních.

Childhood Cultural Center – dětské kulturní centrum bylo založeno v roce 2002 pod záštitou Sheikha Mozah Bint Nasser Al-Misnad. Centrum pečuje o rozvoj a kreativitu dětí. Je součástí kulturního centra Katara Cultural Village.

Qatar Philharmonic Orchestra - orchestr byl založen Šejkem Mozahem Bintem Nasser Al-Missnedem v roce 2007, který pozval Kurta Meistera, bývalého generálního ředitele Symfonického orchestru bavorského rozhlasu, aby vytvořil orchestr mezinárodních standardů. Po úspěšném založení byl v roce 2008 jmenován hudebním ředitelem egyptský dirigent Nader Abbassi a libanonský hudebník Marcel Khalife se stal uměleckým ředitelem a rezidenčním skladatelem. Orchestr čítá 101 hudebníků z evropských a arabských zemí. Filharmonie uspořádala 30. října 2008 svůj inaugurační koncert vedený Lorinem Maazelem. Repertoár orchestru zahrnuje západní klasickou a arabskou hudbu. Ročně uspořádá okolo 40 koncertů ve svém operním domě v Kataře. Orchestr cestuje i do zahraničí. Vystoupil na festivalu BBC Proms v roce 2014 v Royal Albert Hall v Londýně, navštívil sál Santa Cecilia v Římě, Kennedyho centrum ve Washingtonu, Teatro alla Scala v Miláně, Théâtre des Champs-Élysées v Paříži, Konzerthaus ve Vídni k 50. výročí OPEC a Syrskou operu v Damašku. Orchestr hraje největší díla klasické a arabské hudby. Cena vstupenek se pohybuje okolo 150-200 QAR.

2.13 Bahrajn

Bahrajnské království je stát skládající se z několika ostrovů. Nachází se v jižní části Perského zálivu. Svou rozlohou se řadí k nejmenším státům světa. Z Bahrajnu vede 25 km dlouhý most, který ho spojuje se Saúdskou Arábií. Hlavním příjmem je těžba a zpracování ropy, finančnictví (je důležitým finančním centrem Blízkého východu) a lov perel. Historie království sahá až do období 3000 let př. n. l. Nezávislost vyhlásil v roce 1971. V roce 1932 byla v Bahrajnu objevena ropa, byla to první země na arabské části Zálivu, kde byla ropa objevena. Bahrajn se tak těšil z výhod prodeje ropy jako první a rychle se zde rozvinulo zdravotnictví, školství a začala se zvedat životní úroveň obyvatel. V dnešní době jsou bohužel zásoby ropy velmi malé a těžba v zemi je tak spíše jen symbolická. To se pochopitelně odráží na současném stavu země. Na druhou stranu se ale země těší zájmu turistů. Už před mnoha lety král Bahrajnu prohlásil, že země je otevřena všem národnostem i kulturám. Bahrajňané tvoří 62 procent obyvatelstva země, z toho jsou z více než 80 % muslimové převážně šíité. Zbytek obyvatelstva tvoří křesťané a další náboženské menšiny. Jako v jedné z mála zemí se zde objevuje jedno procento nevěřících, což je pro tyto země velmi nezvyklé, neboť k ateismu se lidé většinou nehlásí a jsou takzvaní

sekulární věřící. Počet obyvatel má stoupající tendenci, což je následek zaměstnávání pracovní síly z jiných zemí, převážně z Indie a Íránu. Počet obyvatel Bahrajnu je cca 1,2 milionu. Úředním jazykem je arabština a velmi důležitá je také angličtina. Hlavním městem je Manáma, ve které žije asi čtvrtina populace.

2.13.1 Hudební vzdělávání

I přes to, že Bahrajn je malá země s velmi malým počtem obyvatel, i zde existují hudební vzdělávací instituce.

Bahrain Music Institute (BMI) - centrum pro výuku hudby, které přijímá zájemce všech věkových skupin. V institutu působí lektoři převážně z Velké Británie a USA. Institut byl založen bahrajnským skladatelem a dirigentem Dr. Mubarakem Najem Al-Najem v roce 2000. Nabízí výuku hry na klavír, kytaru, housle, flétnu, klarinet, saxofon, trumpetu, lesní roh, trombon, bicí, ale také na arabský oud. Poplatky se pohybují okolo od 40 do 140 BHD za jeden měsíc. Institut nabízí složení ABRSM zkoušky.

Harmony Music Center - nabízí lekce vybraných hudebních nástrojů a tance. Za jednu max. 60minutovou lekci je účtováno průměrně 15 BHD. Kurzy jsou otevřené pro děti od 4 do 18 let.

British School Bahrain - je institut, který nabízí lekce jak hudební, tak i sportovní. V hudbě se zde lze učit hře na nejrůznější nástroje a je otevřen dětem od útlého věku. Pro ty, kteří nedisponují hudebním nástrojem je umožněno zapůjčení nástrojů. Součástí je i hra v hudebních souborech a lekce hudební teorie. Dalším oborem je elektronická hudba a popová hudba. Ceny se pohybují okolo 100 BHD za zhruba 11 týdnů. Závěrem lze zde vykonat zkoušku ABRSM a Trinity.

Indian Institute For Performing Arts - institut zahájil svou činnost 6. ledna 2003. Je jednou z mála institucí svého druhu v celé oblasti Perského zálivu, která poskytuje lekce na vysokoškolské úrovni. Institut má několik oddělení a z toho jedno se zabývá západní klasickou hudbou.

2.13.2 Kulturní centra

Bahrain National Theater - Bahrajnské národní divadlo bylo otevřeno v listopadu 2012 pod záštitou krále Hamad bin Isa Al Khalifa. Od svého založení hostilo řadu zahraničních představení a nejvýznamnější světové umělce, například ruský Orchestr 21. století, legendárního skladatele Yanniho, Placida Dominga, Bolshoj Těatr či Mariinsky Ballet z Ruska. Divadlo je postaveno na ploše přibližně 12 000 m^2 s výhledem na moře. V blízkosti se nachází Národní muzeum. Kapacita divadla je 1 001 posluchačů. Toto číslo je symbolem arabských příběhů 1000 a jedna noc. Ty se staly i inspirací pro jedinečný architektonický návrh. Vedle svého hlavního hlediště má Bahrajnské národní divadlo kavárnu a venkovní halu s výhledem na jezero a malý sál pro 100 lidí. Bahrajnské národní divadlo je jedno z největších operních budov v arabském světě. Je považováno za obrovský úspěch dlouhodobého úsilí království obohatit a rozvíjet místní kulturu.

Mohammed Bin Faris Music Hall - na začátku minulého století bylo město Muharraq, ve kterém sídlí toto centrum, hlavním městem Bahrajnu a centrem hlavních veřejných a vládních projektů. Historie tohoto ostrova, jak je podrobně uvedeno v zachovaných dokumentech, vypráví o vůdčích a jedinečných osobách. Jednou z těchto osobností byl Shaikh Ebrahim bin Mohammed Al Khalifa, který působil v oblasti vzdělávání, kultury a společenských věd. Byl v kontaktu s předními osobnostmi kultury, filozofie a umění po celém světě. Na základě velkého zájmu bylo na popud tohoto muže postaveno centrum kultury a výzkumu. Od otevření v roce 2002 hostilo centrum více než 200 řečníků, filozofů, básníků a myslitelů. Vzhledem k tomu, že poptávka po kulturních aktivitách a potřeba zachování kromě Bahrajnského dědictví rostla, centrum se začalo rozšiřovat. Nyní se zde nachází také koncertní síň.

Isa Cultural Centre - je národní kulturní centrum, založené na královský popud v roce 2008. Cíl centra je poskytovat a shromažďovat knihy a publikace v různých oblastech znalostí a kultury, dále organizovat kulturní a vědecké aktivity a události a v neposlední řadě uchovávat arabské a islámské kulturní dědictví. Centrum je v podstatě knihovna, ale konají se zde i umělecké aktivity.

V Bahrajnu neexistuje žádné stálé hudební těleso, a tak veškeré koncerty a představení se konají ve spolupráci se zahraničními umělci a soubory. Za zmínku ale stojí těleso založené v roce 2010 **Bahrain String Quartet** a **Bahrain Chamber Orchestra**. Soubor čítá na 50 členů a je sestaven zejména z profesionálních zájemců o klasickou hudbu.

2.14 Írán

Íránská islámská republika původně nesla název Persie a později Árján neboli země Árjů. Země je součástí Perského zálivu a patří k největším zemím, kterým se tato práce věnuje. Je to také zároveň jediná země, která není arabská. Navzdory velkým rozdílům byla do práce zařazena, neboť leží na pomyslném konci Blízkého východu a světu nabídla a stále nabízí velké množství kvalitních interpretů klasické hudby, kteří působí zejména v cizině. Hlavním městem je Teherán. Jak již bylo zmíněno, země se původně nazývala Persie, a to dle dominantního etnika. Persie měla bohatou historii a ta se dodnes odráží v tváři Íránu. Země se může pyšnit vzácnými památkami v oblasti literatury, poezie i malířství. Velmi výrazným odvětvím je perské umění, architektura nebo mytologie. Neopomenutelná je i kinematografie. Z íránské dílny pochází světově známé filmy jako například film Božské děti (často také přeložen jako Botičky). Později, v 19. století, byl ovlivněn koloniálními mocnostmi, nejvíce Velkou Británií a Ruskem. Íránská islámská republika vznikla v roce 1979 po rozsáhlých protivládních demonstracích. Do ústavy byly vneseny teokratické prvky, což znamenalo pro sekulární modernizující se Írán obrat a byl tak uvržen pod vládu teokratů. Od roku 1997 započaly snahy o liberalizaci režimu pod vládou prezidenta Muhammada Chátamího. Podařilo se však docílit jen málo změn. Současná situace je stále komplikovaná, společnost si přeje svobodnou zemi, ale chybějí síly. V Íránu žije mnoho lidí odlišných kultur a náboženství. Nejpočetnější složkou obyvatel jsou Peršané. Většina obyvatel hovoří jedním z íránských jazyků, mezi které patří i perština, oficiální jazyk státu. Dalšími obyvateli jsou i Arabové, Kurdové nebo Turkmeni. Celkový počet obyvatel je 82 milionů a jsou to převážně šíitští muslimové. Největšími městy jsou Teherán, kde žije 8 milionů obyvatel, dále Mašhad, Isfahán nebo Tabríz.

2.14.1 Hudební vzdělávání

Íránská klasická hudba, známá jako musiqi-e sonnati (tradiční hudba) nebo musiqi-e assil (původní nebo autentická hudba), byla dvorní tradicí, která se rozšířila do veřejné sféry. Na počátku dvacátého století začaly vznikat univerzitní vzdělávací systémy. Íránská klasická hudba si udržovala nepřetržitě místo ve veřejných školách, nahrávání a živých představení kultury. Dnes je íránská klasická hudba běžně vysílána v televizi i rozhlase.

University of TEHRAN - je jednou z nejstarších a největších vysokých škol v Íránu. Škola zahájila své aktivity v listopadu 1939 pod jménem „Honarkadeh" (překl. umělecká škola). Hlavní pozornost byla zaměřena na tři oblasti - architekturu, malbu a plastiku. Nyní, 70 let po svém založení, se dále rozšířila na další oblasti, mezi které také patří dramatické umění a hudba. Vyučuje se zde hra na klasické hudební nástroje i íránské hudební nástroje, kompozice a etnomuzikologie. Oddělení dramatických umění se specializuje na herectví, divadlo, film, režii, loutkové divadlo a podobně. Ne pro všechny obory jsou ale nabízeny bakalářské i magisterské programy. Například obory hry na klasické hudební nástroje nabízejí pouze bakalářský program a hudební kompozice se vyučuje jen v magisterském stupni.

2.14.2 Kulturní centra

Vahdat Hall - nebo také Roudaki Hall - je operní dům v Teheránu. Je dědictvím prosperujícího a rozvíjejícího se období íránského uměleckého života. Nazván je podle Roudakiho, známého slepého perského básníka z 9. století. Operní dům byl v době své inaugurace jedním z nejlépe vybavených a moderních operních domů na světě. Po revoluci v roce 1979 byl novou vládou přejmenován na Vahdat Hall. Sál fungoval jako národní operní scéna. Komplex byl navržen architektem Eugenem Aftandilianem, ovlivněným Vídeňskou státní operou, a byl postaven během deseti let od roku 1957. Budova byla vybavena nejnovějšími technologiemi osvětlení, zvukových systémů, otáčivým a pohyblivým jevištěm. Hlavní scéna se skládá ze tří různých úrovní. Hlediště je pro 1 200 diváků a má dvě úrovně lóží a balkonů. Místo bylo kompletně elektronicky vybaveno společností Siemens Electronics. Hlavní opona má motiv Fénixu, který vychází z popela ve stylu perské miniatury. Těsně před dokončením nové operní budovy v Teheránu byl Nejad Ahmadzadeh, umělecký ředitel Íránské národní baletní

společnosti, poslán Ministerstvem kultury a umění do USA, aby navštívil tamější operní domy a studoval jejich správní, organizační a technickou strukturu. Po návratu byl jmenován manažerem otevírané opery a založil technickou, administrativní a uměleckou část Roudaki Hall. Stavba domu byla nakonec dokončena v roce 1967. V hale sídlil Symfonický orchestr Teheránu, Teheránský orchestr opery a Íránská národní baletní společnost. V době eskalace politických konfliktů v Íránu a revoluce v roce 1979 zastavila činnost operního domu a ten byl nakonec uzavřen v letech 1980-1987. Nový režim považoval sál za symbol světské kulturní agendy vlády Pahlaví. Všechny tři hudební instituce byly zrušeny a umělci propuštěni. Archiv operního domu, včetně kostýmů, videotéky, sbírek fotografií a vše ostatní, byly považovány za protiislámské a byly novou vládou zničeny. Po opětovném otevření byl štukovaný reliéf imperiálního znaku Pahlaví, který byl zobrazen na balkoně královské lóže v hledišti, nahrazen znakem Íránské islámské republiky. Odstraněny byly také umělecké práce, jako je velká olejomalba korunovace Pahlaví spolu s dalšími prvky připomínajícími monarchii. Asi 12 let dům hostil klasický repertoár baletu a opery, ačkoli oficiální archiv Roudakiho sálu nedisponuje žádnými záznamy o tomto období. Od revoluce v operním domě nepůsobí žádný trvalý soubor.

V Íránu se nachází celá řada komerčních divadel, jako je například divadlo Paliz Theater. O těchto institucích však nejsou k dispozici téměř žádné informace. Neexistují webové či facebookové stránky**.**

The Tehran Symphony Orchestra (TSO) - symfonický orchestr byl založený v roce 1933 a jedná se o nejstarší a největší symfonický orchestr v zemi. Založen byl Gholamhosseinem Minbashianem a v roce 1946 působil pod vedením Parvize Mahmouda. Po revoluci v roce 1979 mnozí hudebníci TSO emigrovali do Evropy a do USA. Současným dirigentem TSO je Shardad Rohani. Do této doby zažíval orchestr svou nejlepší dobu, kdy si těleso zvalo hudebníky světových jmen jakými byli Yehudi Menuhin nebo Isaac Stern. Po již zmíněné revoluci, kdy mnoho členů emigrovalo, zažíval orchestr špatné období, jehož výsledkem bylo jen pár koncertů v sezóně. Orchestr čelí krizi dodnes.

Iran's National Orchetstra (INO) - orchestr byl založen v roce 1998 pod vedením Farhada Fakhreddiniho. Byl tvořen hráči na perské tradiční nástroje, smyčcové a dechové nástroje. Během 14 let své historie se INO soustředil

na skladby perských skladatelů. Na zahajovacím koncertu v Roudakiho Velkém sále v Teheránu byly představeny kompozice těch nejvýznamnějších íránských skladatelů. Orchestr působil i mimo Írán, ve Švýcarsku a Kuvajtu. Bohužel na základě mnoha konfliktů a s tím spojené velké krizi byl orchestr v říjnu 2012 rozpuštěn. Oficiálním důvodem byly finanční problémy.

Iranian Orchestra for New Music - orchestr byl založen maestrem Alirezem Mashayekhim v roce 1995. Provádí díla, ve kterých jsou použité jak perské, tak klasické hudební nástroje. O orchestru je známo jen velmi málo, a to především z důvodu chybějící webové stránky a případných dalších stránek na sociálních sítích. Dohledat však lze informace o jeho nahrávací činnosti. Do dnešní doby natočil již několik CD.

Melal Orchestra - orchestr vznikl v roce 2007 na popud současného šéfdirigenta Peymana Soltaniho za účelem interpretace iránského hudebního dědictví. Tento orchestr byl také nazýván orchestrem Persepolis. V důsledku změn v politice a správě kulturního dědictví a její integraci s organizacemi cestovního ruchu, se v roce 2008 název orchestru změnil na Melal Orchestra a ve stejném roce započal svou činnost se 130 členy. Hlavním cílem orchestru je šířit empatii a vytvářet dobré vztahy napříč všemi kulturami. V tomto orchestru existuje více než 30 různých nástrojů. 15 íránských nástrojů, které hrají melodickou, rytmickou a doprovodnou roli a 15 klasických symfonických nástrojů. Kombinace těchto dvou druhů hudebních nástrojů vytváří jedinečný zvuk. Orchestr se snaží o zařazení děl klasické západní hudby a tím tak rozšiřuje svůj repertoár a působnost. Na svých koncertech už provedl díla světových skladatelů, jakými jsou B. Bartók, W. A. Mozart, E. Grieg, D. Šostakovič a skladatele etnických děl Íránu, jako Torbat-e Jam, Bushehr, Bakhtiyari, Azari a Lori.

Iran's Children Orchestra - orchestr byl založen, navzdory mnohým potížím, íránskou klavíristkou a dirigentkou Soodabeh Salemovou za účelem propagování dětské hudby. Orchestr působí ve městě Bam. V roce 2012 vzniklo CD, na kterém jsou zaznamenány stěžejní koncerty, které orchestr provedl.

2.15 Hudební časopisy & webové stránky na Blízkém východě

Není s podivem, že i Blízký východ, který žije kulturou, má své vlastní hudební časopisy a webové portály informující o hudebním dění.

Jedním z největších portálů informující i kulturním dění v zemích Perského zálivu je **www.gulfnews.com**, který obsahuje rubriku „Culture". Čtenáři se zde mohou dozvědět o nejnovějších připravovaných kulturních akcích a novinek z této oblasti. Věnuje se klasické hudbě, kde informuje o orchestrech Blízkého východu, ale i z celého světa, které hostují v nějaké zemi Perského zálivu. Věnuje se také arabské hudbě a jejím interpretům. Součástí portálu je kalendář, který čtenářům nabízí přehled všech akcí. Portál má i tiskovou a FB verzi, deník Gulf News. Jeho předplatné na rok stojí 420 AED. Existuje jak v arabském jazyce, tak v anglickém jazyce.
Dalším portálem je **www.poparabia.com**, informující o hudební scéně na Blízkém východě. Jak vychází z jeho názvu, věnuje se především popové scéně, avšak občas se zde objeví i informace z oblasti klasické hudby.
Dalšími portály zaměřující se i na kulturní dění na Blízkém východě a jejich možnými tiskovými verzemi jsou **BBC**, **Arab News**, **The Guardian**, **CNN**, nebo **Al Jazeera**. Všechny portály jsou dostupné v arabštině i angličtině a někdy i dalších jazycích.

Významným časopisem je i občasník **Arab Music**, který vydává Arab Music Academy.

2.16 Hudební festivaly na Blízkém východě

Fenomén hudebních festivalů se v mnoha zemích Blízkého východu pěstuje již několik desítek let a lze se setkat s nejrůznějšími žánry. Asi nejpopulárnější jsou festivaly odrážející arabskou kulturu. Jedná se o festivaly arabské klasické hudby, arabské jazzové hudby, dále arabské popové hudby, která je hojně zastoupena v mnoha arabských zemí i mimo ně. Své místo si našly i festivaly zaměřené na arabské tance. V posledních letech se těší úspěchu i festivaly pořádající koncerty a představení klasické hudby. Níže jsou zmíněny ty nejvýznamnější.

Al Bustan - festival konající se každoročně v zimním období v Libanonu. Jedná se o festival, který přežil i ty nejtěžší chvíle v období nepokojů. Za svou 22letou existenci zrušil pouze jeden koncert. Festival si každoročně zve hudební tělesa a sólisty z celého světa včetně Blízkého východu.

RedFestDXB - dvoudenní festival, konající se ve Spojených arabských emirátech. Zahájen byl v roce 2014 a nyní je považován za největší dubajský hudební festival, který do města přiváží ty nejlepší mezinárodní umělce jak popové, tak klasické hudby. Festival se koná v únoru, kdy je ideální počasí.

Festival WickerPark - libanonský festival konající se od roku 2011. Festival vyzdvihuje místní a domácí hudebníky.

Friends of Jordan Festivals - jordánská organizace propagující hudební umění v Jordánsku a oslavující jak mezinárodní, tak místní talenty. Jejím cílem je, aby se Jordánsko stalo nejvýznamnějším kulturním centrem, pořádající open air hudební a divadelní představení.

Cairo Jazz Festival - jazzový festival v egyptské Káhiře, který byl založen v roce 2009.

Spring of Culture - bahrajnský hudební festival pořádající koncerty arabské i klasické hudby.

Child Song Music Festival - festival, který organizuje Arab Music Academy každoročně v Jordánsku. Cílem je rozvíjet skutečné arabské písně.

2.17 Arabské Hlavní město kultury

Stejně jako v Evropě, i v arabském světě existuje fenomén „Hlavního města kultury". Každoročně je tak jmenováno jedno město arabské země, které se zhostí na jeden rok tohoto titulu. Hlavním město arabské kultury je iniciativa UNESCO z roku 1996. Myšlenka vychází ze skutečnosti, že kultura je důležitým prvkem v životě společnosti a jedním z hlavních pilířů komplexního vývoje. Klade si za cíl podpořit tvůrčí iniciativy a rozvoj kultury. Zároveň sjednocuje lidi z různých zemí a těm se naskytne jedinečná příležitost poznat jinou kulturu

a tradice. Pro příklad je zde uvedena tabulka arabských hlavních měst kultury od počátku po současnost.

1996	Káhira	Egypt
1997	Tunis	Tunisko
1998	Šarjah	SAE
1999	Bejrút	Libanon
2000	Rijád	Saúdská Arábie
2001	Kuvajt	Kuvajt
2002	Ammán	Jordánsko
2003	Rabat	Maroko
2004	San'a	Jemen
2005	Chartúm	Súdán
2006	Maskat	Omán
2007	Alžír	Alžírsko
2008	Damašek	Sýrie
2009	Jeruzalém	Izrael
2010	Dauhá	Katar
2011	Syrta	Libye
2012	Manáma	Bahrajn
2013	Bagdád	Irák
2014	Tripolis	Libye
2015	Constantine	Alžírsko
2016	Sfax	Tunisko
2017	Luxor	Egypt
2018	Oujda	Maroko

2.18 PopArabia

PopArabia je přední hudební vydavatelství a poradenství v oblasti hudebních práv na Blízkém východě. Společnost mimo jiné poskytuje licence k provádění hudebních děl. Sídlí v Abú Dhabí, hlavním městě Spojených arabských emirátů a spolupracuje přímo s držiteli práv, manažery, skladateli a médii. PopArabia reprezentuje přední hudební vydavatelské katalogy na světě.

3 Závěr

V každé kapitole, týkající se jednotlivých států, je popsána stručná historie země. Z toho lze vyčíst, jak náročné podmínky měla, a v některých případech i má, hudba pro své přežití. Nemálo se to dotýká i místní kultury, která je velmi bohatá a specifická. O její zachování se po celou historii snažili její příznivci, a to úspěšně. Kultura západního světa, konkrétně klasická hudba, měla v arabském světě ještě daleko těžší podmínky. Průnik jakéhokoli západního vlivu se v některých zemích zdál až nemožný, zejména kvůli tradicím a různému vnímání náboženských zvyků. Napříč zeměmi, které tato práce zahrnuje, lze pozorovat neuvěřitelné rozdíly. Stačí uvést jako příklad Egypt a Jemen. Dvě země, zdánlivě totožné pro člověka, který se tomuto světu příliš nevěnuje, rozdělují dlouholoté rozdíly vnímání klasické hudby. Zatímco Egypt má již vybudovanou dlouhou tradici provádění hudebně klasických děl, Jemen k tomu postupně dospívá. To stejné můžeme říct o Saúdské Arábii. Při detailnějším zkoumání lze zjistit, že klasická hudba zde musí bojovat s naprosto odlišnými překážkami. V případě Jemenu s vojenskými konflikty a s tím spojenými finančními potížemi a v případě Saúdské Arábie s konzervativním postojem a velkými kulturními rozdíly. Jsou zde však země, jako například Kuvajt, Omán, Katar a Bahrajn, které jsou finančně zabezpečeny a snaží se o budování kulturních center, zajímají se o světová díla klasické hudby, její interprety a tělesa. Pozvání takovýchto osobností považují za prestiž, kterou si budují v očích západu. Zároveň se také snaží o výchovu vlastních hudebníků. Například Omán ještě před několika desetiletími neměl žádnou klasickou hudební tradici, operní domy, koncertní sály ani hudební školy, a tak neexistovali ani lidé, kteří by dokázali hrát profesionálně na klasické hudební nástroje. I přes tyto překážky země dokázala vybudovat školy a založit tuto tradici. Dnes se jedná o jednu z nejpokročilejších zemí na Blízkém východě. Jdoucí v jejích šlépějích pak lze pozorovat například Kuvajt, který staví monumentální, velkolepé stavby kulturních center, na které je hrdý a od kterých očekává i zájem cizinců. I zde se jeví ambice vychovávat vlastní hudebníky a založit velký symfonický orchestr či další hudební tělesa a instituce. Čím blíže na západ, tím více lze pozorovat stoupající zájem o klasickou hudbu a její tradici. Příkladem jsou země jako Libanon, Jordánsko, ale také Sýrie, která bohužel v dnešní době prochází velmi těžkou zkouškou. Vše jsou to země, které nejsou zdaleka tak bohaté jako země Perského zálivu a přesto zde existuje celá řada kulturních center, hudebních škol, operních domů a dalších zařízení. Součástí

jsou také orchestry a operní instituce, které pravidelně pořádají koncerty a mají vlastní koncertní sezóny. Tyto země si byly schopné vytvořit tradici především díky tomu, že se zde dříve upouštělo od tradičních zvyklostí a země se tak staly otevřenější západním vlivům. Nemalý podíl také hraje možnost žen vystupovat koncertně na veřejnosti. Na rozdíl od zemí Zálivu, kde ženy nesměly vystupovat ještě do nedávné doby, v případě Saúdské Arábie ještě dodnes. Tato práce prokazuje, že většina strachu z arabských zemí, islámu nebo muslimů pramení z nedostatku informací západní společnosti. Nezasvěcení tak mohou podlehnout mylnému dojmu, že arabský svět nemá tak rozvinutou kulturu a pokud má, tak pouze tu svou, absolutně neslučitelnou s kulturou západní. Příkladem může být Saúdská Arábie, konzervativní země, která si zakládá na islámských tradicích a země, která se striktně vymezuje vůči západním vlivům, ovšem přesto míří k postupné liberalizaci. Nový král chce liberální zemi, která bude jednou stejná jako například emirát Dubaj. I tato země by se mohla stát potenciálním partnerem pro hudební manažery, protože i ona bude potřebovat kvalifikovaná tělesa a hudebníky k uspořádání svých kulturních akcí a budování nových hudebních škol. Vše vystihuje věta, kterou píše kulturní centrum The King Abdulaziz Center for World Culture na svých webových stránkách: *Svět se vyvíjí, mění a mění. A Saúdská Arábie se mění ještě rychleji.*"[19] Tato práce dokazuje, že lze větu uplatnit pro mnoho zemí Blízkého východu. Ohromující tempo, kterým se tyto země přibližují svým vysněným cílům jistě příjemně překvapí nejednoho hudebníka.

Ze získaných informací lze též konstatovat, že arabské země kladou velký důraz na výchovu mládeže, aby mohla dále rozvíjet jak arabskou kulturu, tak na základě svého vzdělání postupně rozšiřovat západní kulturu do arabského prostředí. V některých zemích dokonce upřednostňují dlouhodobé vzdělávání vlastních obyvatel před angažováním západních umělců a pedagogů v kulturních institucích, pokud je toto akceptovatelné v daných podmínkách. Jedinou limitující skutečností se tak stává pouze přístup ke vzdělání z důvodu nedostatku dostatečného finančního zajištění místních rodin, které pramení buď z historicky daných podmínek, z neutěšené současné politicko-společenské situace či bohužel ovlivněné nedávnou či současnou válečnou situací. Přestože je západní kultura na Blízkém východě ve veké míře zastoupena jak v edukativním, tak praktickém

19 Ithra » about. Ithra [online]. Copyright © King Abdulaziz Cultural Center. All rights reserved 2018 [cit. 26.02.2018].
Dostupné z: http://www.kingabdulazizcenter.com/about/

uměleckém životě, je stále kladem velký důraz na místní tradice, ze kterých kultura místního obyvatelstva vychází. Tím dochází nejen k udržování blízkovýchodní kultury, ale zároveň k rozšiřování přehledu o jiných světových kulturách. Země Blízkého východu se tak neizolují od ostatního světa, naopak se čím dále více otevírají novým vlivům, neboť v nich spatřují svůj potenciál ke svému rozvoji jak ekonomickému, tak kulturnímu a všeobecně celospolečenskému. Důkazem jsou stále přibývající nové projekty kulturních institucí, stavba operních domů, koncertních sálů a obrovské investice do kultury všeobecně, o kterých může kultura západní jen snít a závidět. Finanční prostředky poskytují nejen vládnoucí rodiny určitých států, ale i vlády zemí tohoto regionu, nejedná se tedy pouze o výjimečné investice, ale o snahu povznést kulturu na Blízkém východě všeobecně bez rozdílu zda je či není pouze arabská. V této oblasti by se západní země mohly zcela jistě inspirovat a nepohlížet na tento region pouze jen jako na zdroj neustálých konfliktů a střet dvou protikladných kultur.

Navzdory předpokladům a mylnému názoru mnoha nezasvěcených se též až na výjimky nepotvrdila rozdílnost v přístupu mužů a žen k uměleckému vzdělání, ani k uplatnění v různých kulturních institucích. Mnoho žen naopak působí v prestižních vedoucích funkcích ve významných kulturních centrech. Tato práce dokazuje, že arabský svět má daleko větší přehled i zájem o západní kulturu, naopak většina obyvatel Západního světa, vzdělávaných na základě západní kultury, nemají zcela žádné nebo jen minimální poznatky o kultuře arabské, nejeví zájem se s ní seznámit, natož ji veřejně provozovat a v některých případech dokonce trpí předsudky, pramenící z neznalosti a nevědomosti.
Pokud tato práce alespoň částečně odstraní bariéry a předsudky o kultuře Blízkého východu, splní jistě svůj hlavní účel a bude malým střípkem do mozaiky obrazu o této velmi zajímavé a stále ještě nedoceněné oblasti.

4 Přílohy

Příloha č. 1 - Mapa Blízkého východu

Zdroj: autor práce

Příloha č. 2 - Arabská kaligrafie

Zdroj: AUTOR NEUVEDEN. *etsy.com* [online]. [cit. 16.4.2018]. Dostupný na WWW: https://www.etsy.com/listing/496588979/arabic-calligraphy-camel-arabic

Příloha č. 3 - Cairo Opera House, Egypt

Zdroj: AWOISOAK KAOSIOWA. *https://www.panoramio.com/photo/50052444* [online]. [cit. 16.4.2018]. Dostupný na WWW: https://www.panoramio.com/photo/50052444

Příloha č. 4 - Cairo Symphony Orchestra, Egypt

Zdroj: CAIRO SYMPHONY ORCHESTRA. *Egypt Today* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: https://www.egypttoday.com/Article/4/5191/Cairo-Symphony-Orchestra-to-perform-in-Vienna

Příloha č. 5 - Program koncertu Cairo Symphony Orchestra, Egypt

Concert Etiquette

Dear Valuable Guests of the Cairo Opera House,
As the Cairo Opera House prime target is to have you enjoy a memorable evening, we strongly need your support in following the nine basic rules as listed below known as ***"Concert Etiquette"*** being strictly implemented in Opera Houses worldwide, which are cornerstone in securing a successful & most importantly an enjoyable performance.

Dress appropriately
- Since we're talking about classical concerts and opera, it's best to wear something that's between, not casual and yet not too formal, while wearing a tie is a must for gentlemen.

Be Punctual...Be On Time
- As your late arrival causes severe disturbances to the orchestra and the audience, which can be overcome by proper trip planning to the Cairo Opera House.
- If you arrive after a performance has begun, the ushers will do their best to seat you during an appropriate pause in the program. However, late seating is not available at all performances.

Check & double-Check again that your mobile phone is switched off
- Avoid scrolling through your mobile, as the light emitted by the screen is highly disturbing.

Photography & Video Recording is not allowed during concerts
- As the flash from your camera distract the musicians, while your hand movements will disturb as well the concentration & enjoyment of your seated neighbors around you.
- Camcorders and camera phones recording are usually not allowed and may pose copyright violations.

Stay quiet
- Sit quietly and wait for the concert to begin. You may talk softly while you are waiting.
- After the concert begins: talking/whispering/whistling/singing along while the concert is ongoing so as not to distract other people.
- Standing up, wandering about or leaving the concert hall before the end of a performance is considered worldwide as disrespectful.

Wishing you to have a memorable evening – The Cairo Opera House.

CAIRO SYMPHONY ORCHESTRA
CAIRO SYMPHONY CHAMBER ORCHESTRA
***A Cappella* Choir**
58th Season
Music Director
Ahmed El Saedi

Season's Opening Gala

Soloists: **Daniela Baňasová**, *mezzo soprano*
Reda El Wakil, *bass baritone*

Conductor: **Ahmed El Saedi**

EGYPTAIR

Main Hall
Saturday, 3 September 2016 – 8 p.m.

PROGRAM

Ahmed El Saedi: Festive *Overture*
(1947-)

G. Bizet: Prelude - Habanera - Chanson Bohème
(1838-1875) (from *Carmen*)

J. Massenet: Méditation
(1842-1912) (from *Thaïs*) Solo (Violin): **Hossam Shehata**

G. Verdi: Aria di Filippo
(1813-1901) (from *Don Carlos*)

G. Enescu: Rhapsodie Roumaine No. 1 in A major op. 11
(1881 – 1955)

Intermission

Emil von Reznicek: Donna Diana Overture
(1860-1945)

G. Rossini: Cavatina of Rosina "Una voce poco fa"
(1792 - 1868) (from *Il Barbiere di Siviglia*)
Aria of Basilio "*La calunnia*"
(from *Il Barbiere di Siviglia*)

Ruperto Chapí: "Al Pensar"
(1851 - 1909) (from *Las Hijas del Zebedeo*)

M. Ravel: Bolero
(1875 - 1937)

Notes by **Dr. Mohammed Saad Basha**

Ahmed El-Saedi .. Festive Overture (1947)

The work was commissioned by the Egyptian National Bank to celebrate its centenary in 1998. The work begins with a slow and majestic introduction which leads to the main allegro theme. At the end of the exposition the theme of Ana Elmasry by Sayed Darwich is heard and will be used for elaborations in the development section. After the recapitulation the same theme is performed by the whole orchestra to end the work in a bombastic way.

Georges Bizet .. Prelude - Habanera - Chanson Boheme
(from *Carmen*) (1838-1875)

Bizet is a French composer of the romantic era, best known for his operas in a career cut short by his early death.

During a brilliant student career at the Conservatoire de Paris, Bizet won many prizes, including the prestigious Prix de Rome in 1857.

He began many theatrical projects during the 1860's, most of which were abandoned. Neither of his two operas that reached the stage in this time—Les pêcheurs de perles and La jolie fille de Perth—were immediately successful.

After the Franco-Prussian War of 1870–71, he had little success with his one-act opera Djamileh, though an orchestral suite derived from his incidental music to Alphonse Daudet's play L'Arlésienne was instantly popular.

Carmen is an opera in four acts, the libretto was written by Henri Meilhac and Ludovic Halévy, based on a novella of the same title by Prosper Mérimée. The opera was first performed at the Opéra-Comique in Paris on 3 March 1875, where its breaking of conventions shocked and scandalized its first audiences. Bizet died unaware that the work would achieve international acclaim within the following ten years.

Habanera is the popular name for "L'amour est un oiseau rebelle" ("Love is a rebellious bird"), one of the most famous arias of the opera. It is the entrance aria of the title character, a mezzo-soprano role, in scene 5 of the first act. It is based on a descending chromatic scale followed by variants of the same phrase in first the minor and then the major key.

Jules Massenet .. Meditation (from *Thais*) (1842-1912)

A French composer of the Romantic era best known for his operas, of which he wrote more than thirty. The two most frequently staged are Manon (1884) and Werther (1892). He also composed oratorios, ballets, orchestral works, incidental music, piano pieces, songs and other music.

While still a schoolboy, Massenet was admitted to France's principal music college, the Paris Conservatoire, there he studied under Ambroise Thomas, whom he greatly admired.

Zdroj: Autor práce

Příloha č. 6 - Vstupenka na koncert Cairo Symphony Orchestra, Egypt

Zdroj: Autor práce

Příloha č. 7 - Jalaad Cultural Center, Jordánsko

Zdroj: JALAADART. *Jalaad Cultural Centre* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: http://www.jalaadart.com

Příloha č. 8 - Kulturní centrum Dar Al-Assad for Arts & Culture, Sýrie

Zdroj: ARCHIV. *Opera plus* [online]. [cit. 22.04.2018]. Dostupný na WWW: https://operaplus.cz/syrskou-valku-pocitila-i-damasska-opera/

Příloha č. 9 - The Sheikh Jaber Al-Ahmad Cultural Centre, Kuvajt

MARK. *twofortyeightam* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: https://248am.com/mark/

Příloha č. 10 - The Sheikh Jaber Al-Ahmad Cultural Centre - interiér, Kuvajt

MARK. *twofortyeightam* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: https://248am.com/mark/

Příloha č. 11 - Royal Opera House Muscat, Omán

Zdroj: ROYAL OMAN SYMPHONY ORCHESTRA. *Saudi Gazette* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: http://saudigazette.com.sa/article/170958/Explore-The-Royal-Opera-House-Muscat-

Příloha č. 12 - Muscat Cultural Centre - vizualizace, Omán

Zdroj: HASSAN MOHAMMED YAKUBU. *arch20* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: https://www.arch2o.com/muscat-cultural-centre-as-architecture-studio/

Příloha č. 13 - Dubai Opera, United Arab Emirates

Zdroj: MURMAKOVA, Nadezda. *The National* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: https://www.thenational.ae/arts-culture/music/jingle-bell-favourites-set-to-return-to-dubai-opera-in-december-1.613370

Příloha č. 14 - Katara Cultural Village, Katar

AUTOR NEUVEDEN. *Visit Qatar* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: https://www.visitqatar.qa/discover/tourist-hotspots/katara-cultural-village.html

Příloha č. 15 - Qatara Cultural Village, Amfitéatr

Zdroj: JOE AGDEPPA. *Velour et bonheur* [online]. [cit. 22.4.2018]. Dostupný na WWW: Image from joeagdeppa.com

Příloha č. 16 - Výsledky dotazníku *Blízkovýchodní kulturní centra* pro Blízký východ

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	83	82,2 %
	No	14	13,9 %
	I do not know	4	4,0 %

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	88	87,1 %
	No	11	10,9 %
	I do not know	2	2,0 %

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	64	63,4 %
	No	33	32,7 %
	If yes, which one?	4	4,0 %

If yes, which one?:

Pethoven, omar khayrat	nOOR JAHAN	Beethoven,	Mozart

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	73	72,3 %
	No	28	27,7 %

Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
1 / 10	3	3,0 %
10 / 10	32	31,7 %
2 / 10	0	0 %
3 / 10	2	2,0 %
4 / 10	5	5,0 %
5 / 10	8	7,9 %
6 / 10	6	5,9 %
7 / 10	16	15,8 %
8 / 10	18	17,8 %
9 / 10	11	10,9 %

Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
1 / 10	2	2,0 %
10 / 10	7	6,9 %
2 / 10	7	6,9 %
3 / 10	6	5,9 %
4 / 10	9	8,9 %
5 / 10	20	19,8 %
6 / 10	22	21,8 %
7 / 10	16	15,8 %
8 / 10	4	4,0 %
9 / 10	8	7,9 %

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	91	90,1 %
	No	7	6,9 %
	I do not know	3	3,0 %

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	74	73,3 %
	No	22	21,8 %
	I do not know	5	5,0 %

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	There is classical music in the Middle East	81	80,2 %
	People in the Europe do not appreciate their culture	4	4,0 %
	There is no classical music in the Middle East	5	5,0 %
	Poeple in the Middle East are interested in classical music	62	61,4 %
	Poeple in the Middle East are not interested in classical music	19	18,8 %
	People in Europe are interested in the Arabic culture	44	43,6 %
	People in Europe are not interested in the Arabic culture	37	36,6 %
	People in the Middle East appreciate their culture	61	60,4 %
	People in the Middle East do not appreciate their culture	19	18,8 %
	People in the Europe appreciate their culture	79	78,2 %

Příloha č. 17 - Výsledky dotazníku *Blízkovýchodní kulturní centra* pro Českou republiku

#	Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
	Pozitivní	21	18,6 %
	Negativní	11	9,7 %
	Neutrální	81	71,7 %

#	Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
	Žádné nebo téměř žádné	4	3,5 %
	Minimální	36	31,9 %
	Základní, všeobecné	64	56,6 %
	Rozšířené	9	8,0 %

#	Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
	Strach	12	10,6 %
	Odpor	6	5,3 %
	Zájem	42	37,2 %
	Nemám žádné zvláštní pocity	53	46,9 %

#	Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
	Ano	84	74,3 %
	Ne	12	10,6 %
	Nevím	17	15,0 %

5 Co se Vám vybaví pod pojmem Blízký východ?

- Teplo a vůně střelného prachu
- poušť, Arabové
- válka (2x)
- Dubai
- Poust
- Pisek
- Státy s nejistým mírem.
- Hnus,strach,šílenost
- jina kultura.neochota se prizpusobit
- jiné kulturní zvyklostí, tradice, způsob života...
- Ropné bohatství a islám
- písek
- Arabie
- Jasir Arafat , Israel,OOP,Hammas,Fat tah
- Počátky civilizací, počátky vzdělanosti
- Různé státy, vznik křesťanství, islám.
- Egypt, Rudé moře, pyramidy
- Izrael, Turecko, Egypt
- původ, imigrace, války, atentáty
- Stát Izrael,kolébka civilizace, Mezopotámie
- Odlišná kultura
- Arabské jaro, pozice žen ve společnosti, islám
- Poušť
- Horko, poušť, války, Allahu Akbaaar
- Bohužel terorismus.
- vstřícní lidé
- Islám, arabské umění
- ohrozeni krestanske evropy, kebab, nerovnopravnost
- Zeme
- Válka ?
- 1.věčný ozbrojený konflikt.....
- Problematická zóna
- Mezopotámie,kolébka civilizace,východní Středomoří
- Emigrace, válka,islám
- Zajímavá kultura
- fascinující část země
- Středozemní státy
- Ukrajina, slovinsko, bulharsko, rusko
- Vznik monoteistických náboženství, nejstarší civil
- Pohadky jini lide zajimava historie
- Jidlo konflikt nabozenstvi izrael
- Sýrie
- Arabské staty
- Turban
- arabské písmo
- Arábie (2x)
- arabové
- Horko, prach
- Asiati, Orient
- Dovolená u moře
- arabské země, Izrael, Turecko, Gruzie...
- orient, exotika, modální postupy v hudbě, nábozens
- Islám, ropa, polygamie
- Kebab, válka
- Jeruzalém, náboženské spory, obchod
- Odlišná kultura, historie, která zapadla
- Spojené arabské emiráty, bohatí šejkové
- problémy
- Židé, muslimové, dávná historie, války, jiná kultu
- Terorismus, avsak i nevinni lide
- Kořeny
- Nic
- Asie (2x)
- Turistika
- muslimové, války, teror, chudoba, patriarchat
- izrael, palestina, libanon
- islám, nedůvěra
- Islám (3x)
- Omar
- Izrael
- Egypt, pyramidy, Irák, Írán, válka, terorismus, Is
- Muslimové
- teroristé
- nic
- muslimové, jiná kultura, popravy, korán, jiný svět
- výbušné prostředí
- Irak, Iran, Libanon, Kuvajt, Egypt
- Afghánistán
- zmatek
- Asi islám, ale i třeba judaismus

6 Navštívil(a) jste někdy Blízký východ?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	31	27,4 %
	Ne	78	69,0 %
	Nevím	4	3,5 %

7 Máte ve svém okolí přátelé z Blízkého východu?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	35	31,0 %
	Ne	71	62,8 %
	Nevím	7	6,2 %

9 Znáte nějaké kulturní centrum na Blízkém východě?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	27	23,9 %
	Ne	80	70,8 %
	Nevím	6	5,3 %

8 Myslíte si, že na Blízkém východě existují kulturní centra jako jsou orchestry nebo operní domy?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	95	84,1 %
	Ne	5	4,4 %
	Nevím	13	11,5 %

10 Jak podle Vás islám ovlivňuje život na Blízkém východě?

Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
1 / 10	1	0,9 %
10 / 10	30	26,6 %
2 / 10	1	0,9 %
3 / 10	1	0,9 %
4 / 10	1	0,9 %
5 / 10	15	13,3 %
6 / 10	6	5,3 %
7 / 10	16	14,2 %
8 / 10	26	23,0 %
9 / 10	16	14,2 %

11 Jaký mají podle Vás obyvatelé Blízkého východu vztah ke klasické hudbě?

Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
1 / 10	9	8,0 %
10 / 10	3	2,7 %
2 / 10	8	7,1 %
3 / 10	12	10,6 %
4 / 10	15	13,3 %
5 / 10	30	26,6 %
6 / 10	12	10,6 %
7 / 10	11	9,7 %
8 / 10	12	10,6 %
9 / 10	1	0,9 %

12 Dozvěděl(a) byste se rád(a) něco o kulturních centrech na Blízkém východě?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	75	66,4 %
	Ne	21	18,6 %
	Nevím	17	15,0 %

13 Jaký máte vztah k arabské hudbě?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Pozitivní	38	33,6 %
	Negativní	21	18,6 %
	Nevím	54	47,8 %

14 Jaký máte vztah ke klasické hudbě?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Pozitivní	105	92,9 %
	Negativní	0	0 %
	Nevím	8	7,1 %

15 Vyberte části Blízkého východu, které Vás zajímají, připadají Vám aktraktivní.

Svisle Vodorovně

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Severní Afrika	42	37,5 %
	Arabský poloostrov	41	36,6 %
	Perský záliv	46	41,1 %
	Žádné	16	14,3 %
	Nevím	16	14,3 %

16 Zajímá Vás arabská kultura?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	51	45,1 %
	Ne	40	35,4 %
	Nevím	22	19,5 %

17 Pokud by do České republiky přijel významný umělec z Blízkého východu, navštívil(a) byste tento koncert?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	59	52,2 %
	Ne	14	12,4 %
	Nevím	40	35,4 %

18 Navštívil(a) byste koncert na Blízkém východě, např. během Vaší dovolené?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Ano	58	51,3 %
	Ne	31	27,4 %
	Nevím	24	21,2 %

19 Označte tvrzení, se kterým souhlasíte.

Svisle Vodorovně

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Obyvatelé Blízkého východu si váží své kultury.	82	72,6 %
	Obyvatelé Blízkého východu si neváží své kultury.	8	7,1 %
	Na Blízkém východě existují kulturní centra.	83	73,5 %
	Na Blízkém východě neexistují kulturní centra.	2	1,8 %
	Na Blízkém východě se hraje klasická hudba.	70	61,9 %
	Na Blízkém východě se nehraje klasická hudba.	11	9,7 %
	Obyvatelé Blízkého východu umějí hrát na hudební nástroje.	90	79,6 %
	Obyvatelé Blízkého východu neumějí hrát na hudební nástroje.	6	5,3 %

Příloha č. 18 - Výsledky dotazníku *Blízkovýchodní kulturní centra* pro Německo

6 Which word or sentence comes to your mind while thinking of the Middle East?

- Islam, culture, tradition, oriental music
- war (2x)
- Garden of Eden
- Oil.
- I am praying for peace to come to the middle east .
- I wish peace forma Long time
- Great culture, but many problems.
- Misogynist. Sorry, this is what I feel these days. Twenty years ago I would have answered differently and would have said "I like the ancient culture and poetry", but now religion has taken the predominant place over culture and this makes the middle east much more unpleasant for women.
- I feel helpless and angry.
- so much old, traditional culture , like in Persia , Iraque etc. lost in too much troubles today...
- War
- ambivalence
- Oriental
- Bombs
- Oil (2x)
- I am scared
- dangerous (2x)
- Orient (2x)
- Heat, Oel, Desert
- Camels, Burka, spices, women have no rights, violence, cradle of mankind
- Conflict (2x)
- War, human Rights, female thema
- politically muddled situation
- religious conflicts
- culture, struggle
- War,Terrorist
- Oriental music
- hospitality, old cultures, origin of the bid religions
- conflicts
- sand, war, hard live conditions, dead sea
- Prophet Mohammed
- cradle of culture,
- Unsicher
- immigration, war, oil, big wealth gap,
- Chance and Risk
- Underrated
- Cultur ful of intrest, curiosity, music with a lot of passion and emotion
- Old cultures, different values, friendly people
- Different cultur maybe
- Something strange.....
- Wiege unserer Kultur
- Kukuruz
- Religious conflicts between different islamic confessions, richness due to oil
- Heaps of oil and money in a dry area.
- they bring us war like the Americana brought them war.
- Basar
- Ages-old ethnic,
- Sand
- Old and interesting culture, Islamic state
- strange
- Fear
- Heat, culture
- unrest or agitation
- Complicated...beautiful. ..unknown
- strange and funny music
- Euphrat and Tigris
- Old cultures
- Unknown, strange
- Mysteroius
- A very strong influence of religion in every part of society
- colorful cultures
- taste
- Fantastic old cultur, music, architecture. amazing people super nice, welcome and hospitable
- Shisha, 1001 night, struggle for democracy

9 Do you think there are cultural centers such as Opera House or an orchestra in the Middle East?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	99	88,4 %
	No	1	0,9 %
	I do not know	12	10,7 %

10 Do you know any of the cultural centers in the Middle East?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	39	34,8 %
	No	73	65,2 %

11 Would you like to get more information of the cultural centers in the Middle East?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Yes	72	64,3 %
	No	21	18,8 %
	I do not know	19	17,0 %

12 What is Islam's impact on Middle East life?

Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
1 / 10	0	0 %
10 / 10	12	10,7 %
2 / 10	0	0 %
3 / 10	2	1,8 %
4 / 10	4	3,6 %
5 / 10	19	17,0 %
6 / 10	13	11,6 %
7 / 10	25	22,3 %
8 / 10	24	21,4 %
9 / 10	13	11,6 %

14 What is your attitude towards arabic music?

#	Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
	Positive	65	58,0 %
	Negative	10	8,9 %
	I do not know	37	33,0 %

13 According to you, how interested are people in the classical music in the Middle East?

Možnosti odpovědi	Responzí	Podíl
1 / 10	2	1,8 %
10 / 10	1	0,9 %
2 / 10	7	6,3 %
3 / 10	17	15,2 %
4 / 10	15	13,4 %
5 / 10	30	26,8 %
6 / 10	14	12,5 %
7 / 10	16	14,3 %
8 / 10	7	6,3 %
9 / 10	3	2,7 %

16 What is your attitude towards classical music?

#	Možnosti odpovědi	Responzi	Podíl
	Positive	110	98,2 %
	Negative	1	0,9 %
	I do not know	1	0,9 %

16 Choose parts of the Middle East you are interested in:

Svisle Vodorovně

#	Možnosti odpovědi	Responzi	Podíl
	North Africa	56	50 %
	Arabic peninsula	49	43,8 %
	Peraian Gulf	64	57,1 %
	Non of them	6	5,4 %
	I do not know	15	13,4 %

17 If a famous Middle Eastern artist held a concert in your country, would you attend?

#	Možnosti odpovědi	Responzi	Podíl
	Yes	56	50 %
	No	15	13,4 %
	I do not know	41	36,6 %

18 Would you visit a concert in the Middle East, e.g. during your vacation?

#	Možnosti odpovědi	Responzi	Podíl
	Yes	84	75 %
	No	12	10,7 %
	I do not know	16	14,3 %

19 Mark a statement you agree with:

Svisle Vodorovně

#	Možnosti odpovědi	Responzi	Podíl
	People in the Middle East appreciate their culture.	87	77,7 %
	People in the Middle East do not appreciate their culture.	2	1,8 %
	People in the Middle East know how to play the classical instruments.	60	53,6 %
	People in the Middle East do not know how to play the classical instruments.	7	6,3 %
	People in the Middle East attend concerts of classical music.	56	50 %
	People in the Middle East do not attend concerts of classical music.	9	8,0 %
	The classical music is played in the Middle East.	69	61,6 %
	The classical music is not played in the Middle East.	7	6,3 %

5 Seznam použitých pramenů a literatury

5.1 Literatura

1. BAHBOUH, Charif. *Sýrie: historie, kultura, geografie*. Praha: Dar Ibn Rushd, 2005. ISBN 80-86149-44-7.

2. BURNS, Kevin. *Východní filozofie: největší myslitelé od starověku po současnost*. Praha: Brána, 2013. ISBN 978-80-7243-638-5.

3. FLEISSIG, Jiří. *Malá encyklopedie islámu*. Praha: Dar Ibn Rushd, 1993. ISBN 80-900767-3-4.

4. GOMBÁR, Eduard. *Moderní dějiny islámských zemí*. Praha: Karolinum, 1999. ISBN 80-7184-599-x.

5. KHIDAYER, Emíre. *Arabský svět - jiná planeta?*. Vydání druhé. Přeložil Radana MIŠUSTINA. Praha: Mladá fronta, 2016. ISBN 978-80-204-4202-4.

6. KOPECKÝ, René a Charif BAHBOUH. *Co je dobré vědět o arabském a islámském světě*. Brandýs nad Labem: Dar Ibn Rushd, c2014. ISBN 978-80-86149-88-2.

7. KOPECKÝ, René. *V ulicích starého Damašku*. Brandýs nad Labem: Dar Ibn Rushd, c2009. ISBN 978-80-86149-56-1.

8. KROPÁČEK, Luboš. *Duchovní cesty islámu*. 5. vyd. Praha: Vyšehrad, 2011. ISBN 978-80-7021-925-6.

9. LASCELLES, Christopher. *Stručné dějiny světa: přehledný průvodce od prehistorie po moderní dobu*. Přeložil Lenka VEČERKOVÁ. Praha: Knižní klub, 2016. Universum (Knižní klub). ISBN 978-80-242-5557-6.

10. MAURER, Andreas. *Příručka pro komunikaci s muslimy*. Přeložil Jarmila KOVÁČOVÁ, přeložil Tomáš KOLAŘÍK, přeložil Vladimíra LASOTOVÁ. Albrechtice: Křesťanský život ve spolupráci s nakladatelstvím Lukáš Lhoťan ve Pstruží, 2014. ISBN 978-80-7112-178-7.

11. MUSIL, Alois, ŽĎÁRSKÝ, Pavel, ed. *Ze světa islámu*. Praha: Akropolis, 2014. ISBN 978-80-7470-062-0.

11. OSTŘANSKÝ, Bronislav. *Atlas muslimských strašáků, aneb, Vybrané kapitoly z "mediálního islámu"*. Praha: Academia, 2014. ISBN 978-80-200-2428-2.

12. STEJSKAL, Miloš a Charif BAHBOUH. *Moudrost starých Arabů*. Praha: Dar Ibn Rushd, 1995. ISBN 80-901881-0-9.
TUREČEK, Břetislav. *Světla a stíny islámu: drama Blízkého východu a sonda do duší jeho obyvatel*. V Praze: Knižní klub, 2007. ISBN 978-80-242-1909-7.

13. VACHALA, Břetislav. *Egypt*. Praha: Libri, 2003. Stručná historie států. ISBN 80-7277-138-8.

14. WARNER, Bill. *Právo šaría pro nemuslimy*. Třetí rozšířené vydání. Brno: CSPI International, 2015. ISBN 978-80-88089-18-6.

15. WARNER, Bill. *Samostudijní kurz politického islámu*. Brno: CSPI International, 2016. ISBN 978-80-88089-42-1.

16. WARNER, Bill. *Život Mohameda: síra*. Brno: CSPI International, 2015. ISBN 978-80-88089-06-3.

5.2 Webové stránky

1. Al Shaheed Park Museums — KNCD. *Al Shaheed Park Museums — KNCD* [online]. Copyright © 2017 Al [vid. 15.01.2018].
Dostupné z:

2. ARCHITECTURE STUDIO. *Cultural complex centre* [online]. Copyright © 2018 AS.Architecture [vid. 18.01.2018]. Dostupné z: http://www.architecture-studio.fr/en/projects/msc2/cultural_complex_centre.html

3. Bagdád – Wikipedie [online]. [vid. 15.12.2017].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Bagdád

4. Bahrajn – Wikipedie [online]. [vid. 22.02.2018].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Bahrajn

5. Brighton College. *Brighton College* [online]. Copyright © 2017.
[vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://www.brightoncollege.ae

6. Brooklyn Melodies Music Center. *Brooklyn Melodies Music Center* [online]. Copyright © 2018. [vid. 12.02.2018].
Dostupné z: https://www.buddysinstitute.com

7. Cairo Conservatoire - Wikipedia. [online]. [vid. 17.11.2017].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Cairo_Conservatoire

8. Cairo governorate. *Cairo governorate* [online]. Copyright © 2017.
[vid. 19.11.2017]. Dostupné z: http://www.cairo.gov.eg

9. Cairo Music Center. *Cairo Music Center* [online]. Copyright © 2015.
[vid. 17.11.2017]. Dostupné z: http://www.cairomusiccenter.com/index.html

10. Cairo Opera House - Wikipedia [online]. [vid. 18.11.2017].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Cairo_Opera_House

11. Cairo Scene. *7 Places You Can Learn Music Instruments Production in Cairo* [online]. Copyright © 2017 Cairo Scene. [vid. 17.11.2017].
Dostupné z: http://www.cairoscene.com/SceneNoise/7-Places-You-Can-Learn-Music-Instruments-Production-in-Cairo

12. College of Fine Arts. *College of Fine Arts* [online].
Copyright © 2012, uobaghdad.edu.iq. [vid. 22.12.2017].
Dostupné z: http://www.en.uobaghdad.edu.iq/PageViewer.aspx?id=54

13. Das "Royal Oman Symphony Orchestra" (ROSO). *Oman.de: das Oman Portal · Reisen, Landeskunde und mehr* [online]. Copyright © Konzeption und Inhalt

[vid. 18.01.2018]. Dostupné z: http://www.oman.de/oman-landeskunde/kultur-oman-handwerk-architektur/musiktanz/royal-oman-symphony-orchestra/

14. Demografie*. Blízký východ* [online]. Copyright © 2004-2014 Hůle Daniel. [vid. 17.11.2017].
Dostupné z: http://www.demografie.info/?cz_popvyvoj_svet_bv

15. Dudubaimusicschool.com. *dubaimusicschool.com* [online]. Copyright © 2017.
[vid. 12.02.2018] Dostupné z: http://www.dubaimusicschool.com

16. Dubai Opera. *Dubai Opera* [online]. Copyright © 2018. [vid. 15.02.2018].
Dostupné z: http://www.dubaiopera.com

17. Ecole des Arts Ghassan Yammine | Photo Gallery. *Ecole des Arts Ghassan Yammine | Ecole des Arts - Beirut Liban - Beyrouth Lebanon - music schools in Lebanon* [online]. Copyright © 2016. [vid. 06.12.2017].
Dostupné z: http://www.edagy.com/photo-gallery/

18. Egyptská měna a peníze | Užitečné informace | Egypt v detailech. *Egypt v detailech* [online]. Copyright © 2005 [vid. 20.11.2017].
Dostupné z: http://egypt.vdetailech.cz/cs/uzitecne-informace/egyptska-mena-a-penize

19. Elite Music Institute | Abu Dhabi, UAE | Music As Education. *Elite Music Institute | Abu Dhabi, UAE | Music As Education* [online]. Copyright © 2017 [vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://elitemusicedu.com

20. Emirates Community Symphonic Orchestra - Home. *Emirates Community Symphonic Orchestra - Home* [online]. Copyright © 2014 [vid. 15.02.2018].
Dostupné z: http://www.orchestra-dubai.com

21. Euro-Med Youth Music Expo | Events Archive. *Euro-Med Youth Music Expo* | [online]. Copyright © 2017. [vid. 20.11.2017].
Dostupné z: http://www.eaymc.org/events/

22. Gulf News. *Saudi Arabia to build opera house* [online]. Copyright © 2018. [vid. 25.02.2018].Dostupné z: http://gulfnews.com/news/gulf/saudi-arabia/saudi-arabia-to-build-opera-house-1.2177695

23. Hanna Petros - Wikipedia [online]. [vid. 14.12.2017].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Hanna_Petros

24. Children Orchestra Album Released | Financial Tribune. *Financial Tribune | Iranian English Economic Daily* [online]. Copyright © Financial Tribune Daily and contributors 2014 [vid. 25.02.2018].
Dostupné z: https://financialtribune.com/articles/art-and-culture/22416/children-orchestra-album-released

25. IAID Academy for Arts, Dance & Music, Doha, Qatar [online]. Copyright © 2016 cPanel, Inc. [vid. 10.02.2018].
Dostupné z: https://www.iaidonline.org/#aboutus

26. Independent. *Oman's music-loving sultan makes vision reality* [online]. Copyright © 2017 [vid. 18.01.2018].
Dostupné z: http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/music/omans-music-loving-sultan-makes-vision-reality-2158268.html

27. International Directory of Music and Music Education Institutions. *International Directory of Music and Music Education Institutions* [online]. Copyright © 2017.
[vid. 17.01.2018].
Dostupné z: https://idmmei.org

28. Introduction to the Middle East. *World Culture Encyclopedia* [online]. Copyright © 2018 Advameg, Inc. [vid. 11.11.2018].
Dostupné z: http://www.everyculture.com/Africa-Middle-East/Introduction-to-the-Middle-East.html

29. iPlay Musicenter. *Home* [online]. Copyright 2018 by DNN Corp.
[vid. 20.11.2017]. Dostupné z: http://www.iplaymc.jo

30. Irák – Wikipedie [online]. [vid. 15.01.2018].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Irák

31. Iran's National Orchestra - Wikipedia [online]. [vid. 25.02.2018].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Iran%27s_National_Orchestra

32. Írán – Wikipedie [online]. [vid. 25.02.2018].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Írán

33. Iraqi National Symphony Orchestra - Wikipedia [online]. [vid. 26.12.2017].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Iraqi_National_Symphony_Orchestra

34. Iraqi National Symphony Orchestra (INSO). *Iraqi National Symphony Orchestra (INSO)* [online]. Copyright © 2017. [vid. 26.12.2017].
Dostupné z: http://insonewsletter.blogspot.de

35. Jalaad Cultural Center. *Jalaad Cultural Center* [online]. Copyright © 2017.
[vid. 05.12.2017]. Dostupné z: http://www.jalaadart.com/about-2/

36. Jemen – Wikipedie [online]. [vid. 26.02.2018].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jemen

37. Jordanian Music. *Traditional Arabic Music* [online]. Copyright © 2010, Multi-Media Publishing.com. [vid. 24.11.2017].
Dostupné z: http://www.traditionalarabicmusic.com/music_of_jordon.html

38. Jordánsko – Wikipedie [online]. [vid. 20.11.2017].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jordánsko

39. Káhira. Wikipedia. [online]. [vid. 15.11.2017].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Káhira

40. Kalabhavan - Music and dance classes in Sharjah and Ajman. *Kalabhavan - Music and dance classes in Sharjah and Ajman* [online]. Copyright © 2018.
[vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://www.kalabhavanuae.com

41. Kalabhavan Kuwait: Music Training Institute in Kuwait | Kalabhavan | *Kuwait Kalabhavan* | *Music Institute in Kuwait*. [online]. Copyright © 2015 cPanel, Inc. [vid. 16.01.2018]. Dostupné z: http://kalabhavankuwait.com/course.html

42. Katar – Wikipedie [online]. Copyright © 2017. [vid. 01.02.2018]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Katar

43. Kdo byl kdo. *Čeští a slovenští orientalisté, afrikanisté a iberoamerikanisté* [online]. Copyright © 2018. [vid. 03.03.2018]. Dostupné z: http://www.libri.cz/databaze/orient/list.php?od=p

44. King Abdulaziz Centre for World Culture - Snøhetta. *Snøhetta* [online]. Copyright © 2018. [vid. 26.02.2018]. Dostupné z: https://snohetta.com/project/39-king-abdulaziz-centre-for-world-culture

45. King Hussein Foundation. *National Music Conservatory* [online]. Copyright @ 2008 King Hussein Foundation [vid. 20.11.2017]. Dostupné z: http://www.kinghusseinfoundation.org/

46. Kuvajt – Wikipedie [online]. [vid. 15.01.2018]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Kuvajt

47. KUWAIT CHAMBER PHILHARMONIA. *KUWAIT CHAMBER PHILHARMONIA* [online]. Copyright © 2017 [vid. 15.01.2018]. Dostupné z: http://www.kuwaitcp.com/hist.htm

48. Kuwait Opens Sheikh Jaber Al Ahmad Cultural Centre - Design, Kuwait, Sheikh Jaber Al Ahmad Cultural Centre, Kuwait Opera House - Harper's BAZAAR Arabia. *Arab Fashion and Lifestyle Magazine* | *Harper's Bazaar* [online]. Copyright © 2017 [vid. 15.01.2018]. Dostupné z: https://www.harpersbazaararabia.com/interiors/design/kuwait-opens-sheikh-jaber-al-ahmad-cultural-centre

49. Learn how to play piano, drums, guitar, violin, sing, dance and ballet at Brooklyn Melodies in Dubai. *Learn how to play piano, drums, guitar, violin, sing, dance and ballet at Brooklyn Melodies in Dubai* [online]. Copyright © 2018 Brooklyn Melodies Music Center [vid. 22.04.2018]. Dostupné z: http://brooklynmelodies.com

50. Lebanese National Higher Conservatory of Music [online]. Copyright © 2017. [vid. 24.11.2017].Dostupné z: http://www.conservatory.gov.lb/events/event/506 program

51. Lebanese Philharmonic Orchestra. *Lebanese Philharmonic Orchestra* [online]. Copyright © 2017 [vid. 11.12.2017]. Dostupné z: http://lpo.gov.lb/events/page/5/2

52. Lebanon - AEC. *Home - AEC* [online]. Copyright © 2017. [vid. 05.12.2017]. Dostupné z: https://www.aec-music.eu/services/national-overviews/lebanon

53. Melodica Music & Dance School I Dubai Top Rated Music & Dance School. *Melodica Music & Dance School I Dubai Top Rated Music & Dance School* [online]. Copyright © 2018. [vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://melodica.ae

54. Middle East News - CNN. *CNN International - Breaking News, US News, World News and Video* [online]. Copyright © 2016 Cable News Network. [vid. 11.11.2017]. Dostupné z: https://edition.cnn.com/middle-east

55. Mohammed Bin Faris Music Hall | Shaikh Ebrahim Center. *Shaikh Ebrahim Center* [online]. Copyright © 2014 [vid. 22.02.2018]. Dostupné z: http://www.shaikhebrahimcenter.org/en/houses/bin-faris-music-hall/

56. MOI Qatar - Home. [online]. Copyright © 2016 Ministry of Interior. [vid. 01.02.2018]. Dostupné z: https://portal.moi.gov.qa/

57. Music Academy in Dubai, Dance Classes Dubai, Arts, Karate and Instrumental Music Ocean Kids. *Music Academy in Dubai, Dance Classes Dubai, Arts, Karate and Instrumental Music Ocean Kids* [online]. Copyright © 2018 Ocean Kids Dubai [vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://www.oceankidsdubai.com

58. Music & Arts Atelier. *Music & Arts Atelier* [online]. Copyright © All Rights Reserved [vid. 11.02.2018]. Dostupné z: http://atelierqatar.com

59. MUSICART (musicart.ae) UAE one stop online shopping center for music and arts. *MUSICART(musicart.ae) UAE one stop online shopping center for music and arts* [online]. Copyright © 2015 musicart.ae [vid. 12.02.2018]. Dostupné z: https://www.musicart.ae

60. Music classes in Kuwait. *Expat.com, the expatriate community* [online]. Copyright © 2017 [vid. 16.01.2018]. Dostupné z: http://www.expat.com/en/classifieds/middle-east/kuwait/music.html

61. Music Hub | Music School in Abu Dhabi. *Music Hub | Music School in Abu Dhabi [online]* Copyright © 2016 [vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://www.musichub.ae

62. Music in Me International // History. *Music in Me International // Welcome* [online]. Copyright © Music in Me International Foundation. [vid. 20.11.2017]. Dostupné z: http://www.musicinme.net/index.php?page=21&lan=1

63. Music Of Iran - Wikipedia [online]. [vid. 25.02.2018].Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Music_of_Iran#Persian_symphonic_music

64. Music school in Doha Qatar. *International Centre for Music Doha Qatar* [online]. Copyright © 2017. [vid. 10.02.2018]. Dostupné z: http://www.icmqatar.com/about_us.htm

65. Music Schools In Muscat - Times Of Oman. *Times Of Oman* [online]. Copyright © 2018 Muscat Media Group. [vid. 17.01.2018]. Dostupné z: http://timesofoman.com/article/82604

66. Noor Al Hussein Foundation. *Noor Al Hussein Foundation* [online]. Copyright © 2017. [vid. 20.11.2017].
Dostupné z:http://www.nooralhusseinfoundation.org

67. NSO Symphony Orchestra - Home. *NSO Symphony Orchestra - Home* [online]. Copyright © 2014 [vid. 15.02.2018].
Dostupné z: http://www.nsouae.org

68. Philharmonic Music Center Dubai - greensmedia.com. *Philharmonic Music Center Dubai - greensmedia.com* [online]. Copyright © 2012 pgsuae.com. [vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://philharmonicmusic.greensmedia.com

69. Pirouzfar Will Restage 'Matryoshka' at Paliz Theater - Welcome to Iran. *Welcome to Iran - Iran Travel Agency & Responsible Tour Operator* [online]. Copyright © 2018 Welcome to Iran [vid. 25.02.2018].
Dostupné z: https://welcometoiran.com/pirouzfar-will-restage-matryoshka-at-paliz-theater/

70. Qatar Philharmonic Orchestra. *Qatar Philharmonic Orchestra* [online]. Copyright © 2017 Qatar Philharmonic Orchestra [vid. 11.02.2018].
Dostupné z: http://qatarphilharmonicorchestra.org

71. Qatar Social and Cultural Center for Blind. *Qatar Social and Cultural Center for Blind* [online]. Copyright © 2016 Qsccb. [vid. 11.02.2018].
Dostupné z: http://www.blind.gov.qa/en/home?theme=qbc_normal

72. Repton School Abu Dhabi | Outstanding UAE International School. *Repton School Abu Dhabi | Outstanding UAE International School* [online]. Copyright © 2017. [vid. 12.02.2018].
Dostupné z: http://www.reptonabudhabi.org

73. Roudaki Hall - Wikipedia [online]. [vid. 25.02.2018].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Roudaki_Hall

74. Sheikh Jaber Al Ahmad Cultural Centre - Wikipedia [online]. [vid. 15.01.2018]. Dostupné z:
https://en.wikipedia.org/wiki/Sheikh_Jaber_Al_Ahmad_Cultural_Centre

75. Spojené arabské emiráty – Wikipedie [online]. Copyright © 2017. [vid. 12.02.2018].
Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Spojené_arabské_emiráty

76. SSH - Al Salam Palace, building design. *SSH - Master Planning, Infrastructure, Building Design and Construction Supervision* [online]. Copyright © 2017 SSH. [vid. 15.01.2018].
Dostupné z: http://www.sshic.com/projects/al-salam-palace

77. Sultan Qaboos University. *Sultan Qaboos University* [online]. Copyright © 2017 [vid. 17.01.2018]. Dostupné z: http://www.squ.edu.om

78. Symphony MLC. *Symphony MLC* [online]. Copyright © Symphony MLC 2015 [vid. 12.02.2018]. Dostupné z: http://www.symphonymlc.com

79. Syrian Expat Philharmonic Orchestra unites musicians who fled war to Europe. الرئيســـــــية الصـــفحة - نت أورينـــت [online]. Copyright © 2017. [vid. 24.11.2017]. Dostupné z: http://orient-news.net/en/news_show/127403/0/Syrian-Expat-Philharmonic-Orchestra-unites-musicians-who-fled-war-to-Europe

80. Syrian musicians visit O.C.'s Pacific Symphony – Orange County Register. *Orange County Register: Local News, Sports and Things to Do* [online]. Copyright © 2017.
[vid. 05.12.2017].
Dostupné z: https://www.ocregister.com/2009/03/13/syrian-musicians-visit-ocs-pacific-symphony/

81. Talal Abu-Ghazaleh Organization. *Talal Abu-Ghazaleh Organization* [online]. Copyright © 2017. [vid. 24.11.2017]. Dostupné z: http://www.jorchestra.com

82. Theatre in Yemen - Wikipedia [online]. [vid. 25.02.2018].
Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Theatre_in_Yemen

83. The melody of life and death - Iraq's orchestra. *The Economist - World News, Politics, Economics, Business & Finance* [online]. Copyright © 2018 The Economist Newspaper Limited [vid. 26.12.2017].
Dostupné z: https://www.economist.com/news/middle-east-and-africa/21651274-music-balm-city-war-melody-life-and-death

84. The Music Chamber Academy. *The Music Chamber Academy* [online]. Copyright © 2018 [vid. 15.02.2018].
Dostupné z: http://musicchamber.net/academy/index.html

85. The Richest Countries In The World - WorldAtlas.com. *World Map / World Atlas / Atlas of the World Including Geography Facts and Flags - Worldatlas.com - WorldAtlas.com* [online]. Copyright © 2018 worldatlas.com [vid. 01.02.2018].
Dostupné z: https://www.worldatlas.com/articles/the-richest-countries-in-the-world.html

86. Times of Malta. *Arts-entertainment* [online].
Copyright © 2017 timesofmalta.com [vid. 24.11.2017].
Dostupné z: https://www.timesofmalta.com/articles/view/20160507/arts-entertainment/syrian-orchestras-revive-concerts-at-palmyra-amphitheatre.611266

87. Trip To Egypt. *Home Page* [online]. Copyright © 2016 cPanel, Inc.
[vid. 19.11.2017]. Dostupné z: http://www.trip2egypt.com/place/130/Cairo-Opera-House-#sthash.pC05Mk6l.dpbs

88. University of Tehran. *University of Tehran* [online]. Copyright © 2018 University of Tehran [vid. 25.02.2018]. Dostupné z: http://ut.ac.ir/en

89. VimeUhOh. *Vimeo | The high-quality home for video hosting and watching* [online]. Copyright © 2018 Vimeo, Inc. [vid. 26.02.2018].
Dostupné z: https://vimeo.com/208042814

90. Welcome to the World of Music - Music Lounge [online]. Copyright © 2017. [vid. 11.02.2018].
Dostupné z:
http://www.musicloungeqatar.com/terms/Terms%20and%20Conditions.pdf

91. World Population Review. *World Population Review* [online].
Copyright © 2017. [vid. 15.12.2017].
Dostupné z: http://worldpopulationreview.com/countries/iraq-population/cities/

92. بنیاد فرهنگی هنری رودکی [online]. Copyright © 2018.
[vid. 25.02.2018]. Dostupné z: http://bonyadroudaki.com/default.aspx?lang=fa-IR

93. الحرة الموسوعة ،ويكيبيديا - العربية الثقافة عاصمة [online]. Copyright © 2018.
[vid. 26.02.2018]. Dostupné
z: https://ar.wikipedia.org/wiki/العربية_الثقافة_عاصمة

5.3 Korespondence

1. Elektronická korespondence - Haya Cultural centre, Libanon

2. Elektronická korespondence - Jalaad Cultural Centre, Libanon

3. Elektronická korespondence - The High Institute of Music, Sýrie